

Liahona

Het gezin versterken,
p. 48

Eeuwige liefde, p. 34

Mijn evangeliënnormen,
p. K8

Liahona

OP DE OMSLAG
Foto Robert Casey,
geësceneerd.

OMSLAG VAN
DE KINDERVRIEND
Nancy Seamons Crookston,
*Ik vraag me af wanneer
Hij terugkomt*, kopiëren
niet toegestaan.

ZIE 'DE ENIGE
OVERLEVENDE', p. 16

VOOR DE VOLWASSENEN

- 2 Boodschap van het Eerste Presidium: onze kinderen onderrichten *President Thomas S. Monson*
- 8 Een gehandicapt kind grootbrengen *Marleen S. Williams*
- 16 De enige overlevende *Joeli Kalougata*
- 20 Eeuwige patronen *Ouderling Earl C. Tingey*
- 25 Huisbezoekboodschap: de liefde van de Heer voelen door nederigheid
- 26 Ervaringen van heiligen der laatste dagen
Ik was atheïst *Nicole Germe*
Een vlucht in de sneeuw *W. Ward Holbrook*
Dat gij Mij nimmer verlaat *Terri Free Pepper*
- 48 Het gezin versterken
Wat is een gezin?
Het gezin: een proclamatie aan de wereld

ZIE 'DE LIEFDE
VAN DE HEER
VOELEN DOOR
NEDERIGHEID', p. 25

ZIE 'EEN
BIJENKOMST
IN GHANA', p. 13

VOOR DE JONGEREN

- 13 Een bijeenkomst in Ghana *Michael en Marged Kirkpatrick*
- 30 Vraag en antwoord: waarom neemt de Heer de verleidingen niet weg die ik al jarenlang heb weerstaan?
- 33 Poster: droomafpraakje
- 34 Eeuwige liefde *Janet Thomas*
- 39 Je tempelhuwelijk plannen
- 42 Verkering voor de wind *Susan W. Tanner*
- 47 Wist je?

DE KINDERVRIEND: VOOR DE KINDEREN

- K2 Luister naar de stem van een profeet: heilige priesterschapszegens *President James E. Faust*
- K4 Participatieperiode: volg de profeet *Sheila E. Wilson*
- K6 Uit het leven van president Heber J. Grant: harde werker
- K8 Mijn evangeliënomen
- K10 Van vriend tot vriend: rechtschapen verlangens *Ouderling Clate W. Mask jr.*
- K12 De jeugdwerkdeken *Chelsey en Wendy Ellison*
- K15 Bijzondere getuige: eerlijkheid *Ouderling David B. Haight*
- K16 Lied: bekering *Sylvia Knight Lloyd en Robert P. Manookin*

Ideeën voor de gezinsavond

'Het gezin: een proclamatie aan de wereld', op de binnenzijde van de achteromslag: In deze proclamatie van het

Eerste Presidium en het Quorum der Twalf Apostelen, die oorspronkelijk in *De Ster* van januari 1996 en november 1995 werd gepubliceerd, staat de leer van onze hemelse Vader wat het gezin betreft. Bestudeer de proclamatie met uw gezin, en bespreek wat voor doelen u kunt stellen om uw gezinsleven meer in overeenstemming te brengen met de raad in dit door God geïnspireerde document.

'Eeuwige patronen', p. 20: ouderling Earl C. Tingey bespreekt zes patronen die jonge mensen moeten volgen om de rijke zegeningen van de Heer te kunnen ontvangen. Bespreek deze ideeën met uw kinderen. Vraag hen hoe ze deze patronen in hun eigen leven kunnen toepassen.

'Verkering voor de wind', p. 42: als u tiensers hebt, kunt u deze bouwstenen van een sterke en eeuwige relatie bespreken. Zorg ervoor dat uw kinderen begrijpen dat vriendschap op de eerste plaats moet komen, en dat een intieme relatie pas ontwikkeld hoort te worden als de tijd en de omstandigheden daar geschikt voor zijn.

'Vraag en antwoord', p. 30: vraag de gezinsleden hoe zij deze vraag zouden beantwoorden. Bespreek vervolgens de beginselen in het artikel.

'Heilige priesterschapszegens', p. K2: als u een vergrootglas hebt, gebruik dat dan als aanhoudelijk onderwijs. Laat zien hoe het voorwerpen vergroot. Leg uit dat priesterschapszegens een soortgelijke manier werken — zij kunnen onze talenten en onze kennis vergroten.

'Harde werker', p. K6: lees gezamenlijk dit verhaal uit het leven van president Heber J. Grant. Vraag de kinderen wat zij thuis en in hun omgeving kunnen doen om net als president Grant harde werkers te zijn. Vertel iets over iemand die een harde werker is, en praat over de zegeningen die we ontvangen als we goed ons best doen.

ONDERWERPEN IN DEZE UITGAVE

K = De Kindervriend;	Kinderen 2, 8, 48, bao
bao = binnenzijde	Kuisheid, 20, 42
achteromslag	Liefde, 25, 34, 47
Algemene conferentie, 26,	Muziek, 26, K16
K4	Nederigheid, 25
Bekering, 16, 26, 30, K16	Normen, 20, 42, K8
Dienstbetoon, 20, K10,	Onderwijs, 1, 2
K12	Opleiding, 20
Doop, 16	Ouderschap, 2, 8, 48, bao
Eerlijkheid, K15	Priesterschapszegens, K2
Fatsoen, 47	Profeten, K4, K6
Gebed, 2, 26	Sabbat, 20
Gezin 2, 48, bao	Tempels, 13, 34, 39
Gezinsavond, 1	Tiende, 20
Handicaps, 8	Verkering, 34, 42
Huisbezoek, 25	Verleiding, 30
Huisonderwijs, 7	Voorbereiding, 20, 39
Huwelijk, 20, 33, 34, 39,	Vriendschap, 42, 47
42, 47, 48, bao	Werk, 20, K6
Jeugdwerk, K4, K12	Woord van wijsheid, 26
Jezus Christus, 25	Zandingswerk, 16, K10

Onze kinderen onderrichten

PRESIDENT THOMAS S. MONSON
Eerste raadgever in het Eerste Presidium

Er is weinig bekend over de kinderjaren van Jezus. We zouden kunnen veronderstellen dat zijn geboorte zo opzienbarend was dat de verslagen van zijn kinderjaren erdoor overschaduwd zijn. We verbazen ons over de volwassen wijsheid van de jongen die, nadat hij Jozef en Maria had verlaten, in de tempel werd gevonden, 'waar hij zat te midden der leraren'¹, en hen in het evangelie onderrichtte. Toen Maria en Jozef zeiden dat ze zich ongerust over Hem hadden gemaakt, stelde Hij hun de indringende vraag: 'Wist gij niet, dat Ik bezig moet zijn met de dingen mijns Vaders?'²

In het heilige verslag staat over Hem: 'En Jezus nam toe in wijsheid en grootte en genade bij God en mensen.'³ In een minder bekende tekst wordt zijn overgang van kind naar man beschreven: 'Hij is rondgegaan, weldoende.'⁴

Door Jezus Christus is de wereld veranderd, is de goddelijke verzoening tot stand gebracht, is de prijs voor zonde betaald, en maakt de vreselijke aanblik van de dood plaats voor het licht van de waarheid en de zekerheid van de opstanding. Hoewel de

jaren voorbijgaan, blijven zijn geboorte, zijn bediening en zijn nalatenschap de bestemming van alle mensen die Hem volgen, bepalen. Dat is ook zijn uitdrukkelijke uitnodiging.

Iedere dag — ieder uur — worden er kinderen geboren uit moeders die, met hun hand in die van God, door een dal van diepe duisternis gaan om een zoon of dochter op aarde te brengen, waardoor een gezin, en in zekere zin een deel van de aarde, wordt gezegend.

In die eerste jaren wordt er een band tussen ouders en kind geschapen. Elke glimlach wordt opgemerkt, elke angst verdreven en elke honger gestild. Het kind groeit stap voor stap op. Een dichter heeft kinderen beschreven als 'een lieve, nieuwe bloesem van de mensheid, pasgevallen uit Gods thuis om op aarde te bloeien.'⁵

Het kind groeit in wijsheid en gestalte, het liefst met de hulp van rechtschapen ouders. Leren en handelen worden prioriteiten die aangepakt moeten worden.

Sommige ouders leggen die ouderlijke taken naast zich neer in de overtuiging dat die later wel aan de orde komen, als het kind ouder wordt. Het is echter bewezen dat dat niet juist is. De beste tijd voor onderricht

We verbazen ons over de volwassen wijsheid van de jongen die, nadat hij Jozef en Maria had verlaten, in de tempel werd gevonden, 'waar hij zat te midden der leraren', en hen in het evangelie onderrichtte.

gaat snel voorbij. Mogelijkheden zijn vergankelijk. De ouder die zijn verantwoordelijkheid als leerkracht uitstelt, kan in de latere jaren tot de bittere vaststelling komen dat de volgende woorden van Whittier toepasselijk zijn: 'Van alle droeve woorden, gesproken of geschreven, zijn deze wel het droevigst: "Het had zo mooi kunnen wezen."¹⁶

Dr. Glenn Doman, een vooraanstaand auteur en vermaard wetenschapper, heeft zijn leven van wetenschappelijk onderzoek als volgt samengevat: 'Wat in de eerste zes jaar van het leven in de hersenen van een kind wordt opgenomen, zal er waarschijnlijk blijven. (...) Als wij [in die periode] verkeerde informatie in zijn hersenen stoppen, is het uitermate moeilijk om die uit te wissen.'¹⁷

Door dat bewijs zouden alle ouders gemotiveerd moeten zijn om beter hun best te doen: 'Ik moet met de dingen mijns Vaders bezig zijn.' Kinderen leren door zachtvaardige aanwijzingen en overtuigend onderricht. Ze zoeken naar voorbeelden die ze kunnen imiteren, naar kennis, naar dingen die ze kunnen doen, en naar leerkrachten die ze tevreden kunnen stellen.

Ouders en grootouders vervullen de rol van leerkracht. Net als de broers en zussen van het opgroeiende kind. Ik wil de mensen die kinderen onderwijzen vier eenvoudige ideeën ter overweging geven:

1. In het gebed onderwijzen,
2. Geloof opwekken,
3. De waarheid naleven, en
4. God eren.

Ten eerste, *in het gebed onderwijzen.*

*Bidden is d' eenvoud van een kind,
voor 't hemelrijk geschikt;
d'ontroering van een eed'le geest
op wie God liefd'rijk bliket.⁸*

Wij leren bidden door te bidden. We kunnen talloze uren de ervaringen van andere mensen bestuderen, maar niets dringt beter tot het hart van de mens door dan een persoonlijk, vurig gebed en het antwoord daarop uit de hemel.

Dat was de ervaring van de jonge Samuël. Dat was de ervaring van de jonge Nephi. Dat was het verrekende gebed van de jonge Joseph Smith. Dat kan de zegen zijn van iemand die bidt. Onderwijs in het gebed.

Vervolgens, *geloof opwekken.*

Wij kunnen veel leren van de pioniers, die hun problemen en verdriet met vastberaden moed en bestendig geloof in de levende God onder ogen zagen. Jaren geleden heeft Bryant S. Hinckley, de vader van onze president, een boek samengesteld met de titel *The Faith of Our Pioneer Fathers* [Het geloof van de pioniers]. Door dergelijke goed geschreven verslagen kunnen de leden overal ter wereld terugkijken naar de pioniers die hun zijn voorgegaan. Onder de duizenden pioniers die handkarren trokken en duwden of die het pad van de pioniers volgden, bevonden zich jongeren en kinderen, net als ze zich tegenwoordig onder de heiligen bevinden die in hun eigen gebied in de wereld pionieren. Ik denk dat er momenteel geen leden van de kerk zijn die niet door de verslagen van de pioniers vanouds zijn geraakt. Zij die zoveel ten behoeve van anderen hebben gedaan, hadden zeker als doel om geloof op te wekken. En zij hebben hun doel op fantastische wijze bereikt.

Ten derde, *de waarheid naleven.*

Soms zijn de doeltreffendste lessen wat betreft het naleven van de waarheid dicht bij huis en bij onze dierbaren te vinden.

Bij de begrafenis van een edel algemeen autoriteit, H. Verlan Andersen (1914–1992), sprak een van zijn zoons een eerbetoon uit. Het is altijd en overal van toepassing. Het is het voorbeeld van persoonlijke ervaring.

De zoon van ouderling Andersen vertelde dat hij jaren eerder op een zaterdagavond een bijzonder afspraakje op school had. Hij leende de auto van zijn vader. Toen hij de autosleutels kreeg en naar de deur liep, zei zijn vader: 'Je moet nog wel even tanken. Zorg ervoor dat je de tank volgoot voordat je naar huis komt.'

De zoon van ouderling Andersen vertelde toen dat hij een heerlijke avond had gehad. Zijn vrienden waren er, er waren versnaperingen, en iedereen had veel plezier. Maar in zijn enthousiasme vergat hij de opdracht van zijn vader om te tanken voordat hij naar huis ging.

Het werd zondagmorgen. Ouderling Andersen zag dat de benzinemeter op leeg stond. Bij de familie Andersen thuis was de sabbat een dag van aanbidding en dankzegging, niet om aankopen te doen. De zoon van ouderling Andersen zei: 'Ik zag mijn vader zijn jas aandoen, afscheid van ons nemen, en de grote afstand naar het kerkgebouw te voet afleggen om een vroege vergadering bij te wonen.'

De plicht riep. De waarheid werd geen slachtoffer van het gemak.

Aan het eind van zijn grafrede zei de zoon van ouderling Andersen: 'Geen zoon is ooit doeltreffender door zijn vader onderricht dan ik bij die gelegenheid. Mijn vader kende niet alleen de waarheid, hij was er een levend voorbeeld van.' Wij moeten de waarheid naleven.

Ten slotte, *God eren*.

Niemand die dit doel nastreeft kan het voorbeeld van de Heer Jezus Christus overtreffen. De vurigheid van zijn gebed in Getsemane is duidelijk: 'Vader, indien Gij wilt, neem deze beker van Mij weg; doch niet mijn wil, maar de uwe geschiede!'¹⁹ Zijn voorbeeld aan het wrede kruis van Golgota spreekt boekdelen: 'Vader, vergeef het hun, want zij weten niet wat zij doen.'²⁰

De Meester verkondigde aan iedereen die wilde luisteren een eenvoudige, maar diepzinnige waarheid, die in Matteüs is te vinden. We leren dat toen Jezus en zijn discipelen van de berg van toen heerlijk afkwamen, zij even in Galilea verbleven en toen naar Kapernaüm gingen. De discipelen zeiden tegen Jezus: 'Wie is wel de grootste in het koninkrijk der hemelen?

'En [Jezus] riep een kind tot Zich, plaatste dat in hun midden,

'en zeide: Voorwaar, Ik zeg u, wanneer gij u niet bekeert en wordt als de kinderen, zult gij het koninkrijk der hemelen voorzeeker niet binnengaan.

'Wie nu zichzelf gering zal achten als dit kind, die is de grootste in het koninkrijk der hemelen.

'En een ieder, die zulk een kind ontvangt in mijn naam, ontvangt Mij.'²¹

Ik vind het opmerkelijk dat Jezus zo hield van de kleintjes, die nog maar zo kort daarvoor uit het voorsterfelijk bestaan naar de aarde waren gekomen. Kinderen toen en nu zijn een zegen voor ons, wekken onze liefde op en zetten ons aan tot goede daden.

Daarom is het ook geen wonder dat de dichter Wordsworth als volgt over onze geboorte spreekt:

*In wolken van heerlijkheid,
Komen wij van God — ons
thuis.*

*De bemel omringt ons in onze
kinderjaren!*²²

Thuis geven we vorm aan onze houding en onze diepgewortelde overtuigingen. Thuis wordt hoop gekoesterd of vernietigd. Dr. Stuart E. Rosenberg heeft in zijn boek *The Road to Confidence* [De weg naar zelfvertrouwen] geschreven: 'Ondanks alle

nieuwe uitvindingen en hedendaagse ontwerpen, rages en obsessies, heeft nog niemand iets uitgevonden, en zal ook niemand iets uitvinden, om het gezin op bevredigende wijze te vervangen.'²³

Wij kunnen iets van onze kinderen en kleinkinderen leren. Zij kennen geen angst. Zij twifelen niet aan de liefde die onze hemelse Vader voor hen heeft. Zij hebben Jezus lief en willen op Hem lijken.

Onze kleinzoon, de toen zesjarige Jeffrey Monson Dibb, bleef een keer met zijn vriendje van zes bij een tafeltje in ons huis staan waar een foto van ouderling Jeffrey R. Holland op stond. Het vriendje van onze kleinzoon wees op de foto en vroeg: 'Wie is die man?'

Jeff antwoordde: 'O, dat is ouderling Jeffrey Holland van het Quorum der Twaalf Apostelen. Hij is naar mij vernoemd!'

Diezelfde naamgenoot van ouderling Holland was een

Het werd zondagmorgen. De benzine-meter stond op leeg. Ouderling Andersen deed zijn jas aan, nam afscheid van zijn gezin en liep de grote afstand naar de kerk.

keer met zijn vriendje buiten aan het spelen. Ze liepen naar de voordeur van een huis. Ze wisten niet wie daar woonden en wat voor relatie ze met de kerk hadden. Ze belden aan en een vrouw deed open. Zonder enige aarzeling zei Jeff Dibb tegen haar: 'Wij zijn de huisonderwijsbezoekers. Mogen we binnenkomen?' Ze werden naar de huiskamer gebracht en mochten plaatsnemen. Vol geloof vroegen de kinderen aan de vrouw: 'Hebt u iets lekkers voor ons?' Wat kon ze doen? Ze gaf ze iets lekkers, en ze hadden een gezellige tijd. De zogenaamde huisonderwijsbezoekers vertrokken en zeiden oprecht: 'Dank u wel.'

'Kom nog maar eens langs', hoorden ze de vrouw met een glimlach op haar gezicht zeggen.

'Dat doen we', was het antwoord.

De ouders van de twee kinderen hoorden wat er was gebeurd. Ik weet zeker dat ze de kinderen niet wilden ontmoedigen. Misschien moesten ze wel aan de woorden uit de Schriften denken: 'En een kleine jongen zal ze hoeden.'¹⁴

Als we kinderen horen lachen en blij horen spelen, kunnen we de indruk krijgen dat de kinderjaren vrij van zorgen en verdriet zijn. Dat is niet zo. Een kinderhart is kwetsbaar. Ze hebben behoefte aan andere kinderen. In

het beroemde Victoria and Albert Museum in London hangt een meesterwerk. Het is eenvoudigweg getiteld: *Ziekte en gezondheid*. Er staat een meisje in een rolstoel op afgebeeld. Haar gezicht is bleek en ze ziet er verdrietig uit. Ze kijkt naar een orgeldraaier en naar twee meisje die zorgeloos en gelukkig op zijn muziek dansen en springen.

Iedereen krijgt met verdriet en problemen te maken, ook kinderen. Maar kinderen zijn veerkrachtig. Zij aavaarden moedig de last die zij moeten dragen. Wellicht wordt die deugd in de volgende prachtige psalm beschreven: 'Des avonds vernacht het geweest, tegen de morgen is er gejuich.'¹⁵

Zonder enige aarzeling zei Jeff Dibb tegen haar: 'Wij zijn de huisonderwijzers. Mogen we binnenkomen?'

Ik wil u graag een voorbeeld geven van zo'n situatie. In Boekarest (Roemenië) probeerde Dr. Lynn Oborn, die in een weeshuis vrijwilligerswerk verrichtte, de kleine Raymond te leren lopen. Raymond was met ernstige klompvoetjes geboren en was helemaal blind. Na een orthopedische operatie door Dr. Oborn waren zijn klompvoetjes gecorrigeerd, maar Raymond kon zijn benen nog niet gebruiken. Dr. Oborn wist dat een looprekje Raymond zou helpen, maar zo'n rekje was in heel Roemenië niet te krijgen. Ik weet zeker dat deze arts vurig heeft gebeden. Hij had alles gedaan wat hij kon doen om deze jongen te helpen. Blindheid kan een kind hinderen, maar niet kunnen lopen, rennen en spelen, kan zijn waardevolle geest schaden.

Laten we nu naar Provo (Utah) kijken. Het gezin van Richard Headlee had van het leed in Roemenië gehoord en had met de hulp van anderen een container van twaalf meter gevuld met achttienduizend kilo hulpgoederen, waaronder voedsel, kleding, medicijnen, dekens en speelgoed.

De einddatum van het project naderde, en de container zou die dag vertrekken. Niemand die aan het project meedeed, wist van de specifieke behoefte aan een looprekje voor een kind. Maar op het allerlaatste moment bracht een gezin een looprekje en zette het in de container.

Toen de langverwachte container bij het weeshuis in Boekarest aankwam, stond Dr. Oborn klaar om die te openen. Alles in de container zou onmiddellijk in het weeshuis gebruikt worden. Toen de familie Headlee zich aan Dr. Oborn voorstelde, zei hij: 'Ik hoop dat u een looprekje voor Raymond hebt meegebracht!'

Een van de familieleden antwoordde: 'Ik kan me vaag een looprekje herinneren, maar ik weet niet hoe groot het is.' Een ander familielid werd naar de container gestuurd om tussen alle dozen kleding en voedsel naar het looprekje te zoeken. Toen hij het gevonden had, hield hij het omhoog en riep: 'Het is een kleintje!' Er werd gejuicht — gevolgd door tranen — want iedereen wist dat het een hedendaags wonder was.

Er kunnen mensen zijn die zeggen: 'Er vinden tegenwoordig geen wonderen plaats.' Maar de arts die zijn gebed verhoord zag, zei: 'Jazeker wel, en Raymond loopt!' De vrouw die geïnspireerd werd om het looprekje te schenken was een gewillig werktuig, en is het daar zeker mee eens.

Wie was de reddende engel die door de Heer werd geïnspireerd om zo'n belangrijke rol in dit menselijk drama te spelen? Haar naam is Kristin, en ze was net als haar jongere zus Erika met een open rug geboren. De twee kinderen hadden lange dagen en bange nachten in het ziekenhuis doorgebracht. Door de hedendaagse medische wetenschap en de hulp van onze hemelse Vader konden ze een bepaalde mate van mobiliteit bereiken. Geen van beiden is terneergeslagen. Allebei inspireren ze anderen om door te zetten. Kristin woont nu op zichzelf en studeert aan de universiteit, en Erika is een actieve middelbare scholier.

Ik was een keer in de gelegenheid om tegen Kristin, die het looprekje had geschonken, te zeggen: 'Bedankt dat je naar de Geest van de Heer hebt geluisterd. Je was een werktuig in de handen van de Heer om het gebed van een arts te verhooren, en de wens van een kind in vervulling te doen gaan.'

Later heb ik zelf God bedankt voor kinderen, gezinnen en wonderen in onze tijd.

Laten we oprecht zijn advies opvolgen: 'Laat de kinderen tot Mij komen, verhindert ze niet; want voor zodanigen is het koninkrijk Gods.'¹⁶

God, onze Vader, heeft ons op aarde dierbare kinderen toevertrouwd. Mogen wij ten behoeve van hen *in het gebed onderwijzen, geloof opwekken, de waarheid naleven en God eren*. Dan zullen wij een hemels thuis en een eeuwig gezin hebben. Wat meer kunnen we verlangen? Om welke grotere zegen kunnen wij bidden? Geen enkele! ■

NOTEN

1. Lucas 2:46.
2. Lucas 2:49.
3. Lucas 2:52.
4. Handelingen 10:38.
5. Naar Gerald Massey, 'Wood and Won', in *The Home Book of Quotations*, verzameld door Burton Stevenson (1934), p. 121.
6. Naar John Greenleaf Whittier, 'Maud Muller', *The Complete Poetical Works of Whittier* (1892), p. 48; cursivering toegevoegd.
7. *How to Teach Your Baby to Read* (1964), p. 46-47.
8. 'Wat is 't gebed?', lofzang 100.
9. Lucas 22:42.
10. Lucas 23:34.
11. Matteüs 18:1-5.
12. Naar William Wordsworth, 'Ode: Intimations of Immortality from Recollections of Early Childhood', *The Complete Poetical Works of William Wordsworth* (1924), p. 359.
13. *The Road to Confidence* (1959), p. 121.
14. Jesaja 11:6.
15. Psalmen 30:5.
16. Marcus 10:14.

VOOR DE HUISONDERWIJZERS

Bereid u met gebed voor. Bespreek deze boodschap dan op een manier die deelname van het gezin stimuleert. Hieronder staan enkele voorbeelden:

1. Vertel in het kort iets over de pioniers en hun beproevingen. Vraag de gezinsleden of zij mensen kennen die in deze tijd pionieren. Vraag wat we van hun voorbeeld kunnen leren.

2. Vertel in het kort het verhaal van ouderling Andersen, die zijn zoon het goede voorbeeld gaf. Vraag de gezinsleden of zij zich een voorval kunnen herinneren dat hun ouders of leerkrachten een goed voorbeeld voor hen waren.

3. Vertel het verhaal van Kristin die haar looprekje naar Roemenië liet sturen. Laat de gezinsleden iets vertellen over mensen die zij kennen die anderen tot zegen zijn geweest door naar inspiratie te luisteren.

Een gehandicapt kind grootbrengen

MARLEEN S. WILLIAMS

Hoogleraar psychologie en counseling,
Brigham Young University

Ik kan me nog goed herinneren dat ik mijn dochter Nikki voor het eerst in mijn armen had. Ze zag er prachtig en volmaakt uit. Mijn hart en verstand werden vervuld van liefdevolle dromen over haar opvoeding. Ik keek ernaar uit om mijn liefde voor boeken, muziek en kunst met haar te delen. Ik zou geen moeite sparen om haar te helpen bij het ontwikkelen van haar talenten.

Ik kon me op dat moment niet voorstellen dat ze nooit in staat zou zijn om goed te lezen, meer dan eenvoudige berekeningen te maken of auto te leren rijden. Pas na zes moeilijke jaren vol angst, frustratie, medische onderzoeken en psychologische testen kwam ik erachter dat Nikki verstandelijk gehandicapt was.

Eraan wennen dat je een gehandicapt kind hebt, is geen gebeurtenis, maar een proces. Tien procent van alle kinderen hebben een handicap of een chronische ziekte. Hoewel een handicap vrij vaak voorkomt, zijn de meeste ouders er niet op voorbereid om te horen: 'Uw kind heeft een ernstige afwijking.' Er is tijd nodig om te leren omgaan met de verwarring, de lichamelijke behoeften, het

gedrag, de extra kosten en de gevoelens van onbehagen en eenzaamheid. Als u dit gewenningsproces hebt ervaren of er middenin zit, is het belangrijk dat u weet dat veel van uw reacties normaal zijn.

Shock

Misschien vindt u het aanvankelijk erg moeilijk om de informatie dat uw kind gehandicapt is, te verwerken. Wellicht hebt u wat tijd nodig om te begrijpen wat de diagnose betekent. We hebben allemaal een beeld en een voorstelling van kinderen met verstandelijke handicaps of psychische aandoeningen. De diagnose komt wellicht niet overeen met wat wij in ons kind zien, vooral als het kind er normaal uitziet. Het is nuttig om meer over de handicap te leren. Probeer zoveel mogelijk informatie over de diagnose van uw kind te verzamelen. Haal uw informatie uit betrouwbare bronnen, zoals professionele organisaties die zich op die specifieke afwijking concentreren.

Ontkenning

Ontkenning is een psychologisch afweermechanisme dat we gebruiken als we ons overweldigd voelen en niet in staat om met de situatie om te gaan. In zekere zin kan ontkenning een gave zijn waardoor we in staat worden gesteld om de waarheid stukje bij

Ik ben erg dankbaar dat ik weet dat de geest van mijn kind niet gehandicapt is.

beetje te aanvaarden en draaglijk te maken. Ontkenning komt vaak uit angst voort — angst over de onzekere toekomst of bezorgdheid over de invloed die het kind op de andere gezinsleden zal hebben. Ontkenning kan tot een uitzinnige zoektocht naar genezing leiden. Sommige ouders geloven dat als ze maar de juiste arts, het juiste medicijn, het juiste programma of het juiste leersysteem kunnen vinden, het kind weer 'normaal' zal worden. Zo'n zoektocht kan nuttig zijn om hulpmiddelen te vinden om uw kind, uzelf en uw gezin te helpen. Maar vroeg of laat moet u niet alleen de beperkingen van uw kind accepteren, maar ook uw eigen onvermogen om de handicap te genezen. U moet ook andere mensen van die verantwoordelijkheid ontheffen.

Spanning

Als u de realiteit van de handicap erkent, kunt u zich gespannen voelen. Spanning is de reactie van het lichaam op angst en op het verzamelen van hulpmiddelen. Als er een groot beest in uw kamer komt, voelt u zich waarschijnlijk gespannen. Uw lichaam maakt adrenaline aan, en u bent klaar om te vechten, te vluchten of te verstijven. Dat zijn normale reacties als mensen op de een of andere manier bedreigd worden. Als u begint te beseffen dat uw kind bijzondere zorg en bescherming nodig heeft, kunt u die gevoelens van spanning gebruiken om de nodige hulpmiddelen te mobiliseren. Verzamel informatie. Praat met andere ouders. Bid en praat met priesterschapsleiders. Roep professionele

hulp in. Activiteiten die het gevoel van onmacht verminderen, zijn goede manieren om die energie te gebruiken. Zelfzorg is ook belangrijk om de spanning te verwerken. Slaap voldoende, eet goed en neem de tijd voor activiteiten om te ontspannen en van het leven te genieten. Ouders hebben af en toe een onderbreking nodig van de zware verantwoordelijkheid om voor een gehandicapt kind te zorgen.

Schuldgevoelens

Door geloof in een rechtvaardige wereld kunnen we onterechte schuldgevoelens krijgen. We willen graag geloven dat onze wereld voorspelbaar en beheersbaar is. Door dergelijke geloof beschermen we ons tegen angst. We overtuigen onszelf dat slechte dingen alleen slechte mensen overkomen en dat goede dingen voor goede mensen zijn. Dat lijkt rechtvaardig. De keerzijde van die overtuiging is dat als ons iets overkomt, we het gevoel hebben dat het onze eigen schuld is. Opmerkingen van welmenende, maar gevoelloze mensen kunnen dergelijke gevoelens aanwakkeren. Door opmerkingen als 'Je hebt deze ervaring waarschijnlijk voor je eeuwig heil nodig', kunnen ouders pijnlijke en ongegronde schuldgevoelens krijgen. Ze vragen zich dan af: 'Waarom ik? Ben ik zo slecht dat ik zoiets ernstigs nodig had om vooruitgang te kunnen maken? Ik wilde alleen maar een goede ouder zijn.' U kunt ook vragen krijgen van mensen die geloven dat ze zichzelf tegen dergelijke ervaringen kunnen beschermen door erachter te komen wat u 'verkeerd' hebt gedaan.

U moet uw eigen geestelijke betekenis aan pijnlijke gebeurtenissen geven en anderen niet de kans geven om hun antwoorden aan u op te dringen. Volledig begrip kan jaren duren, en soms komen we er in dit leven niet achter. Vertrouw erop dat onze hemelse Vader een liefdevolle God is, die zich er niet in verheugt om u te straffen. Op die manier zult u in staat zijn om de tegenspoed in uw leven een plaats te geven.

Verdriet en leed

Als we iemand verliezen, gaan daar sterke emoties mee gepaard. Als u een gehandicapt kind krijgt, hebt u misschien

het gevoel dat u het kind dat u dacht op te voeden bent kwijtgeraakt. U voelt zich verdrietig omdat u zich het ideale gezin had voorgesteld. Dan zult u uw definitie van een ideaal gezin moeten bijstellen.

Toen ik als jonge moeder vier kinderen had, was mijn man bisschop. Het was een heerlijk gevoel om deel uit te maken van een ideaal mormoons gezin. Maar toen overleed mijn man aan kanker en bleef ik met de kinderen achter. Ik moest mijn studie afmaken en aan het werk gaan. Ik moest mijn beeld van een ideaal mormoons gezin bijstellen. Later trouwde ik met een man die zes kinderen had, en toen hadden we een gecombineerd gezin met tien kinderen. Opnieuw moest ik mijn definitie van het ideale mormoonse gezin bijstellen.

Als we verdriet leren verwerken en vervolgens met ons leven verdergaan, kunnen we kracht ontwikkelen. Als we de pijnlijke gevoelens kunnen erkennen en verwerken, ontwikkelen we emotionele, geestelijke en psychologische vaardigheden waar we ook op andere gebieden van ons leven iets aan hebben. Ons inlevingsvermogen kan bijvoorbeeld groeien als we zelf verdriet hebben ervaren.

Boosheid

Wat we als onrechtvaardig beschouwen, moeten we op de een of andere manier doorgronden. Als we een gehandicapt kind moeten opvoeden, worden we met de wrede aspecten van het leven geconfronteerd. Maar als we een nieuwe definitie van eerlijkheid en rechtvaardigheid bedenken, kunnen we onze boosheid verminderen. Toen mijn dochter bijvoorbeeld tien jaar oud was, ging ze naar een activiteit van de zondagsschool. Ze kwam onder de schrammen en het bloed thuis. Een van de jongens uit haar klas had haar een 'stomme debiel' genoemd en haar op de grond gegooid. Ik was woedend omdat iemand mijn kind pijn had gedaan. Boze gevoelens kunnen een aanwijzing zijn dat er iets gedaan moet worden. Door boosheid kunnen we gewaarschuwd worden voor gevaren, problemen of beledigingen die om correctie vragen. We kunnen echter beslissen hoe we op

Vaak is het wangedrag van een kind slechts een poging om een ander probleem het hoofd te bieden, zoals toen we merken toen Nikki niet naar bed wilde en haar licht de hele nacht wilde aanlaten.

Nikki (boven met haar moeder, gezin, neven, en haar broer op een dansavond) leert ons dat liefde, vriendelijkheid en barmhartigheid niet alleen voor gezonde en normale mensen belangrijk zijn.

dergelijke gevoelens reageren. We kunnen op positieve wijze met boosheid omgaan.

Mijn man en ik bezochten het gezin van de jongen. We spraken met de jongen en zijn ouders en legden uit wat het woord *debiel* eigenlijk betekent. We vroegen de jongen hoe hij zich zou voelen als hij niet in staat zou zijn om te doen wat hij leuk vond. Deze jongen werd een van de grootste bondgenoten van onze dochter. Door die ervaring kon iemand anders een bepaalde groei doormaken. Dat leek 'eerlijk'. Wraak had geen rechtvaardig resultaat gehad. Hoewel boosheid uit gevoelens van onrechtvaardigheid kan voorkomen, kunnen we er voor onszelf en anderen een goede ervaring van maken.

Universele wetmatigheid

Voor gehandicapte kinderen is het moeilijker om bepaalde gedragingen en handelingen onder de knie te krijgen. En de ontwikkeling van emotionele vaardigheden is nog moeilijker. Ze ervaren meer frustratie dan andere kinderen. Als de handicap de hersenfuncties beïnvloedt, zal het moeilijker zijn om problemen rationeel te benaderen.

Mijn man noemt gedrag dat uit dergelijke moeilijke omstandigheden voortkomt, 'een universele wetmatigheid'. Als je er niet over kunt praten, ga je ernaar handelen. Met andere woorden, wat je niet verbaal kunt uiten, wordt op de een of andere manier toch naar buiten gebracht, ook al is het alleen maar door wat maagpijn. Vaak is het wangedrag van een kind slechts een poging om een ander probleem het hoofd te bieden.

Toen mijn dochter bijvoorbeeld achttien was, wilde ze niet naar bed en wilde ze haar licht de hele nacht aanlaten. Ze werd erg boos en zei: 'Ik wil niet naar bed omdat er zendingen zijn die zich in mijn kast verstoppen hebben.' Ik beschouwde dat als een waandenkbeeld.

Maar in plaats van boos te worden, probeerde ik haar te begrijpen. Waarom zou ze zo bang zijn? Toen ik erover nadacht, besepte ik dat veel van haar vriendinnen gingen trouwen. Ze was naar bruiloften geweest waar prachtige cadeaus werden overhandigd, die natuurlijk in een kast werden opgeborgen. Zij gingen trouwen, lieten haar achter en waren niet meer beschikbaar als haar vriendin. Ze verlangde naar dezelfde ervaringen en maakte zich zorgen: 'Zal ik ooit trouwen? Zal er ooit iemand zijn die van mij houdt? Zal ik ooit prachtige cadeaus op mijn bruiloft krijgen?' Haar vriendinnen waren met teruggekeerde zendingen getrouwd. Ze kon zien dat teruggekeerde zendingen goede echtgenoten waren. Op de een of andere

manier had het allemaal met elkaar te maken. Ze was er zich ook schrijnend pijnlijk van bewust dat ze niet de vaardigheden bezat om aan de vereisten van een huwelijk te voldoen. Ze was niet in staat om deze tegenstrijdige gevoelens verbaal uit te drukken of zelfs maar volledig te begrijpen, dus wij hoorden alleen maar het waandenkbeeld over de zendingen in haar kast. Toen ik eenmaal haar gevoelens begon te begrijpen, was ik in staat om er met haar over te praten. We werkten samen om haar gevoelens onder woorden te brengen en haar verdriet te verwerken omdat ze niet in staat was om te trouwen. Er kwam een einde aan de gedragsstoornis en ze was in staat om rustig te slapen.

Wangedrag

Ouders vinden het soms moeilijk om te achterhalen wat de bron van het wangedrag van het gehandicapte kind is. Verschillende handicaps veroorzaken verschillende problemen. De eigen aard en de sterke en zwakke punten van kinderen verschillen. De omstandigheden waarin wangedrag plaatsvindt, zijn in ieder gezin uniek. Deze factoren maken het moeilijk, maar als we de oorzaak van het wangedrag kunnen vaststellen, kunnen we erachter komen welke problemen opgelost moeten worden. Het werkt averechts als we boos op het kind worden en gefrustreerd raken, want door dergelijke reacties zijn ouders over het algemeen niet in staat om de bron van het wangedrag vast te stellen.

Een veel voorkomende bron van wangedrag is aandacht trekken. Het kind probeert misschien uw aandacht te trekken omdat het honger heeft, zich verveelt, of moe, bang, overactief, gefrustreerd of ziek is. Misschien heeft het een allergische reactie op voedsel of de omgeving. Als het kind niet in staat is om erover te praten, zal het zich ongemakkelijk gaan gedragen. Dat geldt vooral voor kinderen met afwijkingen die de hersenfuncties beïnvloeden, zoals ADHD, verstandelijke handicaps, bipolaire stemmingsstoornissen of schizofrenie. Het kind kan zich overweldigd voelen en niet in staat zijn om zijn verdriet onder woorden te brengen. Ouders moeten in de gaten houden wat er in het leven van het kind gebeurt waardoor het om aandacht vraagt.

Methoden die niet goed zijn om wangedrag te verbeteren: (1) regels vaststellen en er niet de hand aan houden; (2) schreeuwen — het kind leert alleen te luisteren als iemand schreeuwt; (3) beledigen en uitschelden, waardoor het kind zich alleen maar schaamt; (4) straffen die niets met het wangedrag te maken hebben; (5) lichamelijke of geestelijke mishandeling van het kind.

Door dergelijke methoden neemt het wangedrag alleen maar toe en leert het kind niet hoe het met moeilijke situaties en gevoelens moet omgaan.

Zegeningen

Als we een gehandicapt kind grootbrengen, krijgen we veel zegeningen. Ik besef maar al te goed wat een enorme invloed Nikki op mijn persoonlijke en geestelijke groei heeft gehad. Ik heb vaak moeten neerknielen omdat ik meer instructies van een wijze hemelse Vader nodig had. Ik heb mijn hart leren openstellen voor de waarheden die ik nodig had om meer begrip te krijgen. Ik heb nog steeds niet alle antwoorden op de vragen 'Waarom ik?' en 'Waarom zij?' Maar ik begrijp nu wel veel meer beginselen — en die kennis is bijzonder waardevol voor mij.

Ik ben erg dankbaar dat ik weet dat de geest van mijn kind niet gehandicapt is. Ik heb gemerkt dat zij een rijk geestelijk leven leidt. Ze is vaak de eerste in het gezin die op heilige momenten de Heilige Geest voelt. Ze

vertelt vaak over geestelijke ervaringen die niet uit haar beperkte verstand kunnen voortkomen.

Toen Nikki haar patriarchale zegen ontving, kreeg ze te horen dat ze door de grootsheid van haar ziel deze bijzondere aardse ervaring onderging. Door haar leren andere mensen naastenliefde en begrip. Ik ben dankbaar voor al het goede dat ze voor ons gezin en voor veel anderen tot stand brengt. Nikki leert ons dat liefde, vriendelijkheid en barmhartigheid niet alleen voor gezonde en normale mensen belangrijk zijn, maar ook voor de mensen met moeilijkheden. Ik heb de vaste hoop op een eeuwige relatie met Nikki. Ik weet dat als ze uiteindelijk van haar handicap verlost zal zijn, ik nog meer van haar geweldige ziel kan leren. ■

Marleen S. Williams is lid van de wijk Hillcrest 8, in de ring Orem, Hillcrest (Utah).

Door Nikki leren andere mensen naastenliefde en begrip. Ik ben dankbaar voor al het goede dat ze voor ons gezin en voor veel anderen tot stand brengt.

EEN BIJEENKOMST IN GHANA

MICHAEL EN MARGED KIRKPATRICK

De grove stof van de harmattan blies over een menigte vol verwachting in Accra (Ghana). Duizenden heiligen der laatste dagen zaten rustig, maar vol verlangen, te wachten. Ze hadden gewerkt en zich voorbereid, en nu waren ze gereed. Het was tijd. De profet was er.

De opwinding van de jongeren in Ghana was al maanden eerder begonnen, toen president Gordon B. Hinckley had verzocht om de jongeren en de kinderen bij de inwijding

van de Accratempel te betrekken, de eerste tempel in West-Afrika.

Voor de jongeren in Ghana betekende dat urenlang liederen en dansen instuderen en er dan een geheel van maken om niet alleen de grootste jeugdactiviteit ooit in Ghana te organiseren, maar ook een spectaculair cultureel evenement voor de profet en de inwoners van Ghana.

Zo'n duizend jongeren, zevenhonderd jeugdwerkkinderen, en alle voltijdzendingen

Jongeren in Ghana (linksboven) zingen en dansen in klederdracht om de nieuwe tempel en het bezoek van president Gordon B. Hinckley te vieren. Als onderdeel van de viering zingen jeugdwerkkinderen in het wit gekleed (links onder) 'Ik ben een kind van God'.

in het gebied verzorgden een optreden in het grote stadion in Accra voor president Hinkley en zijn vrouw, Marjorie; ouderling Russell M. Nelson van het Quorum der Twaalf Apostelen; leden van het presidium van het gebied Afrika-West en hun vrouw; de Ga stamraad; leden van de kerk; en andere toeschouwers. President Hinkley werd in het Engels, Frans, Twi en met trommels welkom geheten.

De zendingelingen begonnen de opvoering met 'Uitgekozen Hem altijd te dienen' (lofzang 167), en toen namen de jongeren het over. In klederdracht waren zij in ringen en districten georganiseerd om de verschillende gebieden en dorpen te vertegenwoordigen.

Desmond Ahwireng, een jongere, speelde Anansi, een legendarische spin uit de Afrikaanse folklore. Op het podium ging Anansi van dorp tot dorp op zoek naar het goede in de wereld, zodat hij dat voor zichzelf kon bewaren, in een kalebas die hij op zijn hoofd droeg. Toen hij in ieder dorp

kwam, zongen en dansten de jongeren voor hem en gaven hem goede dingen, zoals moed, dienstbetoon, liefde, muziek en familie.

Aan het eind van zijn reis vond Anansi de Accratempel. Door de pracht van de tempel kwam hij tot de conclusie dat hij al het goede niet zelf mocht houden. Dus gooide hij zijn kalebas leeg zodat anderen er ook iets aan hadden. De goede daad van Anansi werd begroet door zevenhonderd jeugdwerkkindeken, die in het wit gekleed 'Ik ben een kind van God' (lofzang 195) zongen.

De jongeren in Ghana zullen de inwijding van deze tempel nooit vergeten. Net als Anansi kijken ze graag naar de tempel en hopen ze dat ze al het goede dat ze hebben, met anderen kunnen delen, terwijl ze ernaar streven de raad van de profeet te volgen. ■

Michael en Marged Kirkepatrick zijn onlangs ontheven als pr-bestuurders in het gebied Afrika-West. Ze zijn lid van de wijk Holladay 26, in de ring Holladay (Salt Lake).

President Hinkley (bovenaan) staat bij de hoeksteen van de tempel. De reizen van Anansi (boven), een spin uit de Afrikaanse folklore, waren de omlisjting voor enkele uitvoeringen op het podium (links en daarboven).

DE ENIGE OVERLEVENDE

*Zelfs toen ik van de verdrinkingsdood gered was,
moest ik nog altijd verlost worden.*

JOELI KALOUGATA

Het was een bewolkte ochtend in december 1973, maar het weer was geen weerspiegeling van mijn humeur. Ik stond met mijn ouders en mijn jongere broer en zus op het dek van een vrachtschip. Ik was heel enthousiast toen we van ons kleine eiland in Oceanië vertrokken. Het schip heette de *Uhulakeba*, en het was op weg naar Suva, de hoofdstad van Fiji.

Voor een twaalfjarige jongen van het eiland Ono-i-Lau was een reis naar de grote stad geen dagelijkse gebeurtenis. Samen met mijn ouders en broertje en zusje hadden we naar deze dag uitgekeken. Met z'n vijven zouden we naar Suva gaan om ons te laten dopen in De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen.

Op zoek naar de waarheid

Op buitengewone wijze scheen het licht van het herstelde evangelie voor het eerst bij ons thuis. Mijn vader, Mosese, was als methodist opgevoed. Maar na jarenlange studie van de Bijbel was hij tot de conclusie gekomen dat de ware kerk van Jezus Christus, die in de heilige Schriften staat beschreven, niet in ons land te vinden was. Hij liet ons nooit naar een kerk gaan, maar we lazen wel dagelijks samen uit de Bijbel. Door zijn jarenlange studie van de Schriften raakte mijn vader er steeds meer van

overtuigd dat de ware kerk van Jezus Christus niet bestond.

Dus bleven we in duisternis ronddolen totdat onze neef Siga in 1971 bij ons op bezoek kwam. Siga was naar Hawaï verhuisd. We waren enthousiast over zijn onverwachte bezoek. Mijn moeder zette meteen een pot thee, maar tot onze verbazing sloeg hij de thee af. Hij legde uit dat hij zich in Hawaï had laten dopen en lid van de mormoonse kerk was geworden, en dat hij geen thee meer dronk. Omdat hij nog nooit van zo'n godsdienst had gehoord, vroeg mijn vader: 'Wat voor kerk is dat?' Siga stelde voor om het in het woordenboek op te zoeken. Onder het woord 'Mormon', las mijn vader, 'De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen.'

Mijn vader stond meteen op en sloeg met zijn vuist op tafel. De Heilige Geest had onmiddellijk tot hem getuigd dat dit de kerk was waar hij al zo lang naar op zoek was. Zijn hele gelaatsuitdrukking veranderde toen hij aan Siga vroeg om hem over deze kerk te vertellen. Er volgde een lang gesprek, en ze begonnen het vierde hoofdstuk van Efeziërs te lezen, waar wordt gesproken over 'één geloof, één doop' (vers 5), en over de behoefte aan apostelen en profeten. Siga stelde aan mijn vader voor om voor meer informatie contact met de zendelingen op te nemen.

En toen hoorden we voor het eerst iets over De Kerk

van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen. Mijn vader begon te corresponderen met president Ebbie L. Davis van het zendingsgebied Suva (Fiji), die ons een exemplaar van het Boek van Mormon stuurde. Al snel volgden er andere boeken en brochures over de leer van de kerk. Mijn vader verslond ze en vond antwoorden op zijn vragen. Al snel wilde hij met heel zijn hart dat ons gezin zich zou laten dopen. Maar de kerk was niet op ons eiland gevestigd. We beseften dat als we ons wilden laten dopen, we ergens heen moesten waar de kerk was. En voor ons was dat Suva.

Tussen de woeste golven

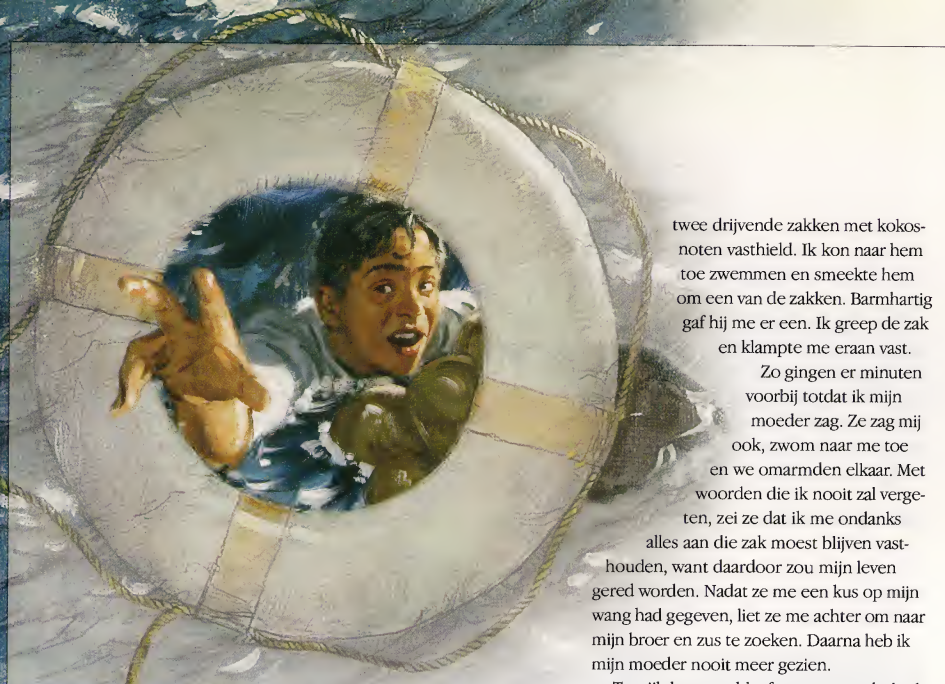
En eindelijk, na twee jaar plannen en voorbereiden, was de dag aangebroken en gingen we aan boord van de *Uluilakeba*. Er hing veel energie in de lucht toen we met de andere passagiers aan boord gingen. We werden

met hoop en opwinding vervuld toen we op het vertrek stonden te wachten.

Op maandag 10 december 1973 vertrok het schip om acht uur 's morgens. Door alle opwinding lette ik niet op de stormachtige wind en de dreigende wolken in de verte. Maar toen het schip de haven uitliep, werd het weer slechter. Al snel kwamen er berichten binnen dat er een tropische storm op komst was. Ondanks de waarschuwingen had onze kapitein vertrouwen in een veilige reis. We voeren verder, terwijl om ons heen de zee steeds woester werd en het steeds harder begon te regenen. Al snel moesten alle passagiers naar binnen, terwijl de bemanning het schip door het woeste water navigeerde.

De kapitein was familie van mijn vader, en hij gaf ons zijn eigen hut om tijdens de storm in uit te

Na een eeuwigheid kwam de zon weer op, en ik hield het nog een dag en een nacht uit. Uiteindelijk werden we op woensdagmiddag rond vijf uur door een reddingsboot gered.

rusten. Daar zaten we als gezin opeengepakt te wachten. Ondanks het schud-den van het schip vielen mijn broer, zus en ik al snel in slaap.

Het leek wel of we nog maar net in slaap waren gevallen toen we door een schreeuw van mijn moeder wakker werden. Er stroomde water door een kleine patrijspoort naar binnen. Ik ging rechtop zitten en zag dat mijn vader er niet meer was. Ik veronderstelde dat hij aan dek was gegaan. Ik liet mijn moeder, mijn broertje en mijn zusje achter. Het was vrij moeilijk om het dek op te klimmen, hoewel ik door de paniek niet beseftte waarom. Ik had niet in de gaten dat er teveel water in het schip was gelopen en dat we zonken. Toen ik het dek bereikte, begon de *Uluilakeba* te kapseizen en viel ik in het woeste water.

Mijn enige instinct was overleven. Wanhopig zwom ik met al mijn kracht om boven de enorme golven uit te blijven. Binnen enkele minuten zag ik een oudere man die zich aan

twee drijvende zakken met kokosnoten vasthield. Ik kon naar hem toe zwemmen en smeekte hem om een van de zakken. Barmhartig gaf hij me er een. Ik greep de zak en klampte me eraan vast.

Zo gingen er minuten voorbij totdat ik mijn moeder zag. Ze zag mij ook, zwom naar me toe en we omarmden elkaar. Met woorden die ik nooit zal vergeten, zei ze dat ik me ondanks alles aan die zak moest blijven vasthouden, want daardoor zou mijn leven gered worden. Nadat ze me een kus op mijn wang had gegeven, liet ze me achter om naar mijn broer en zus te zoeken. Daarna heb ik mijn moeder nooit meer gezien.

Terwijl de storm bleef voortduren, dacht ik niet aan wat er gebeurd was. Ik vocht alleen om boven de golven uit te blijven. Terwijl ik in de zee op en neer ging, zag ik veel andere mensen, maar geen leden van ons gezin.

De uren kropen voorbij alsof het een nachtmerrie was. Het werd avond en we bleven in de duisternis rondzwemmen. Na een eeuwigheid kwam de zon weer op, en ik hield het nog een dag en een nacht uit. Uiteindelijk werden we op woensdagmiddag rond vijf uur door een reddingsboot gered.

Er waren ruim twee volle dagen voorbijgegaan. Van de 120 passagiers die aan boord waren gegaan, werden er slechts 35 levend in het water gevonden. We werden naar Suva gebracht en in het ziekenhuis opgenomen. Daar hoorde ik wat er precies gebeurd was. Binnen vier uur nadat we de haven hadden verlaten, waren we in de cycloon Lottie terechtgekomen. De *Uluilakeba* is nooit meer gevonden. Ik hoorde ook dat ik de enige overlevende van onze vijf gezinsleden aan boord was. De plannen van ons gezin om

ons te laten dopen, waren in de diepten van de oceaan gezonken.

Verloren en gevonden

De tijd verstreek en ik bleef op het eiland Viti Levu, het voornaamste eiland van Fiji. Ik bleef daar bij mijn oudere zus, die jaren daarvoor al op zichzelf was gaan wonen. Door de chaos van de ramp kon president Davis mij niet vinden, en ik verloor het contact met de kerk. Toen hij hoorde dat ik de ramp overleefd had, gaf hij de zendelingen opdracht om naar mij op zoek te gaan. Ze zochten maandenlang vergeefs naar mij. De zending van president Davis liep ten einde, en hij gaf de zoekopdracht aan zijn opvolger door.

De jaren gingen voorbij en door de slechte communicatiemiddelen kon ik niet gevonden worden. Het gezin waar ik woonde had geen interesse in het evangelie, dus ik had weinig hoop om in mijn tienerjaren de kerk te vinden. Ik worstelde met het verlies van mijn gezinsleden en vroeg me af waarom ik alleen was overgebleven. Maar in mijn hart had ik de waarheden die mijn ouders mij bijgebracht hadden. Hoewel ik af en toe aan zwakheden en verleidingen toegaf, vergat ik nooit het getuigenis dat mijn vader van Jezus Christus en zijn ware kerk had. Uiteindelijk ging ik trouwen en vestigde ik me op Vanua Levu, het noordelijke eiland van Fiji.

In maart 1985 was ik niet ver van de hoofdweg het gedroogde kiemwit van kokosnoten aan het snijden, toen er een ouder echtpaar in een kleine auto aan de kant stopte en me riep. Ze vroegen of ik een man kende die Joeli Kalougata heette. Voordat ik zei dat ze hem gevonden hadden, vroeg ik waarom ze hem zochten. Ze stelden zich voor als ouderling en zuster Kimber, en legden uit dat ze zendelingen van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen waren. Eindelijk hadden ze

me gevonden! Het was een geweldig moment. Na zes zendelingenlessen in twee dagen liet ik me op 18 maart 1985 samen met mijn vrouw, Elenoa, dopen. Ons leven is vanaf dat moment voor goed veranderd.

Ik kijk terug op de vele zegeningen die mijn hemelse Vader mij in mijn leven gegeven heeft. Ik zal altijd dankbaar zijn voor mijn liefdevolle ouders en de beginselen en waarheden die ze mij bijgebracht hebben. Door het voorbeeld van mijn ouders zijn mijn vrouw, mijn kinderen en ik nu lid van de ware kerk van Jezus Christus.

In 1998 zijn Elenoa en ik naar Tonga gevlogen om in de Nuku'alofatempel heilige, eeuwige verbonden te sluiten en de tempelverordeningen voor mijn ouders en mijn broer en zus te verrichten. Enkele jaren later zijn onze kinderen in de nieuwe Suvatempel aan ons verzegeld. Als ik nu naar mijn gezin kijk — mijn eeuwige gezin — bedank ik de Heer dat Hij mij niet vergeten was en dat Hij het evangelie terug in mijn leven heeft gebracht. ■

Joeli Kalougata is lid van de gemeente Nabua, in het district Labasa (Fiji).

Ouderling
en zuster
Kimber leg-
den uit dat ze zen-
delingen van De
Kerk van Jezus
Christus van de
Heiligen der
Laatste Dagen
waren. Eindelijk
hadden ze me
gevonden! Het
was een geweldig
moment.

Eeuwige patronen

Als jongvolwassenen hebben jullie de opdracht om de weg van de Heer te kennen, te begrijpen en te volgen.

OUDERLING EARL C. TINGEY

Van het Presidium der Zeventig

Er zijn enkele beslissingen die we maar een keer hoeven nemen. Als we die beslissing eenmaal genomen hebben, hoeven we ons niet meer af te vragen hoe we in de toekomst in zo'n situatie zullen handelen. Door beslissingen te nemen ontwikkelen we gewoonten of patronen. Het woord *patroon* is de beste omschrijving van de raad die ik de jongvolwassenen van de kerk wil geven. Het is belangrijk dat jullie, op jullie leeftijd en met jullie levenservaring, weten hoe je patronen ontwikkelt die tot eeuwig geluk leiden.

Velen van jullie hebben waarschijnlijk wel eens een patroon gebruikt om een nieuwe jurk of een modelvliegtuig te maken. *Patroon* kan ook betekenen dat we een beschreven route of formule vergelijken, imiteren of navolgen.

De Heer gebruikte het woord *patroon* in een openbaring die Hij in 1831 aan de profeet Joseph Smith gaf. 'En verder zal Ik u een voorbeeld [*patroon*] in alle dingen geven, opdat gij niet moogt worden misleid; want Satan gaat rond in het land, en hij gaat voort de natiën te misleiden' (IV 52:14).

Toen die openbaring werd gegeven, was de kerk nauwelijks een jaar oud, en waren er bepaalde manifestaties van valse en misleidende geesten. Daarom gaf de Heer in deze

afdeling duidelijke aanwijzingen dat er een vastgesteld patroon is dat bij alle procedures, verordeningen en activiteiten gevolgd moet worden. Met behulp van dit patroon konden de heiligen de dingen op de manier van de Heer doen.

Het is onze opdracht om de weg van de Heer te kennen, te begrijpen en te volgen. Hij heeft beproefde patronen gegeven waardoor wij, als wij die volgen, gelukkig worden en in aanmerking komen voor het eeuwige leven. De profeet Joseph Smith heeft gezegd: 'God verblijft in de eeuwigheid en ziet de dingen niet zoals wij die zien.'¹ Als wij de dingen kunnen gaan zien zoals onze hemelse Vader die ziet — en dat gebeurt als we de Schriften bestuderen, de profeten volgen en persoonlijke openbaring ontvangen — kunnen we de patronen van de Heer volgen en bepaalde tegenslagen vermijden.

Laten we zes goddelijke patronen bekijken die we van de Heer behoren te volgen.

Zedelijke reinheid

Wees rein. Al meer dan tien jaar moedigt het Eerste Presidium de jongeren van de kerk aan om de beginselen in de prachtige brochure *Voor de kracht van de jeugd* na te leven. In deze brochure staan de normen die je geest en lichaam tegen de zonden van de wereld beschermen.

Hoewel de brochure bedoeld is voor de

jeugd, zou het voor alle jongvolwassenen goed zijn om de raad erin op te volgen. Ik wil graag over een persoonlijke ervaring met *Voor de kracht van de jeugd* vertellen.

Mijn vrouw en ik woonden in Afrika. Ik was naar Burundi gezonden, een klein land in oostelijk Centraal-Afrika. Er waren daar enkele getrouwe gezinnen die thuis kerkdiensten hielden, en zij wilden dat er zendingen zouden komen om hen te helpen.

Ik sprak met een fijne man die de regering vertegenwoordigde. Ik legde uit wie we waren, wat we predikten, en waarom de vestiging van onze kerk in zijn land het volk tot zegen zou zijn. Toen ik klaar was, zei hij: 'Ik geloof niet dat u mij iets verteld hebt wat wij in ons land niet hebben. Ik zie geen reden om uw verzoek in te willigen en zendingen toe te laten.'

Ik was diep geschokt. Ons onderhoud was zo goed als voorbij en ik zou elk moment naar buiten geleid worden. Ik bad stilletjes wat ik moest zeggen. Plotseling schoot me iets te binnen. Ik deed mijn portemonnee open en haalde er de brochure *Voor de kracht van de jeugd* uit, die ik altijd bij me heb. In de resterende minuten van ons bezoek, vertelde ik

hem snel dat alle jongeren in onze kerk een exemplaar van deze brochure hadden. Ik las voor welke onderwerpen erin stonden en legde uit dat wij onze jongeren die patronen bijbrengen.

Hij vroeg: 'U bedoelt dat u van de jongeren in uw kerk verwacht dat zij deze normen naleven?'

Ik antwoordde: 'Ja, en dat doen ze ook.'

'Dat is verbazingwekkend,' zei hij. 'Kunt u me enkele van die brochures opsturen, zodat ik die aan de jongeren in onze kerk kan geven?'

De overheidsfunctionaris zei: 'Ik zie geen reden om uw verzoek in te willigen en zendingen toe te laten.' Ik bad wat ik moest zeggen. Plotseling schoot me een gedachte te binnen. Ik pakte de brochure Voor de kracht van de jeugd.

Toen ik weer in Johannesburg was, stuurde ik zo'n vijfhonderd Franse en Engelse exemplaren naar hem toe. Ongeveer een maand later kregen we officiële erkenning van de regering van Burundi, en kreeg onze kerk toestemming om zich in dat land te vestigen.

Ik weet niet in hoeverre ik in die gebeurtenis een onderdeel heb gehad, maar ik weet zeker dat de brochure *Voor de kracht van de jeugd* door die goede man snel als iets van grote waarde werd herkend, en waarschijnlijk tot de officiële erkenning heeft bijgedragen.

Ik raad ieder van jullie aan om een eigen exemplaar van deze brochure te hebben en de regels en normen die erin beschreven staan na te leven, zodat jullie de zegeningen kunnen ontvangen die het Eerste Presidium heeft beloofd.

'Dit beloven we je: als je je aan deze regels houdt en de waarheden in de Schriften naleeft, zul je je levenswerk met meer wijsheid en bekwaamheid doen. Ook zul je beproevingen moediger doorstaan. Je zult hulp krijgen van de Heilige Geest. Je zult je goed voelen over jezelf en een positieve invloed op anderen hebben. Je zult waardig zijn om in de tempel de heilige verordeningen te ontvangen. Deze en vele andere zegeningen liggen binnen jouw bereik.'²

De sabbatdag

Houd de sabbatdag heilig. Het is nu de tijd om een patroon voor de rest van je leven vast te leggen. Het patroon van de sabbatdag werd al in de tien geboden duidelijk vastgelegd. (Zie Exodus 20:8-11.)

De Heer herhaalde die raad in deze bedeling in een openbaring aan de profeet Joseph Smith:

'En opdat gij uzelf meer onbesmet van de wereld moogt bewaren, moet gij op Mijn heilige dag naar het huis des gebeds gaan en uw sacramenten opofferen;

'Want voorwaar, dit is een dag, die u is toegewezen om van uw arbeid uit te rusten en de Allerhoogste uw toewijding te betonen' (1V 59:9-10).

Zorg ervoor dat het patroon dat je vestigt in overeenstemming is met de manier van de Heer, door de sabbat te heiligen en tiende en andere gaven te betalen.

In de wereld van vandaag die zoveel nadruk legt op commercie, is het moeilijk om onderscheid te maken tussen de zondag en de andere dagen van de week. Als je niet oppast, zul je merken dat je stilletjes en onmerkbaar de heilige sabbat geweld aandoet en wel-

dra je eigen patroon vestigt (niet dat van de Heer), dat op den duur moeilijk te doorbreken is.

Als student kun je je afvragen wat je norm betreffende studeren op de sabbat behoort te zijn. Ik spreek uit ervaring. Ik heb op drie universiteiten gestudeerd en onder meer een studie rechten en een specialisatie bedrijfsrecht afgesloten. Een deel van die tijd ben ik bisschop geweest en heb ik in New York als jurist gewerkt. Ik kwam in de verleiding en had alle kansen om op de sabbat te studeren, maar ik maakte er een kwestie van geloof en principe van dat ik studeren op zondag zou vermijden. Ik denk dat de Heer me daarvoor gezegend heeft. Ik was in staat om mijn hele opleiding af te maken en uit te blinken waar dat nodig was.

De sabbat kan een prachtige dag worden om goed te doen. Je kunt naar de kerk gaan, aan het avondmaal deelnemen, vasten, het evangelie bestuderen, de behoeftigen bezoeken, zendelingen een brief schrijven, goede boeken lezen, en de tijd nemen om te mediteren, na te denken en te overwegen waar je heen gaat en wat je van je leven wil maken.

Ouderling Mark E. Petersen (1900-1984) van het Quorum der Twaalf Apostelen heeft gezegd: 'Het al dan niet heiligen van de sabbat is een feilloze maatstaf voor onze houding ten opzichte van de Heer en zijn lijden in Getsemane, zijn dood aan het kruis en zijn opstanding uit de dood. Het is een indicatie of we werkelijk christen zijn, of dat onze bekering zo oppervlakkig is dat het herdenken van zijn zoenoffer weinig of niets voor ons betekent.'³

Tiende en gaven

Betaal je tiende en andere gaven. Het is belangrijk dat jullie een patroon ontwikkelen waarbij je een tiende deel van je inkomsten als tiende betaalt. Ook behoort je de tiendevereffening bij te wonen, zodat er een duidelijk verslag van je offergaven in de officiële verslagen van de kerk wordt bijgehouden.

Velen van jullie hebben als student een heel laag inkomen. Anderen beginnen al een goed inkomen te verdienen. In ieder geval vereist het groot geloof om tiende te betalen. Ik getuig nederig dat je gezegend zult worden als je die gewoonte nu al ontwikkelt. Je kunt onmogelijk bevatten hoeveel goeds je daardoor in de eeuwigheid ontvangt.

Velen van jullie hebben nog niet de gewoonte ontwikkeld om vastengaven te betalen. Velen van jullie hebben ouders die vastengaven betaalden toen jullie opgroeiden. Als jullie een 'gezin' of een 'huishouding' vormen, moet je je aanwennen om een eerlijke vastengave te betalen zodat de bisschop de armen en behoeftigen van de kerk kan helpen.

Dienen in de kerk

Dien in de kerk wanneer je daartoe wordt geroepen. De kerk kent een patroon van onbetaald leiderschap waarbij iedereen in het koninkrijk een roeping heeft. President Gordon B. Hinckley heeft gezegd dat een roeping een van de belangrijkste ingrediënten is om pasgedoopte leden te behouden.

Mijn raad is om elke roeping te aanvaarden — en die goed te vervullen. Ik wil jullie uit persoonlijke ervaring vertellen hoe mensen die in de kerk dienstbaar zijn, gezegd worden.

Na mijn rechtenstudie moest ik drie jaar in dienst. Mijn vrouw en ik verlieten Utah en kwamen uiteindelijk terecht op een militaire basis in New York. Vlak voor het

einde van mijn diensttijd, toen we ons voorbereidden om naar Utah terug te gaan, werd ik geroepen als bisschop van de wijk Manhattan in New York City.

We hadden toen drie van onze vier kinderen. Het was een volkomen onverwachte roeping waarmee ons geloof op de proef werd gesteld. Ik moest opnieuw examen doen om in de staat New York als advocaat te kunnen werken. We zouden met onze kinderen in het drukke New York moeten wonen, een soort leven dat ons vreemd was.

Maar omdat ik mijn hele leven de raad had gekregen om roepingen in de kerk te aanvaarden, en omdat ik het gevoel had dat ik dit nu moest doen, werd ik bisschop van een grote wijk met zo'n duizend leden.

Toen ik bijna zeven jaar bisschop was, maakte ik me grote zorgen omdat we al tien jaar getrouwd waren, vier kinderen hadden en nog steeds in een gehuurd appartement woonden. Omdat we vonden dat het beter zou zijn om wat actief vermogen in een eigen huis op te bouwen, overwoogen we om van de stad naar een buitenwijk te verhuizen.

Ons appartementje met twee slaapkamers bevond zich in een groot gebouw in de binnenstad van New York City. In die tijd werd het gebouw veranderd in een 'coöperatieve vereniging', wat inhield dat de appartementen een soort condominiums werden. In de wet stond dat de bewoner van een appartement het appartementsrecht tegen een lager bedrag dan de marktwaarde mocht kopen en tegen de marktwaarde mocht verkopen.

Met het geld dat we in de loop van de jaren hadden gespaard, kochten we ons appartement en verkochten we het weer. Onze winst was bijna gelijk aan de huur die we

de voorgaande zeven jaar betaald hadden. Toen ik dat ontdekte, dacht ik aan de zorgen die ik me gemaakt had, omdat ik in die lange periode geen vermogen in een huis had opgebouwd. Ik beseftte dat ik mijn geld niet beter had kunnen beheren dan de Heer dat had gedaan. Onze

Dien in de kerk wanneer je daartoe wordt geroepen. De kerk kent een patroon van onbetaald leiderschap waarbij iedereen in het koninkrijk een roeping heeft.

getrouwe dienst in die zeven jaar werd beloond op een manier die we ons niet hadden kunnen voorstellen.

Ik geef dit getuigenis niet om de aandacht op onze omstandigheden te richten, maar om jullie te helpen beseffen dat de Heer je kent en weet dat jullie trouw dienstbetoen verrichten. Vervul je roeping enthousiast, dan zal de Heer je inspanningen zegenen.

Wees serieus en studeer hard zodat je in je opleiding kunt uitblinken. Vestig patronen waardoor je je op de zegeningen van het eeuwige huwelijk kunt voorbereiden.

Opleiding en voorbereiding op de toekomst

Blink uit in je opleiding. Als je afstudeert en aan je carrière gaat beginnen, zullen je kansens voor een groot deel gebaseerd zijn op je cijfers en je bekwaamheid om te werken.

Als je helemaal in beslag wordt genomen door het drukke studentenleven, is het soms gemakkelijk om uit het oog te verliezen dat je studeert om een goede opleiding te voltooien. De sociale aspecten van een universiteit zijn belangrijk, maar zorg ervoor dat ze het belangrijkste doel van je studie niet verhullen — om een goede opleiding te voltooien. Wees serieus. Studeer hard en leer al het studiemateriaal.

Celestiaal huwelijk

Ontwikkel een patroon waardoor je de zegeningen en verantwoordelijkheid van een celestiaal huwelijk kunt aanvaarden. Het belangrijkste patroon dat je op deze leeftijd kunt ontwikkelen, is een patroon dat tot een celestiaal huwelijk leidt.

De leer van de kerk is bijzonder duidelijk: men dient een waardig lid van de kerk te zijn om in de tempel te trouwen; ook dient men ernaar te streven een rechtschapen gezin te stichten. Daarbij moet men zich door de Schriften en 'Het gezin: een proclamatie aan de wereld'⁴ laten leiden.

De leer van het celestiale huwelijk luidt:

'In de celestiale heerlijkheid zijn drie hemelen of graden; 'En om de hoogste te verwerven, moet een man deze staat in het priesterschap aanvaarden (namelijk het nieuw en eeuwig huwelijksverbond);

'En indien hij dit niet doet, kan hij deze niet verwerven.

'Hij moge de andere verwerven, doch dat is het einde van

zijn koninkrijk; hij kan geen nakomelingen hebben' (IV 131:1-4).

Over de plicht van de mens om te trouwen heeft president Joseph Fielding Smith (1876-1972) het volgende gezegd: 'Een jonge man die achteloos aan dit grote gebod om te trouwen voorbijgaat, of niet huwt omdat hij zo zelfzuchtig is dat hij de verantwoordelijkheid van het huwelijk niet op zich wil nemen, bewandelt een weg die de

Heer niet welgevallig is.'⁵

Jonge mensen, het is belangrijk dat jullie een patroon vastleggen dat getuigt van jullie bereidheid om vooruitgang te maken, die prachtige verbintenis tussen man en vrouw aan te gaan en jullie in een eeuwige relatie te laten verzegelelen.

Patronen vestigen

Als jullie eeuwige patronen vestigen, zul je eeuwig geluk ontvangen. Die patronen omvatten: (1) wees rein; volg de beginselen in *Voor de kracht van de jeugd*, (2) houd de sabbatdag heilig, (3) heb waardering voor de zegeningen die je ontvangt als je tiende en andere gaven betaalt, (4) dien trouw in de kerk, (5) blink uit in je opleiding en bereid je voor op de toekomst, en (6) aanvaard de zegeningen en verantwoordelijkheid van het celestiaal huwelijk.

Jullie zijn een veelbelovende generatie voor de toekomst van de kerk. Wij geloven in jullie. Je zult problemen op je pad vinden, maar we weten dat je die met succes kunt overwinnen. Wees waardig om persoonlijke openbaring te ontvangen, en sta ervoor open. Jullie moeten bereid zijn om in geloof voorwaarts te gaan, zodat de eeuwige doeleinden van de Heer met de wereld kunnen verwezenlijkt worden. We weten dat jullie dat kunnen bereiken. ■

Aangepast overgenomen uit een toespraak tijdens een haardvuuravond van de kerkelijke onderwijsinstellingen op 5 mei 2002 in Mesa (Arizona).

NOTEN

1. *Teachings of the Prophet Joseph Smith*, samengesteld door Joseph Fielding Smith (1976), p. 356.
2. *Voor de kracht van de jeugd* (2001), pp. 2-3.
3. 'The Sabbath Day', *Ensign*, mei 1975, p. 49.
4. Zie de binnenzijde van de achteromslag van deze uitgave.
5. *Doctrines of Salvation*, samengesteld door Bruce R. McConkie, 3 delen (1954-1956), deel 2, p. 74.

Kerknieuws

President Hinckley wijdt Kopenhagentempel in Vergaderingen met leden in Europa

Tijdens een tiendaagse reis door Europa heeft president Gordon B. Hinckley de nieuwe Kopenhagentempel ingewijd en de heiligen in Groot-Brittannië, Frankrijk en Spanje toegesproken. Na zijn terugkeer naar de Verenigde Staten heeft hij de Manhattan-tempel (New York) ingewijd.

Denemarken

Op 23 mei 2004 zijn ruim 3.400 leden in persoon of via de satelliet aanwezig geweest bij een van de vier inwijdingsdiensten van de Kopenhagentempel.

De tempel, bestemd voor leden in Denemarken, IJsland en delen van Zweden, is gevestigd in een gebouw dat in 1931 door ouderling John A. Widtsoe is ingewijd.

President Hinckley is de dag voorafgaand aan de inwijding samengekomen met de leden voor een devotionaal en daaropvolgend een cultureel festival.

Groot-Brittannië

Op 25 mei sprak president Hinckley via de satelliet tot leden die in ringgebouwen door heel Groot-Brittannië waren vergaderd.

De volgende dag nam president Hinckley de eigendomsakte van Gad-

field Elm Chapel in ontvangst, een gebouw in Worcestershire, dat oorspronkelijk al in 1840 aan de kerk gegeven was, toen een hele gemeente United Brethren zich bij de kerk aansloot.

Frankrijk

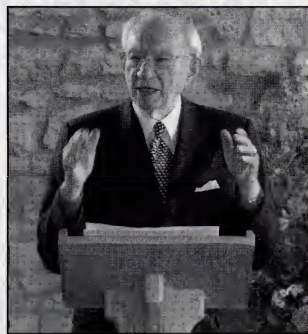
President Hinckley heeft op 28 mei in een congrescentrum met leden in Frankrijk vergaderd. Hij zei de heiligen: 'Ik wou dat ik u kon vertellen dat we hier een tempel gaan bouwen, maar we hebben nog geen geschikte plek gevonden. (...) Het staat voor mij echter vast dat er in de toekomst een huis des Heren in dit land zal zijn.'

Hij besloot: 'Ik hou met heel mijn hart van de getrouwe heiligen van Frankrijk.'

Spanje

In Spanje sprak de profeet bijna achtduizend leden uit Spanje en Portugal toe.

Nadat Hij had getuigd dat we allemaal kinderen van een eeuwige Vader zijn, zei hij: 'Iemand heeft mij vanochtend de plek van die afgrijsselijke bomaanslag [op een van de treinen] aangewezen. Ik dacht bij mezelf: "Zoiets had niet plaats kunnen vinden, zou nooit hebben plaatsge-

President Gordon B. Hinckley spreekt de Britse leden vanuit Gadfield Elm Chapel toe tijdens zijn reis door West-Europa.

had als alle mensen in God de eeuwige Vader geloofden en dat we allemaal broeders en zusters zijn."

New York

President Hinckley heeft op 13 juni in vier diensten de Manhattan-tempel ingewijd.

In zijn inwijdingsgebed zei president Hinckley: 'Moge deze tempel een stil toevluchtsoord zijn te midden van deze grote, lawaaierige wereldstad. Mogen allen die er binnengaan het gevoel krijgen dat zij van de wereld in een plek zijn gestapt met uw goddelijke aanwezigheid.'

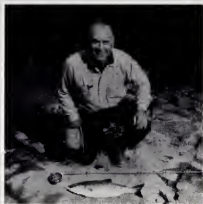
President Hinckley woonde ook een door kerkleden geproduceerde en in het befaamde Radio City Music Hall opgevoerde jubileumviering bij. ■

Church News heeft bijgedragen aan dit artikel.

Ouderling David B. Haight

Een toegewijd discipel

2 SEPTEMBER 1906–31 JULI 2004

David B. Haight was in zijn jeugd twee keer de dood nabij – eens toen hij uit een rijktuig met op hol geslagen paarden viel, en eens toen hij bij een duik in een kreek zijn hoofd stootte. 'Ik denk dat de Heer al in zijn jeugd zijn leven redde, met een belangrijk doel', heeft zijn zoon, Robert, gezegd. (Aangehaald in Ronald E. Poelman, 'Elder David B. Haight: Joy in Lifting Others', *Ensign*, september 1986, p. 12.)

En de Heer had inderdaad plannen voor de jonge David. Hij zou later tot het Quorum der Twaalf Apostelen geroepen worden en uiteindelijk op 97-jarige leeftijd de oudste apostel in de geschiedenis van de kerk worden. Zijn ambtstermijn als apostel eindigde op 31 juli 2004, toen hij in Salt Lake City aan ouderdomsverschijnselen overleed. Op 5 augustus werd hij tijdens een uitvaartdienst in de Tabernakel op Temple Square een toegewijd discipel genoemd.

Een krachtig getuigenis

Ouderling Haight 'ontroerde mensen over de hele aarde met zijn geloofsverklaring en zijn getuigenis dat de Heer Jezus Christus werkelijk leeft', aldus het Eerste Presidium in een persbericht. 'Hij heeft dat getuigenis in

vele werelddelen uitgedragen en heeft zijn invloed uitgeoefend op de kerk waar hij zo van hield. (...) Nu hij heen is gegaan, denken wij aan zijn dierbare vrouw, Ruby, en hun kinderen.'

Ouderling Haight stond bekend om de toespraken die hij tijdens algemene conferenties voor de vuist weg gaf – toespraken vol anekdotes en ongekunstelde uitingen van zijn sterke en vaste getuigenis dat het evangelie waar is. Tijdens de afgelopen aprilconferentie zei hij in zijn toespraak: 'God leeft. (...) [Hij] heeft ons lief zoals wij Hem lief zouden moeten hebben. (...) Het evangelie is waar. Dat weet ik; daar ben ik getuige van.' ('Hoe groot de wijsheid en de liefde', *Liabona*, mei 2004, p. 6.)

Toewijding en naastenliefde

David Bruce Haight is geboren op 2 september 1906 in Oakley (Idaho), in het gezin van Hector C. Haight en Clara Tuttle Haight. Al vroeg in zijn leven maakte hij de dood van zijn vader en van vier broertjes en zusjes mee, die allen aan ziekten overleden. Door die pijnlijke verliezen kreeg hij mededogen en begrip voor hen die zelf tegenspoed te verduren hebben. Ondanks die moeilijke ervaringen beschreef hij zichzelf als 'typisch een jongen

Tegenoverliggende pagina (vlnr): David B. Haight in zijn studentenjaren. Ouderling Haight ging graag vissen, hier in 1969. Luitenant-ter-zee 2e klasse David B. Haight kreeg een eervolle vermelding wegens zijn inzet tijdens de Tweede Wereldoorlog. Boven: ouderling David B. Haight van het Quorum der Twaalf Apostelen.

die opgroeide in een plaatsje op het platteland.' (Aangehaald door Gerry Avant in 'Elder Haight Recognized What Really Is "Great Moment" in Life', *Church News*, 24 november 1985, p. 5.)

De kerk had grote invloed op zijn leven, maar een beslissend moment in zijn toewijding aan het evangelie vond plaats tijdens de Tweede Wereldoorlog, toen hij luitenant-ter-zee 2^e klasse was in de Amerikaanse marine.

Hij had het ouderlijk huis verlaten en bracht op een vlucht van Californië naar Honolulu (Hawaï) achterin het vliegtuig een slapeloze nacht door waarin hij zijn leven evalueerde en in gebed zijn hart uitstortte. Hoewel hij al veel kerkroepingen had gehad en onder meer deel had uitgemaakt van een bisschop, kwam hij tot de conclusie dat hij niet zo toegewijd was als hij eigenlijk behoorde te zijn. 'Ik heb vaak gedacht dat dát misschien mijn weg naar Damascus was, toen ik dacht aan mijn familie, die ik op die kade had achtergelaten', zei hij later. 'Ik nam mij vast voor om nooit een roeping van de Heer in twijfel te trekken. Ik zou al mijn talenten gebruiken om het koninkrijk op te bouwen als ik de oorlog overleefde.' (Aangehaald in *Church News*, 24 november 1985, p. 5.)

Hij hield zich aan die belofte. Voordat hij in april 1970 werd geroepen als assistent van de Twaalf, was hij werkzaam als president van de ring Palo Alto (Californië), als president van het zendingsgebied Schotland, en als regionaal vertegenwoordiger. Op 8 januari 1976 werd hij geordend als apostel.

Ouderling Haight wist dat, wat voor roeping hij ook kreeg, het wezen van het naleven van het evangelie naastenliefde is, de reine liefde van Christus. Zoals hij tegen een van zijn kleinzoons zei: 'De Heer maakt zich niet druk om de vraag of je bisschop, ringpresident of apostel bent geweest. Hij let er alleen maar op hoe je de mensen hebt behandeld.' (Aangehaald in *Ensign*, september 1986, p. 14.)

Ouderling Russell M. Nelson van het Quorum der Twaalf Apostelen heeft het volgende voorbeeld gegeven van hoe bewust ouderling Haight zich was van de behoeften van andere mensen: 'Ouderling Haight las in de krant over een jongeman, een ervaren zwemmer, die verdronk toen zijn kano omsloeg bij een poging om mensen te redden. David kende de familie niet, maar hij was met ze bezig.' Hij ging naar het rouwcentrum en condoleerde de weduwe en de ouders van de jongeman. Doordat ouderling Haight om hen gaf, namen de ouders een andere houding aan tegenover de kerk, en

Boven: ouderling en zuster Haight en hun familie.

Rechtsboven: met zijn kleinzoon Brent Haight.

Rechtssonder: ouderling Haight gaf in toespraken tijdens vele algemene conferenties krachtig getuigenis van het evangelie. Uiterst rechts: ouderling Haight en zijn vrouw, Ruby, in juni 2003.

uiteindelijk werden ze weer actief.

Ouderling Haight verrichtte later in de tempel de verzegeling van de ouders aan hun drie zoons, inclusief de overleden jongeman. (Zie Lucile C. Tate, *David B. Haight: The Life Story of a Disciple* [1987], p. 288.)

Een liefdesrelatie van 74 jaar

Ouderling Haight strooide in zijn toespraken vaak met opmerkingen over zijn geliefde vrouw, Ruby. De jonge David zag Ruby Olson voor het eerst op een dansavond waar hij samen met een andere jonge vrouw naartoe was gegaan. Toen

het meisje en hij naar de andere dansers stonden te kijken, kwam 'het knapste meisje dat [hij] ooit gezien had' voorbij-dansen. David keek enkele keren toe terwijl de energieke jonge vrouw in de rode jurk voorbij danste en vroeg toen aan het meisje dat hij had meegenomen of zij dat andere meisje kende. Zij antwoordde dat ze allebei lid waren van dezelfde studen-

tenvereniging. 'Nou is dit niet de manier om vrienden en goede relaties te krijgen, maar ik vroeg haar of ze me een keer aan Ruby wilde voorstellen', herinnerde ouderling Haight zich.

Dat kwam er nooit van, maar korte tijd later solliciteerde Ruby naar een baantje in de winkel waar David filiaalbeheerder was. Ze werd aangenomen. Toen hij haar voor het eerst uit vroeg, zei ze dat ze die avond al een afspraak had. Hij herinnerde zich: 'Ik vroeg hoe laat haar afspraak was. Zij zei om acht uur. Ik zei: "Is het goed als ik om zes uur kom?"' (Aangehaald in *Church News*, 24 november 1985, p. 5.)

Al gauw gingen ze niet meer met anderen uit. En op 4 september 1930 trouwde het paar in de Salt Laketempel. Hun liefdesrelatie duurde hun hele huwelijk van bijna 74 jaar voort. Linda Dalley,

secretaresse van ouderling Haight, herinnert zich wat er gebeurde toen ze broeder en zuster Haight eerder dit jaar bezocht: 'De huishoudster liet me binnen en gebarde dat ik stil moest zijn. Ze zei: "Kijk eens in de woonkamer", en daar – hoe ziek ouderling Haight ook was geweest – waren de twee samen aan het dansen. Ik vond dat het liefste wat ik ooit had gezien. Hij was 97, en zijn vrouw was 93, en samen dansten ze zonder muziek in de woonkamer. Ze hadden geen muziek nodig. Ze hadden muziek in hun hart.'

Ouderling en zuster Haight hebben drie kinderen, achttien kleinkinderen, en 78 achterkleinkinderen.

Carrière

Ouderling Haight had een lange en succesvolle carrière. Hij studeerde aan Utah State University en vervulde diverse leidinggevende functies in warenhuizen in Utah, Californië en Illinois, waarna hij in de jaren 1950 uiteindelijk zelf eigenaar van een winkelketen werd. Van 1959 tot en met 1963 was hij burgemeester van Palo Alto (Californië). Enige tijd nadat hij herkozen was voor die functie, werd hij geroepen als president van het zendingsgebied Schotland.

Na zijn werkzaamheden als zendingspresident was ouderling Haight een tijd assistent van de rector magnificus van de Brigham Young University in Provo (Utah), waarna hij werd geroepen als assistent van de Twaalf.

Een rechtschapen leven

De nalatenschap van ouderling Haight is niet alleen zijn nageslacht tot zegen, maar alle leden van kerk die geïnspireerd zijn door zijn getuigenis en zijn geloof in Jezus Christus. In een toespraak tijdens de algemene conferentie spoorde hij de leden aan om 'dat getuigenis en dat verlangen in ons hart [te] hebben, om anderen iets te leren, iets uit te leggen van wat wij geloven; en een rechtschapen leven te leiden, (...) een voorbeeld te zijn voor onze medemensen, zodat we dit werk niet alleen zullen verbreiden door onze woorden, maar ook door onze daden.' ('Geloof, toewijding en dankbaarheid', *Liabona*, juli 2000, p. 42.) Ouderling Haight was een levend voorbeeld van zijn leringen. ■

GELIEFDE APOSTEL HERDACHT DOOR ZIJN BROEDERS

Tijdens de uitvaartdienst spraken de sprekers de volgende eerbetonen aan ouderling David B. Haight uit:

President Gordon B. Hinckley: 'Hij zag in dat ieder mens een kind van God was, en dat wij dus allen broeders en zusters zijn. Hij bad in zijn hart waardering voor alle mensen die hij leerde kennen, ongeacht hun godsdienst. (...) Hij wist zijn plaats en zijn unieke verantwoordelijkheid als een getuige van de levende Heer Jezus Christus.'

President Thomas S. Monson, eerste raadgever in bet Eerste Presidium: 'Hij had geen zwakke plekken. Zijn ziel was zonder enig bedrog. Zijn karakter was zonder enig gebrek. Ouderling Haight hield met hart en ziel van de Heer en diende Hem uit alle macht tot bet eind van zijn sterfelijk leven.'

President James E. Faust, tweede raadgever in bet Eerste Presidium: 'Zijn grootste werk deed hij als toegewijd discipel van Christus onder de mensen. ... Duitzenden levens hebben richting gekregen door de unieke manier waarop hij om zovelen gaf. Hij deed onverzettelijk bet goede.'

Ouderling Boyd K. Packer, waarnemend president van bet Quorum der Twaalf Apostelen: 'De dood is een onmisbaar onderdeel van bet leven. ... [Ouderling Haight] bevindt zich nu in bet paradijs. (...) Wij weten wel iets van de toestand in bet paradijs en van wat David B. Haight daar zal doen. (...) God zegene de nagedachtenis van David B. Haight.'

Ouderling Neal Ash Maxwell

Een belofte vervuld

6 JULI 1926–21 JULI 2004

Toen de jonge Neal Maxwell tijdens de Tweede Wereldoorlog zwaar onder vuur lag, beloofde hij dat hij zijn leven in dienst van de Heer zou doorbrengen als Hij zijn leven zou sparen.

De Heer spaarde zijn leven.

En de jonge Neal hield zich aan zijn belofte.

Op 21 juli 2004, bijna zestig jaar later, onthief de Heer ouderling Neal Ash Maxwell van het Quorum der Twaalf Apostelen na een acht jaar durende strijd met leukemie uit zijn dienende functie in het sterfelijk leven. Hij is 78 jaar geworden.

Een leven van dienstbaarheid

'De dood van deze fantastische leider betekent het einde van een meer dan dertigjarig hoofdstuk van getrouw leiderschap uit de kerkgeschiedenis. Ouderling Maxwells levenslange dienst aan de kerk en zijn land heeft over de hele wereld mensen in hun hart geraakt,' aldus president Gordon B. Hinckley.

Op de dag dat ouderling Maxwell overleed, was het 23 jaar geleden dat hij als apostel geroepen werd. Voorafgaand aan die roeping was hij twee jaar lang assistent van de Twaalf en vijf jaar lang lid van het Presidium der

Zeventig. Ouderling Maxwell was ook werkzaam geweest als bisschop, commissaris van het kerkelijk onderwijs, lid van het algemeen jongemannenbestuur, en als regionaal vertegenwoordiger.

'Zo lang ons hart pompt, moet het een deel van de tijd kloppen omdat we anderen de hand reiken', aldus ouderling Maxwell. 'En zo lang er adem is onze longen, dienen we een deel daarvan te gebruiken om anderen welverdiende lof en broodnodige aanmoediging te geven.' (Aangehaald in 'Research Foundation Honors Elder Maxwell', *Ensign*, augustus 2002, p. 77.)

Dienstbaarheid in schijnbare anonimiteit

Tijdens de uitvaartdienst, die op 27 juli jongstleden in de Tabernakel op Temple Square plaatsvond, werd ouderling Maxwell ook herdacht wegens zijn dienstbaarheid aan zijn vrouw, Colleen, hun vier kinderen, 24 kleinkinderen en twee achterkleinkinderen. Ouderling Maxwell was de zoon van Clarence H. en Emma Ash Maxwell.

'In een wereld vol werk en wedijver in parlementen, congressen, instellingen en overheidsinstanties, wordt Gods werk over het algemeen gedaan door gewone

Tegenoverliggende pagina (vlnr): Als infanteriesoldaat tijdens de Tweede Wereldoorlog (1944). Hij toont talrijke lintjes die hij gewonnen heeft met de varkensfokkerij. Op zending in het oosten van Canada (1947-1948). Boven: ouderling Neal A. Maxwell van het Quorum der Twaalf Apostelen.

mensen, in de schijnbare anonimiteit van thuis en gezin.' (*That My Family Should Partake* [1974], p. 122.)

Ouderling Maxwell zag zichzelf als een van die gewone mensen die een buitengewoon werk probeerden te verrichten. Hij concentreerde zich op zijn gezin. 'Wij wisten dat mijn vader erg toegewijd was aan zijn bediening', zei zijn zoon, Cory, tijdens zijn grafrede. 'Maar we wisten bovendien dat hij van ons hield en graag bij ons was.'

Ouderling Maxwell sprak vaak zijn grote bewondering uit voor zijn vrouw, met wie hij bijna 54 jaar getrouwd was, en voor haar 'geestelijke instincten'. Hij noemde haar een 'vollediger' christen dan hijzelf, waarmee hij verwees naar haar grote verlangen om anderen te dienen en haar minimale behoefte aan erkenning.

Carrière bij de overheid

Na het behalen van zijn bachelor- en mastergraad in de politieke wetenschappen begon ouderling Maxwell zijn carrière in de politiek. Hij was in Washington D.C. werkzaam als juridisch medewerker en doceerde later aan de University of Utah in de politieke wetenschap-

pen. Op een gegeven moment werd hij zelfs aangemoedigd om zich verkiesbaar te stellen voor een politieke functie.

Maar ouderling Maxwell had van zijn eerdere ervaringen geleerd dat 'het naleven van één beschermend beginsel van het evangelie beter is dan duizend compenserende overheidsprogramma's, want die houden maar al te vaak in dat men "ligstoelen recht zet op de Titanic".' ('Why Not Now?', *Ensign*, januari 1974, p. 12.)

Ouderling Maxwell was zeer geliefd onder studenten aan de University of Utah. Hij werd assistent van de rector-magnificus, studentendecaan, en uiteindelijk medirector-magnificus.

In zijn laatste conferentietoespraak waarschuwde hij: 'Verwacht [...] niet dat de oplossingen van de wereld erg effectief zijn. (...) Alleen het evangelie is voortdurend relevant, en elke vervanging daarvoor werkt niet.' ('Bedenk hoe barmhartig de Here is geweest', *Liabona*, mei 2004, p. 45.)

Welsprekend

Men zal zich ouderling Maxwell ten dele herinneren wegens zijn welbespraaktheid. Hij ontdekte al vroeg in zijn leven dat hij goed kon formuleren, en in 78 jaar heeft hij dan ook zo'n dertig boeken en talloze toespraken geschreven. Onder inspiratie bereikte hij een niveau van taalbeheersing waarmee hij miljoenen mensen geraakt heeft.

'Als hij zijn mond opendeed, luisterden we allemaal', zei president Hinckley in zijn grafrede. 'Hij had zijn aanleg ijverig nader ontwikkeld. Hij was een perfectionist die vastbesloten was om uit elke zinsnede en zin elke laatste druppel geestelijke voeding te persen. Elke toespraak was een meesterwerk, elk boek een kunstwerk dat het waard was om herhaaldelijk te lezen. Ik denk dat we nooit meer iemand zoals hij zullen meemaken.'

Ouderling Maxwell ontwikkelde zijn vermogen om belangrijke denkbeelden inzichtelijk te formuleren, maar hij leerde ons dat het de Geest is die waarheid overbrengt op hen die luisteren. 'De Geest kan hen tot wie

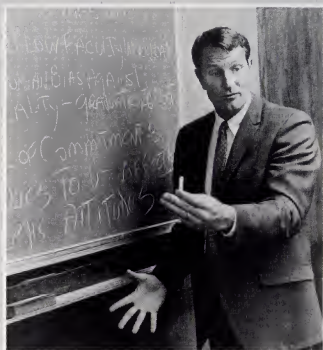

Boven: spelletjes op touw zetten voor enkele kleinkinderen.

Rechts: een presentatie tijdens een bestuursvergadering aan de University of Utah.

Uiterst rechts, bovenaan: met zijn vrouw, Colleen Hinckley Maxwell.

Uiterst rechts, onderaan: spreekt tijdens de algemene aprilconferentie van 1997, waarin hij zijn dankbaarheid uitspreekt voor de behandelingen die, hoewel ze haarverlies hadden veroorzaakt, hem in staat hadden gesteld om 'zo ver' te komen.

u getuigt, helpen zodat ze op soortgelijke wijze beziel kunnen worden door uw woorden, dusdanig dat hun verstand en hun hart erdoor geraakt worden.' ('Getuigen van de grote en heerlijke verzoening', *Liabona*, april 2002, p. 12.)

En levend voorbeeld

Het onderricht door ouderling Maxwell begon of eindigde niet met woorden. Hij zei: 'Daden, en niet woorden, en iets worden, niet iets beschrijven, zijn dominant in het ware discipelschap.' ('Becoming a Disciple', *Ensign*, juni 1996, p. 14.)

De manier waarop hij leefde, zei meer dan zijn meest welsprekende toespraak. Hij deed oprecht moeite om een waar discipel van de Heiland te worden, ongeacht de moeilijkheden die op zijn pad

kwamen. Hij geloofde dat 'de enige manier om Jezus echt te *vereren*, is Hem *na te volgen*. Ja, ernaar streven om te worden zoals Hij is een bijzondere manier om ons getuigenis van Hem te geven.' (*Even As I Am* [1982], p. 2.)

Ouderling Dallin H. Oaks van het Quorum der Twaalf heeft gezegd dat we in

het leven van ouderling Maxwell een voorbeeld vinden van iemand die naar zijn getuigenis leefde: 'Aan zijn voorbeeld zien we dat

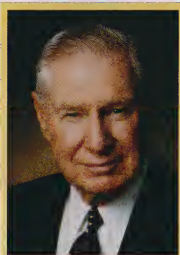
de Heer niet alleen onze smart tot ons welzijn heiligt, maar dat Hij die gebruikt tot zegen van talloze anderen.' ('In alles dank betuigen', *Liabona*, mei 2003, p. 98.)

Ouderling Maxwell had de Heer lief en wist van zijn liefde voor ons. Hij legde uit dat 'wij ons van Hem af kunnen keren, maar dat Hij er toch nog is. We kunnen door het wolkendek van onze zorgen het gevoel hebben dat we Hem niet kunnen zien, maar toch is Hij ons nog nabij. Wij – en niet Hij – laten iets tussen ons en zijn licht komen, maar dat hoeft geen

De kindervriend

HEILIGE PRIESTERSCHAPS- ZEGENS

President Faust legt uit hoe priesterschapszegens ons kunnen versterken en grootmaken.

PRESIDENT JAMES E. FAUST
Tweede raadgever in het Eerste Presidium

Een priesterschapszegen is heilig. Het kan een heilige en inspirerende uitspraak over onze wensen en behoeften zijn. Als we geestelijk zijn afgestemd, kunnen we een bevestiging van de waarheid van de beloofde zegeningen ontvangen. Priesterschapszegens kunnen een hulpmiddel bij kleine en grote beslissingen in ons leven zijn. Als we door onze priesterschapszegens slechts een klein deel kunnen zien van de persoon die wij volgens God zijn, zullen we geen angst meer hebben en nooit meer twifelen.

Ik kan me nog goed herinneren dat ik als jongetje veel interesse in het vergrootglas van mijn grootmoeder had. Ze gebruikte het op haar oude dag om te lezen en te naaien. Als het glas goed ingesteld was, werd alles waar ik naar keek veel groter. Maar ik werd vooral geboeid door wat er gebeurde als ik met de lens het zonlicht op een voorwerp concentreerde. Door het vergrootglas was de kracht van het zonlicht absoluut prachtig.

Door zegeningen worden wij versterkt

en vergroot. In de kerk kan iedereen een zegen krijgen van iemand die de bevoegdheid heeft om dat te doen.

Goede vaders en grootvaders, en andere Melchizedeks-priesterschapsdragers, mogen een zegen geven aan leden die ziek zijn of belangrijke gebeurtenissen in hun leven doormaken. Zulke zegeningen horen bij de voortdurende openbaring die wij als leden van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen kunnen krijgen.

Net als de voorwerpen in het vergrootglas van mijn grootmoeder kunnen wij [door priesterschapszegens] sterker worden. Onze talenten kunnen vergroot en vermenigvuldigd worden, we kunnen meer kennis krijgen en onze geest kan bloeien. ●

Naar een toespraak, gehouden tijdens de algemene oktoberconferentie van 1995.

ENES: FOTO VAN EEN VROEGE OUDERAS © JIM JONES / SCIENCE PHOTO LIBRARY / GETTY IMAGES

Boodschappen van de algemene conferentie

*'Hetgeen ik, de Here, heb gesproken, dat heb ik gesproken (...)
door mijn eigen stem, of door de stem Mijner dienstknechten, dat
is hetzelfde' (LV 1:38).*

President
Thomas S. Monson

President
Gordon B. Hinckley

President
James E. Faust

ZATERDAGMORGENBIJEENKOMST

Spreker

Wat ik heb geleerd: _____

Wat ik zal doen om zijn raad
op te volgen: _____

ZATERDAGMIDDAGBIJEENKOMST

Spreker

Wat ik heb geleerd: _____

Wat ik zal doen om zijn raad
op te volgen: _____

ZONDAGMORGENBIJEENKOMST

Spreker

Wat ik heb geleerd: _____

Wat ik zal doen om zijn raad
op te volgen: _____

ZONDAGMIDDAGBIJEENKOMST

Spreker

Wat ik heb geleerd: _____

Wat ik zal doen om zijn raad
op te volgen: _____

Volg de profeet

'Hetgeen Ik, de Here, heb gesproken, dat heb Ik gesproken (...) door mijn eigen stem, of door de stem Mijner dienstknechten, dat is hetzelfde' (IV 1:38).

SHEILA E. WILSON

Omdat onze hemelse Vader wil dat je bij Hem terugkomt, heeft Hij profeten geroepen om ons te onderwijzen en te leiden. Als je naar de profeet luistert, luister je naar de persoon die door onze Vader in de hemel is geroepen om Hem te vertegenwoordigen en namens Hem te spreken.

President Gordon B. Hinckley heeft ons gevraagd om ons gezin te versterken. (Zie 'De Heer zij dank voor zijn zegeningen', *De Ster*, juli 1999, pp. 104–105.) Hij zegt dat als wij naar elkaars goede eigenschappen kijken, we thuis gelukkig zullen zijn. Dan zal er minder ruzie gemaakt worden. Dan zal er meer vergeving en geluk zijn!

Vele jaren geleden zat de elfjarige Cori naar de algemene conferentie te luisteren die op tv werd uitgezonden. Toen ze jonger was, zat ze altijd te tekenen, maar vandaag zat ze goed te luisteren naar wat de profeet van haar verwachtte. President Ezra Taft Benson (1899–1994) moedigde iedereen aan om de Schriften te bestuderen, naar de tempel te gaan, op zondag meer tijd met het gezin door te brengen en gezinsavond te houden. Cori wist dat als ze naar de profeet zou luisteren, ze het gezin kon helpen versterken. Nu weet Cori dat de liefde bij hen thuis en voor de Heer groter is geworden omdat ze de raad van de profeet hebben opgevolgd.

Jezus heeft gezegd: 'Kom hier, volg Mij' (Lucas 18:22). Als je de profeet volgt, volg je Jezus Christus.

Activiteit voor de algemene conferentie

Luister tijdens iedere bijeenkomst van de algemene conferentie naar een lid van het Eerste Presidium of een van de apostelen. Zet aan de linkerkant van iedere vakje op bladzijde K4 wat je van hem geleerd hebt en maak er een tekening van. Zet aan de rechterkant wat je gaat doen om zijn raad op te volgen en maak daar ook een tekening van. Als je geen uitzending van de conferentie kunt zien en geen exemplaar van die *Liabona* hebt,

kijk dan in deze *Liabona*. (Zie bijvoorbeeld, pp. 2–7 en K2–3.) Zet in de vakjes wat je hebt geleerd.

Ideën voor de participatieperiode

1. Lees IV 1:38 voor. Lees samen en speel als rollenspel (zie Onderwijzen — geen grotere roeping [1999], pp. 171–172) *bet verslag in Jozua 6:6–16, 20. U hebt kinderen nodig om Jozua uit te beelden, de zeven priesters (met opgerolde vellen papier als ramsboorns), en de Israëlieten. In plaats van te juichen, zingt u een lied of een lofzang terwijl de kinderen stilstaan en de muur rondom Jericho voorstellen. Laat de kinderen gaan zitten om uit te beelden dat de muur instort. Doe een spreekkoor (zie Onderwijzen — geen grotere roeping, pp. 163–164). Laat 'Jozua' zeggen: 'Kiest dan beden, wie gij dienen zult: (...) Maar ik en mijn huis, wij zullen de Here dienen' (Jozua 24:15). Laat iedereen in koor Jozua 24:24 opzeggen. Geef uw getuigenis dat ons gezin gezegend zal worden als wij de Heer dienen.*

2. Laat een kind het lokaal verlaten en laat dan een foto of plaat van een huis zien. Laat het kind weer binnenkomen en vraag hem of haar om naar 'huis' te gaan. Zeg tegen het kind dat er iemand is die kan helpen. Doe de lichten uit, geef een van de kinderen een zaklantaarn en laat hem of haar het 'vertoren kind' naar 'huis' leiden door met de zaklantaarn op de grond te schijnen. Onze bedendaagse profeten hebben over het belang van het gezin gesproken. Net als de zaklantaarn de weg naar huis verlichtte, is de raad van onze profeet een hulpmiddel om ons gezin te versterken. Knip een foto of plaat van een gezin in puzzelstukken, en zet op ieder stuk een raadgeving van onze profeten. (Zie recente conferentieverlagen en 'Luister naar de stem van een profeet' in deze uitgave.) Maak de puzzelstukken vast aan stukken gereedschap (schroevendraaier, rolmaat, enzovoorts). Deel het jeugdwerk op in drie groepen, en laat iedere groep een stuk gereedschap uitkiezen. Laat de groepen bespreken in welke opzicht de raad van de profeet een stuk gereedschap (een hulpmiddel) kan zijn om ons gezin te versterken, en (a) vertellen wat zij kunnen doen om die raad op te volgen en (b) een lied of lofzang bedenken die de raad bekrachtigt. Laat ze hun puzzelstukken op het bord hangen, verslag uitbrengen en zingen. ●

UIT HET LEVEN VAN PRESIDENT HEBER J. GRANT

Harde werker

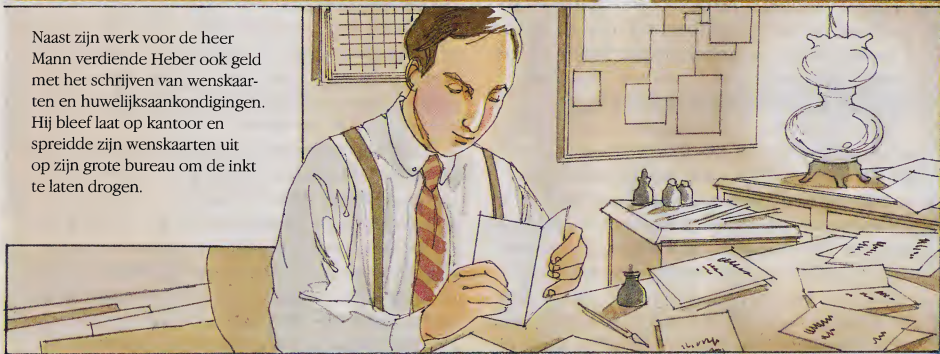
Heber, waarom ga je vanmiddag niet naar de honkbalwedstrijd, zodat je me er tijdens het avondeten over kunt vertellen.

Toen Heber J. Grant een jongeman was, werkte hij voor een verzekeringsagent, de heer H. R. Mann. Hij behandelde Heber als zijn eigen zoon.

Dank u wel, meneer Mann!

Naast zijn werk voor de heer Mann verdiende Heber ook geld met het schrijven van wenskaarten en huwelijksaankondigingen. Hij bleef laat op kantoor en spreidde zijn wenskaarten uit op zijn grote bureau om de inkt te laten drogen.

Op oudejaarsavond zag de heer Wadsworth, de zakenpartner van de heer Mann, dat Heber nog op kantoor zat om wenskaarten te schrijven.

Heber, wat ben je in hemelsnaam aan het doen?

De kaarten aan het afmaken die ik morgen wil verkopen.

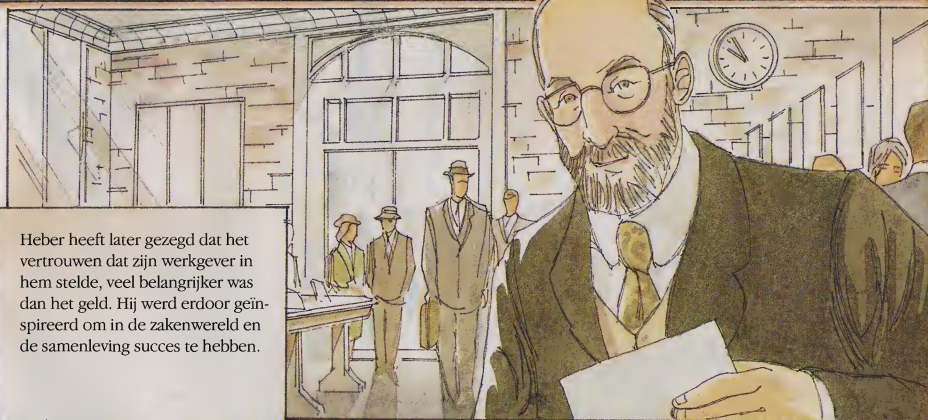

Jij bent de enige die ik een
nieuwjaarsgeschenk zal geven.
Jij vindt het fijn om te werken, terwijl
de meeste andere jongens steeds
op de klok kijken of ze al
naar huis mogen.

Allemachtig!
Honderd dollar?

ONE
HON. GRANT 100.00
HEBER J. GRANT
NEW YORK
JAN. 1898

Heber heeft later gezegd dat het
vertrouwen dat zijn werkgever in
hem stelde, veel belangrijker was
dan het geld. Hij werd erdoor geïn-
spireerd om in de zakenwereld en
de samenleving succes te hebben.

Heb het verlangen om
te werken en te leren,
dan zul je in de strijd van het
leven succes boeken.

Als profeet moedigde hij de jonge
mensen aan om hard te werken.

*Ontleend aan Francis M. Gibbons,
Heber J. Grant: Man of Steel, Prophet of
God (1979), pp. 24-26; Heber J. Grant,
'Arbeid adelt', De Ster, augustus 1979,
p. 8.*

MIJN EVANGELIENORMEN

Ik volg het plan dat mijn hemelse Vader voor mij heeft.

Ik gedenk mijn doopverbond en luister naar de Heilige Geest.

Ik kies de goede weg. Ik weet dat ik me kan bekeren als ik een vergissing maak.

Ik ben eerlijk tegenover mijn hemelse Vader,
andere mensen en mijzelf.

Ik gebruik de naam van onze hemelse Vader en van Jezus Christus met eerbied. Ik vloek niet en gebruik geen grove taal.

Op de sabbat doe ik dingen waardoor ik me dichter bij mijn hemelse Vader en Jezus Christus voel.

Ik eer mijn ouders en doe wat ik kan om

mijn huisgenoten te sterken.

Ik houd mijn gedachten en lichaam heilig en rein,
en ik neem niets tot me dat schadelijk voor me is.

Ik kleed me fatsoenlijk om mijn hemelse Vader
en mijzelf respect te tonen.

Ik lees en kijk alleen naar dingen die goed zijn
in de ogen van mijn hemelse Vader.

Ik luister alleen naar muziek die mijn hemelse Vader goedkeurt.

Ik zoek goede vrienden en ben aardig voor andere mensen.

Ik leef nu al goed zodat ik later naar de tempel kan
gaan om te werken aan een eeuwig gezin.

IK BEN EEN KIND VAN GOD

Ik weet dat mijn hemelse Vader van mij houdt, en ik houd van Hem.

Ik kan altijd en overal tot mijn hemelse Vader bidden.

Ik probeer altijd aan Jezus Christus te denken en Hem te volgen.

'Volgt Mij daarom, en doet de dingen, die gij Mij hebt zien doen' (2 Nephi 31:12).

Rechtschape verlangens

Uit een interview met ouderling Clate W. Mask jr. van de Zeventig, momenteel werkzaam in het presidium van het gebied Mexico-Zuid; door Kimberly Webb.

Ik ben in El Paso (Texas) opgegroeid. Mijn vader zat tijdens de Tweede Wereldoorlog in het leger, en toen hij weg was, deed mijn grootvader zijn best om een vaderfiguur voor mij te zijn.

Toen ik op een dag op de stoep zat, zag ik een auto langzaam de straat inrijden. Er kwam rook onder de motorkap vandaan. Toen de auto zich vlak voor mij bevond, kwam hij helemaal stil te staan. Er sprong een man uit, en zijn vrouw en vijf kinderen bleven huilend in de auto achter. Ik kon niet verstaan wat ze zeiden, maar aan het kenteken kon ik zien dat ze uit Mexico kwamen.

Toen kwam mijn grootvader langs. Hij

stopte en vroeg in het Spaans wat het probleem was.

Ik hoorde steeds het woord *templo*, en ik dacht: 'Dat klinkt als "tempel".' Ik begreep al snel dat dit gezin op weg naar de Mesatempel (Arizona) was om verzegeld te worden. In die tijd waren er geen tempels in Mexico of Midden-Amerika.

Mijn grootvader nam ze mee naar zijn huis, waar hij ze te eten gaf en onderdak aanbood. Toen bracht hij hun auto naar een garage, waar hij er een nieuwe motor in liet zetten. Toen ze vertrokken, gaf hij ze wat geld voor onderweg. Ik ben nooit vergeten wat hij voor die mensen heeft gedaan.

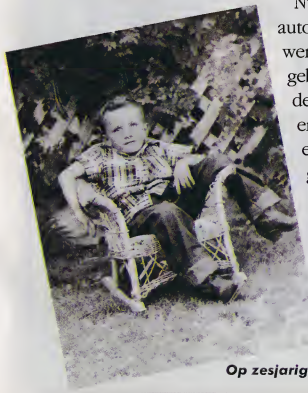
Ik heb zijn zendingsverhalen ook altijd onthouden. Hoewel hij getrouwd was en een kind had, werd opa geroepen om in Mexico-Stad op zending te gaan — precies

toen de Mexicaanse Revolutie uitbrak. Op een keer werden hij en zijn collega door soldaten van spionage beschuldigd en bijna ter plekke doodgeschoten. Opa dacht aan het verhaal van Abinadi en zei: 'U kunt ons niet doden, want we hebben onze boodschap nog niet verkondigd. Breng ons naar de president.' Hij en zijn collega werden naar het presidentiële paleis gebracht waar zij de president een exemplaar van het Boek van Mormon gaven en hem twee uur lang onderwezen. De president kwam erachter dat mijn grootvader uit zijn geboorteplaats kwam en vroeg: 'Kent u Francisco González?' Opa antwoordde: 'Ja, dat is mijn vader.' De president zei: 'Hij was mijn leraar toen ik klein was! Nu ik weet wie u bent, is er iets dat ik voor u kan doen om u bij uw werk te helpen?' De zendingen vroegen om een brief met een zegel en een handtekening van de president, waarin stond dat ze toestemming hadden om te prediken.

Door die verhalen kreeg ik het verlangen om ook op zending te gaan. Ik kon niet wachten! Ik wilde net als mijn grootvader naar Mexico toe. Maar de Heer riep me naar Guatemala. Jaren later kreeg ik de kans op als zendingpresident werkzaam te zijn. Ik dacht: 'Dan ga ik nu wel naar Mexico.' Maar de Heer wilde dat ik naar Spanje zou gaan. Als we werken waar de Heer ons wil hebben, zullen we gezegend worden. Ik heb de mensen in Guatemala en Spanje lief.

Nu ben ik als algemeen autoriteit in Mexico-Stad werkzaam, in hetzelfde gebied als mijn grootvader. In die tijd was het erg moeilijk om het evangelie te verkondigen. Nu zijn er 12 tempels en 199 ringen in Mexico.

Door mijn grootvader heb ik altijd het verlangen gehad om op

Op zesjarige leeftijd.

Ouderling en zuster Mask met hun kinderen en kleinkinderen.

zending te gaan, en ik ben gegaan. Al mijn zes kinderen wilden op zending, en ook zij zijn gegaan. In het leven doen we meestal wat we willen — het is dus belangrijk om goede dingen te willen! Streef ernaar om goede verlangens te hebben. Kom dichterbij Jezus Christus en probeer op Hem te gaan lijken. Een goede manier om dat te doen is het Boek van Mormon te lezen en te doen wat daarin staat. Als we op Jezus Christus *willen* lijken, is het makkelijker om Hem te dienen en ons voor te bereiden om naar zijn huis te gaan. ●

Op vijftjarige leeftijd.

Op twaalfjarige leeftijd, met zijn hond Coaly.

De jeugdwerkdeken

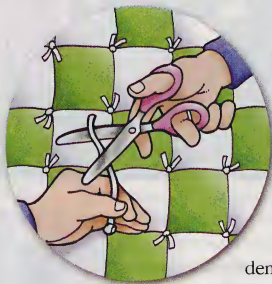
CHELSEY ELLISON, ZOALS VERTELD AAN WENDY ELLISON

Ik keek altijd uit naar de activiteiten-dag van het jeugdwerk omdat we dan leuke dingen deden, spelletjes speelden en iets lekkers kregen. Soms waren de activiteiten serieus en geestelijk, en dat vond ik ook leuk, omdat ik er zoveel van leerde. Maar van alle activiteiten waar ik naartoe geweest ben, is er één die ik me het best kan herinneren.

Die zaterdag was ik precies om tien uur in de kerk, met de rest van de jeugdwerkkinderen van onze wijk. Na een openingsgebed, een lied en enkele instructies, werden alle kinderen in groepjes ingedeeld. Ik ging met mijn groepje naar een leslokaal en was verbaasd toen ik een groot stuk wit en groen geruite stof zag en een stuk dat helemaal groen was, met een laag donzig spul ertussen. Het was helemaal uitgestrekt en aan enkele latten vastgemaakt. Ernaast lagen grote naalden en garen. 'Een gewatteerde deken', dacht ik. 'Wie zou er tijdens onze jeugdwerkactiviteit een deken willen maken?'

'We gaan allemaal aan deze deken werken voor iemand in de wijk die ziek is', zei een van onze jeugdwerkleidsters. 'En als we klaar zijn, gaan we de deken naar haar toe brengen.'

'Wat een geweldig idee!' dacht ik. Als ik me niet

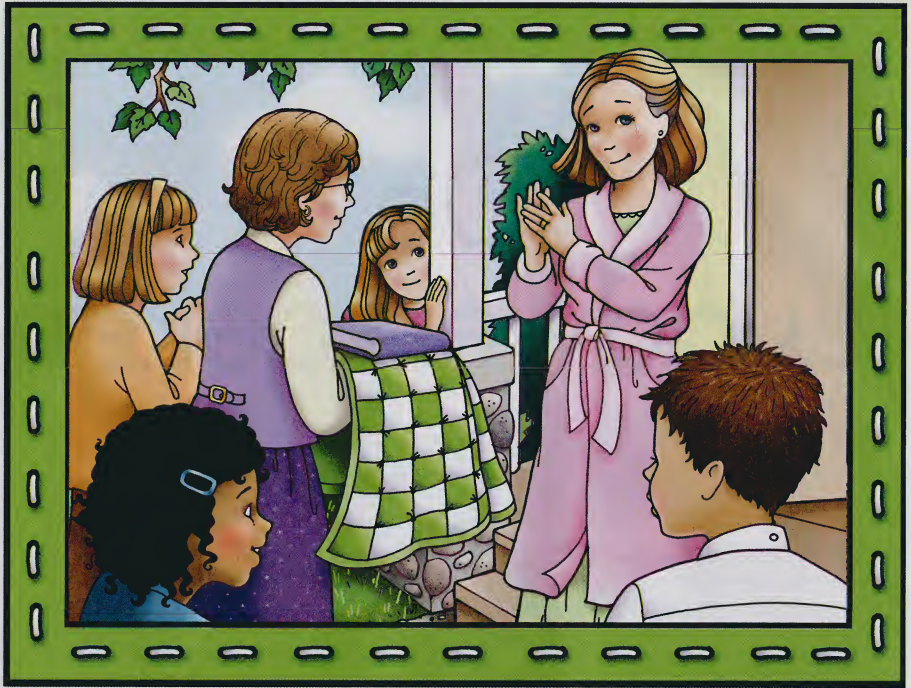

lekker voel, vind ik het altijd fijn om een warme deken om me heen te slaan. Maar ik vroeg me af hoe mooi de deken zou worden, omdat ik nog nooit een gewatteerde deken had gemaakt, en ik wist bijna zeker dat de andere kinderen dat ook niet hadden.

Toen vertelde de jeugdwerkpresidente voor wie de deken was — mijn moeder! Nu wilde ik helemaal mijn best doen om er iets moois van te maken.

Mijn moeder was de hele maand al erg ziek. Mijn oma woonde al een tijdje bij ons omdat mijn moeder zo ziek was dat ze niet meer voor ons kon zorgen. Ze was ook van haar taak in het jeugdwerk ontheven. Hoewel de ziekte van mijn moeder niet gemakkelijk was, zou er ook iets goeds gebeuren. Ik zou een broertje krijgen!

Met de hulp van onze leidsters gingen we aan het werk. En hoewel ik me afvroeg of we het echt konden, maakten we de deken. Iedereen naaide er enkele steken in. Toen schreven we allemaal een boodschap, onze naam of een tekening in een boek dat bij de gewatteerde deken hoorde. Ik wist dat mijn moeder het geweldig zou vinden omdat ze tegen me gezegd had hoezeer ze alle kinderen in het jeugdwerk liefhad en miste. En de persoon die de stof had gekocht moet geïnspireerd

zijn geweest, want groen was haar lievelingskleur.

De deken maken was op zich niet zo moeilijk, maar wel om er niets over te zeggen. Enkele weken later was het tijd om het geheim te onthullen. Op een zondagochtend tijdens de zangperiode liepen we allemaal van de kerk naar ons huis om de hoek. We gingen op het gras zitten wachten toen een van onze leidsters aanbelde.

Je kunt wel raden dat toen mijn moeder naar buiten kwam en al die kinderen zag, ze moest huilen. Ze moest nog harder huilen toen we enkele jeugdwerkkiedjes voor haar zongen. Toen gaf de jeugdwerkpresidente haar de deken en het boek met onze boodschappen.

'Julie hebben prachtig gezongen', zei moeder door haar tranen heen. 'Dit is een van de fijnste dingen die me ooit zijn overkomen.' Ik wist dat ze het meende. Ze glimachte, hilde nog wat en zei dat ze weer naar binnen ging, om lekker onder die deken te zitten en onze boodschappen te lezen.

'Overal om ons heen zijn er mensen die [de Heiland] liefheeft. En Hij wil ze helpen — door middel van ons. Een van de tekens waaraan men met zekerheid kan zien dat iemand de gave van de verzoening van de Heiland aanvaard heeft, is de bereidheid om te geven.'

Ouderling Henry B. Eyring van het Quorum der Twaalf Apostelen, 'Geven met vreugde', *De Ster*, december 1996, p. 14.

Mijn moeder heeft die deken nog steeds, en die zal ze ook altijd bewaren. Er zitten wat lange lussen op de achterkant, waar het garen niet helemaal is doorgestikt. Maar volgens mijn moeder is de deken daardoor extra bijzonder. En nog steeds als er iemand bij ons in de familie ziek is of een slechte dag heeft, is er niets dat ons een beter gevoel geeft dan de warmte en de herinneringen van die 'jeugdwerkdeken'. ●

Chelsey en Wendy Ellison zijn lid van de wijk Kaysville 14, in de ring Kaysville-Zuid (Utah).

Eerlijkheid

OUDERLING DAVID B. HAIGHT

van het Quorum der Twaalf Apostelen

James Peter Fugal was een eerlijke man! Hij had een groot deel van zijn leven schapen in de heuvels van Idaho gehoeed. Toen hij op een bitterkoude winteravond de schapen van een ander aan het hoeden was, brak er een enorme sneeuwstorm los. De schapen dromden in een hoek van het afgezette gebied samen en vele overleefden het niet.

Hoewel de dood van de schapen niet zijn schuld was, voelde James Fugal zich verantwoordelijk. Hij werkte de volgende jaren hard om de eigenaar van de verloren schapen schadeloos te stellen.

Aurelia Spencer Rogers had ook het verlangen om christelijke beginselen na te leven. Zij heeft het jeugdwerk van de kerk opgericht. Zij maakte zich zorgen over het morele karakter en de sociale ontwikkeling van de kinderen. Jeugdwerkleidsters die na Aurelia Spencer Rogers zijn gekomen,

verkondigen nog steeds geestelijke gezondheid, deugdzzaamheid, liefde voor elkaar en het verlangen om traditionele normen na te leven.

Mijn vrouw en ik gingen een keer naar een avondmaalsdienst in een andere wijk. Tot ons genoegen hoorden we dat het jeugdwerk het programma 'Wij geloven eerlijk te moeten zijn' zou presenteren.

Ik verbaasde me over het enthousiasme van deze jonge kinderen. Ze spraken over de fundamentele beginselen die ze hadden geleerd om de waarheid te vertellen, spullen van anderen te respecteren en voor het goede op te komen.

Ik moest aan James Fugal denken, de nederige schaapsherder, en hoe geweldig het was dat deze kinderen dezelfde normen leerden waardoor hij zo'n eerzame man was geworden. ●

Naar een toespraak, gehouden tijdens de algemene oktoberconferentie van 1987.

Wisten jullie dat ouderling Haight burgemeester van een stad is geweest, en dat hij officier in de Amerikaanse marine is geweest? Hij legt uit hoe belangrijk het is om eerlijk te zijn.

Bekering

Bedachtzaam ♩ = 50-58 (Dirigeren met twee slagen per maat.)

D A7 D G

Het is moei - lijk wan - neer ik iets fout heb ge - daan om 'het

F#m B7 Em Em7

spijt me' te zeg - gen en ver - der te gaan. Ik

F# Em F#m G

wil me be - ke - ren, m'n best doen, en 'k vraag of

D E7 A7 D

he - mel - se Va - der me sterk maakt van - daag.

langzamer

Tekst: naar Sylvia Knight Lloyd (1933-) ©1974 IRI

Muziek: Robert P. Manookin (1918-1997) ©1974 IRI

Dit liedje mag voor incidenteel, niet-commercieel gebruik in de kerk of thuis worden gekopieerd.

Psalmen 38:18

permanente verduistering op te leveren. (...) Onze veronachtzaming van Hem is geen partij voor zijn liefde voor ons. Ja, Jezus van Nazaret heeft geleefd! Hij leeft nog steeds! Hij leidt zijn kerk!' (*All Hell Is Moved*, 1977 *Devotional Speeches of the Year* [1978], p. 181.)

Een ander soort strijd

Ouderling Maxwell hoorde in 1996 voor het eerst dat hij aan leukemie leed. Dankzij agressieve maar afmattende behandelingen was hij de acht daaropvolgende jaren afwisselend in en uit remissie.

Enkele jaren vóór die diagnose zei ouderling Maxwell dat wij weliswaar gelukkiger zijn als we de geboden onderhouden, maar dat het ook waar is dat 'getrouwheid bijzondere moeilijkheden met zich meebrengt. Het lijkt erop dat God hen die Hem zachtmoedig dienen voortdurend aan het oprekken is.' Maar net als Abraham, Petrus, Amulek en Jezus kan ieder van ons moeilijkheden overwinnen en 'een eminent oud-leerling worden van de levensschool voor beproeving, en cum laude slagen.' (Aangehaald in 'Priesthood Brethren Asked to Be Christ's Servants', *Ensign*, juli 1993, p. 75.)

Gedurende zijn onvermoeibare dienstbetoon ondanks tegenspoed is ouderling Maxwell waarlijk cum laude afgestudeerd. En de tranen bij zijn heengaan waren – zoals hij van andere sterfgevallen zei – 'niet uit wanhoop, maar (...) waardering en vol verwachting', want 'voor discipelen is het dichtgaan van een graf slechts het dichtgaan van een deur die later vol vreugde wordt opengegooid.' (*All Hell Is Moved*, p. 181.)

Een belofte vervuld

In zijn laatste toespraak tijdens een algemene conferentie, in april 2004, merkte ouderling Maxwell op dat 'de Heer weet welke kilometers we "voor het slapen gaan" nog moeten afleggen.' (*Liabona*, mei 2004, p. 45.)

Ouderling Maxwell moest heel wat kilometers afleggen om de belofte te vervullen die hij lang geleden in een schuttersputje deed, maar God telde elke kilometer tot de dag dat zijn bediening in het sterfelijk leven vervuld was. ■

GELIEFDE COLLEGA GEËERD DOOR ZIJN BROEDERS

Tijdens de begrafenis gaven de sprekers de volgende eerbetonen aan ouderling Neal A. Maxwell:

President Gordon B. Hinckley: 'Hij heeft de afgelopen acht jaar [dat hij ziek was] meer gepresteerd dan de meeste mensen in een heel leven. (...) Hij heeft zijn medepatiënten getroost, gezegend en aangemoedigd. Hun zware lasten zijn lichter geworden door deze barmhartige Samaritaan die hun wonden verbond en een sprankje zonlicht van hoop in hun leven bracht. (...) Net als de Meester; Wie hij liefhad, die "is rondgegaan, weldoende" (Handelingen 10:38).'

President Thomas S. Monson, eerste raadgever in het Eerste Presidium: 'Zijn werk in dienst van de Heer was voorbeeldig en vlekkeloos. Als ik Neals enorme, eeuwige invloed hier en in het buitenland zou moeten samenvatten, zou ik kiezen voor de zin: (...) "Ik heb mij ingezet." Neal Maxwell heeft zich ingezet voor zijn land, zijn kerk, zijn familie, zijn medemensen en zijn God.'

President James E. Faust, tweede raadgever in het Eerste Presidium: 'Hij was een groot apostel, een buitengewoon mens, een voorbeeldige zoon, echtgenoot, broer, vader en grootvader. Hij kon geweldig onderwijzen. Hij leidde een voorbeeldig leven, dat navolging verdient, en hij had een groot hart. (...) De heerlijkheid van God kwam tot uiting in Hem en in zijn prestaties.'

President Boyd K. Packer, waarnemend president van het Quorum der Twaalf Apostelen: 'Hij heeft met volmaakt geduld de moeilijkebeden van zijn laatste dagen doorstaan. (...) Zowel Neal als Colleen (...) weten zeker dat Jezus de Christus is, de Zoon van God, de Verlosser van de wereld; dat Hij de verzoening teweeg heeft gebracht, de opstanding voor de hele mensheid.'

Eigentijds advies

Ouderling Groberg adviseert jongeren

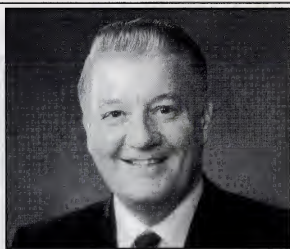
De jongeren van de kerk kunnen hun vreugde en geluk in dit leven zeker stellen door Gods geboden te gehoorzamen, elke dag te bidden en te leren liefhebben. Dat was het advies van ouderling John H. Groberg van het Presidium der Zeventig aan de jeugd van de kerk tijdens een op 8 juni 2004 gehouden devotional in de Tabernakel in Salt Lake City.

Gods geboden gehoorzamen

'Zou het niet geweldig zijn als je je vertrouwen kon stellen in iemand die alles wist, alles kon en die van je hield?' Dat vroeg ouderling Groberg aan de honderden jongemannen en jongevrouwen in het publiek. 'Ik vraag je God te vertrouwen!'

Hij verklaarde dat de belangrijkste beslissing die iemand kan nemen is zijn vertrouwen in God te stellen. Als je dat doet, zei ouderling Groberg, zal het na een tijdje goed met je gaan. Als je dat niet doet, zal het niet goed gaan.

De manier om God te vertrouwen is zijn geboden te gehoorzamen. Een voorbeeld van een gebod dat gehoorzaamd dient te worden door jongemannen is een zending te vervullen. 'Als je een zending vervult, zal dat een groot verschil uitmaken in je leven en in de wereld', zei hij.

Ouderling John H. Groberg

Ouderling Groberg merkte op dat de jongevrouwen de jongemannen dienen aan te moedigen om op zending te gaan.

Elke dag bidden

Ouderling Groberg vervolgde: 'Wanneer we God leren vertrouwen en zijn wil gehoorzamen, komen we er al snel achter hoezeer we zijn hulp nodig hebben.' Die hulp kunnen we krijgen als we erom vragen.

Hij noemde vijf basisdelen van gebed: (1) Vader in de hemel aanroepen, (2) Hem danken voor je zegeningen, (3) om hulp vragen, (4) sluiten in de naam van Jezus Christus, en (5) een moment luisteren.

Hij gaf een voorbeeld van luisteren na een gebed dat hij op zijn zending had meegemaakt. In Tonga is wind van wezenlijk belang om naar een ander eiland te kunnen zeilen. Op een keer zat ouderling Groberg in een boot te wachten tot de wind opstak. Hij en zijn medereizigers baden om een kopwind. Tenslotte besloot een van de mannen in de roeiboot te stappen en ouderling Groberg naar het volgende eiland te roeien. Toen ouderling Groberg hem ernaar vroeg, zei de man: 'Vandaag kan ik de wind van de Heer zijn.' Hij was het antwoord op ons gebed –

maar wel een antwoord dat we niet verwacht hadden.

Leren liefhebben

Groberg: 'Liefde is de grootste kracht in het heelal. God is liefde.' Wanneer je tot de Heer bidt, is een van de indrukken die je zult krijgen, dat je anderen meer moet liefhebben en dienen.

'We kunnen weinig doen aan hoe anderen van ons houden, maar we kunnen wel veel doen aan hoe wij van anderen houden. We hebben onze keuzevrijheid.'

Hoe tonen we anderen dat we van ze houden? Door wat we voor ze doen. Jezus hield zoveel van ons dat Hij zijn leven heeft gegeven. Hij vraagt ons tot Hem te komen en Hem te volgen. We kunnen dat doen door zijn geboden te onderhouden, elke dag te bidden en te leren lief te hebben. ■

Kerkleden in Zweden onderstrepen het belang van het gezin

Ter ere van het tienjarig jubileum van het internationale jaar van het gezin dat uitgaat van de Verenigde Naties, hebben de Zweedse leden van de kerk van 13 t/m 15 mei 2004 hun medewerking verleend aan een evenement in het teken van het gezin. De viering, waar acht maanden van voorbereiding aan voorafging, had tot doel het belang van het gezin onder de aandacht van het

publiek te brengen. Het gebiedskantoor van het gebied Europa-Midden verschaft 80 procent van de vrijwilligers voor het driedaagse evenement.

Het evenement begon op 13 mei aan de universiteit van Falun, waar Richard Wilkins, hoogleraar rechten en directeur van de World Family Policy Center aan de Brigham Young University, een voordracht hield die via het internet werd doorgegeven aan een academisch gehoor aan verschillende Zweedse universiteiten. Hij besprak de veranderingen die het internationaal recht aanbrengt in de traditionele opvattingen aangaande het huwelijk, het gezin en de rechten van ouders en kinderen.

Op 14 mei kwam een groep voorvechters van de gezinswaarden, onder wie verschillende vrijwilligers van de kerk, bijeen in het Zweedse parlementsgebouw om verschillende gasten welkom te heten. De gasten kregen een brief waarin het doel van het Internationale jaar van het gezin werd uitgelegd. Die brief bevatte een boodschap van Kofi Annan, secretaris-generaal van de Verenigde Naties, waarin onder meer stond: 'Wij dringen er bij de beleidsmakers in Zweden op aan prioriteit te geven aan die kleine eenheid in de samenleving, die, volgens alle moderne en historische onderzoeken, bewezen heeft de belangrijkste te zijn, en die van het grootste belang is voor een stabiele en veilige maatschappij. Dat is het gezin – de hoeksteen van de samenleving!'

De gasten luisterden daarna naar

sprekers die voor het congres waren uitgenodigd door leden van het Zweedse Parlement. Allan C. Carlsson van het Howard Institute in Illinois (VS); Janne Martland, Noors parlementariër; Alf B. Svensson, Zweeds schrijver; psychiater Abd al Haqq Kielan, moslimleider; en professor Wilkins spraken over de verschillende aspecten van hun onderzoek naar het gezin en de positieve aspecten van het gezinsleven en de gezinswaarden. Verschillende leden van het Zweedse Parlement, afkomstig uit veel Zweedse politieke partijen, woonden de bijeenkomst bij.

Op 15 mei bezochten ruim 2500 mensen de hoofdattractie, een bazaar voor het hele gezin. Er waren tien stands met uitstallingen over het gezin. In een tent wees familiehistorisch consulent Birgitta Mattson ruim honderd bezoekers de weg op het internet naar familiehistorische sites.

De kinderen op de bazaar konden hun gezicht laten schminken, kregen een ballon en zagen een voorstelling van een clown. Ook was er een tent waar verhalen werden verteld, ze konden trampolinespringen of een brandweerauto van binnen bekijken. Ook vielen er wilde dieren te bewonderen, ter beschikking gesteld door 4H Garden, een groep die ook ponyrijden verzorgde.

Rond het middaguur beten Ninni Bautista, een lid van de kerk, en haar band de spits af van een vier uur durend concert waaraan ook andere bands, solisten en koren meededen.

Familiehistorisch consulente Birgitta Mattson bespreekt tijdens het Internationale Jaar van het gezin in Zweden de familiehistorische initiatieven die de kerk ontplooit.

De artiesten droegen bij tot de boodschap van liefde voor het gezin. Tezelfdertijd spraken twee sprekers op een andere locatie over de gezinswaarden.

Dit is de tweede keer dat het evenement werd gehouden, en de opkomst was het dubbele van het jaar daarvoor. De organisatoren zijn van plan het evenement volgend jaar weer te houden. Ze verwachten dan tenminste vijfduizend mensen. ■

Kerk biedt hulp na rampen met veel slachtoffers

Eind mei, begin juni hebben stormen, overstromingen, modderlawines en tornado's in het Caribisch Gebied en het Midwesten van de Verenigde Staten duizenden slachtoffers geëist. Hele steden werden van de kaart geveegd.

Kerk biedt hulp na overstromingen in Haïti en de Dominicaanse Republiek

Alle leden en zendingen bleven

eind mei, begin juni ongedeerd na zware regenval en overstromingen aan de grens van Haïti en de Dominicaanse Republiek. De kerk bood humanitaire hulp aan de getroffen.

Complete steden werden overspoeld door modderstromen en buiten hun oevers tredende rivieren, en hulpverleners moesten zich door de modder heen graven of vlotten gebruiken om de overlevenden te bereiken. Het aantal slachtoffers kan oplopen tot 2000 slachtoffers, zegt Garry R. Flake, directeur van de afdeling humanitaire nood. Duizenden raakten dakloos. De kerkleiders in Haïti stelden de schade vast en vreesden het centrale voorraadhuis voor bisschoppen 500 tenten te sturen.

In de Dominicaanse Republiek had men meer behoefte aan hygiënepakketten, voedsel en andere noodzakelijke spullen. De hygiënepakketten waren zeer welkom, want de plaatselijke autoriteiten vreesden dat er ziekten zouden uitbreken, omdat de rioleringen kapot waren gegaan en er gebrek was aan schoon drinkwater.

De leden aldaar staken de handen uit de mouwen om de pakketten van lokaal aangekochte materialen samen te stellen. De pakketten en andere spullen konden al na een paar dagen verspreid worden.

Veel schade in het Midwesten van de VS na stormen

Zowel leden als zendelingen zijn dankbaar dat ze de vele tornado's en

overstromingen hebben overleefd die in de laatste week van mei 2004 een ware bedreiging vormden voor de bevolking in delen van het Midwesten van de Verenigde Staten.

Een tornado verwoestte de huizen van twee gezinnen in Hallam (Nebraska), een stadje dat bijna geheel met de grond gelijk werd gemaakt. Huizen van andere leden in de buurt gingen ten onder in de overstromingen. Een ander stadje, Wilber, werd ook verwoest.

'Er werden dertien county's getroffen door de tornado's. We hebben veel hulp gekregen van leden die kwamen helpen schoonmaken', zegt Arnold J. Bateman, president van de ring Lincoln (Nebraska). 'We zijn zeer gezegend dat maar twee gezinnen te maken kregen met ernstige schade aan hun woning. We waarderen de hulp die de kerk geboden heeft.'

Behalve de tijd van de kerkleden doneerde de kerk geld aan het Rode Kruis in Lancaster County (Nebraska).

Ook Iowa werd hard getroffen. Tom Vilsack, gouverneur van de staat Iowa, heeft president George W. Bush gevraagd 17 county's tot rampgebied te verklaren. Het stadje Bradgate is voor 75 procent verwoest door een tornado. De priesterschap in het gebied heeft de volgende dag geholpen bij de opruimwerkzaamheden.

'Het is geweldig om te zien hoe snel en efficiënt de kerk in actie

komt om de kinderen van de Vader hulp te bieden', zegt Joseph G. Cheney, president van de ring Ames (Iowa).

De kerk doneerde geld voor de aankoop van hardboard en stuurde goederen vanuit het voorraadhuis voor de bisschoppen.

Ook andere staten, zoals Indiana, Texas, Kentucky en West-Virginia hadden het zwaar te verduren onder de stormen en overstromingen. De huizen die niet volledig werden verwoest, hadden toch aanzienlijke schade opgelopen. Ook was er lange tijd geen stroom. ■

De heiligen in het 'vergeten' Guyana schrijven evangeliegeschiedenis

Jason Swensen

Alle plaatsen met een uitgebreide mormoonse geschiedenis – zoals Salt Lake City, Nauvoo, of misschien de mormoonse koloniën in Mexico – hadden een begin, een openingshoofdstuk, geschreven door een handjevol getrouwe en betrokken leden. De kerk in Guyana is de openingsregels aan het schrijven van wat volgens lokale leiders op een goede dag een dik, goed gelezen boek zal zijn.

Guyana, een voormalige Britse kolonie waar Engels, Creools en zelfs een paar indianendialecten wordt

gesproken, is een van de drie noord-oostelijke landen aan de Caribische kust – samen met Suriname en Frans-Guyana – die min of meer in het 'vergeethoekje' zijn geraakt in het overwegend Spaans- en Portugeestalige Zuid-Amerika. Vraag mensen om Guyana aan te wijzen op de wereldkaart en velen beginnen in Afrika te zoeken.

De kerkleden in Guyana verlangen intussen naar de tijd dat de kerk daar zo sterk groeit dat het zich kan meten met de andere landen op het continent. Van Colombia tot Argentinië is Zuid-Amerika de laatste halve eeuw synoniem geworden met snelle kerkgroei. Maar de eerste voltijdzendingen in Guyana – ouderling Benjamin Hudson en zijn vrouw Ruth – arriveerden pas in 1988. De kerk werd een jaar later erkend. Er werd in de hoofdstad Georgetown een kleine gemeente gesticht. Het eerste kerkgebouw is in 2003 ingewijd.

Die ene gemeente is uitgegroeid tot vijf units – en naar verwachting zullen er tegen het eind van 2004 twee of drie gemeenten bijkomen, zegt ouderling Larry Fournier, een voltijdzending die met zijn vrouw, Cheryl, werkzaam is in Georgetown.

De tempelzegeningen blijven een droom voor de meeste Guyaanse leden. Een dozijn leden in het district zijn naar de tempel geweest. Elke reis die een Guyaans gezin naar de tempel in de Dominicaanse Repu-

Priesterschapsdragers houden de Carmichaelstraat in Georgetown (Guyana) schoon.

blik of de Verenigde Staten maakt, is een kleine overwinning, zegt ouderling Fournier, die de cursus voorbereiding op de tempel geeft. Onlangs is een gemeentepresident, die als arbeider op de suikerrietplantages een schamel inkomen verdient, met zijn vrouw en zeven kinderen naar de Santo Domingotempel gereisd om te worden verzegeld.

De Guyaanse leden hebben serviceprojecten op touw gezet om zowel hun land tot zegen te zijn als de christelijke aspecten van de kerk onder de aandacht van hun naasten te brengen. Het district organiseerde onlangs een gezinsweek, zette daar-

toe *displays* op in de Nationale Bibliotheek, en adopteerde een straat in het centrum van Georgetown die het schoonhoudt.

Er liggen goede tijden in het verschiet, omdat er Guyaanse mannen en vrouwen op zending gaan, die verder onderlegd raken in het evangelie en terugkeren naar hun respectieve gemeenten.

'De jonge mensen hier zijn het opvallende kenmerk', zegt ouderling Fournier. 'De kwaliteit van de zendingen die we op zending sturen, is heel hoog.' ■

Ontleend aan Church News, 8 mei 2004.

Zendingeling keert terug naar geboorteland van haar ouders

Decennia nadat haar ouders in Noorwegen de zendingen hadden ontmoet en lid van de kerk werden, en vervolgens naar de Verenigde Staten emigreerden, keert Jennifer Marie Perricone terug naar Noorwegen om daar haar zending te vervullen.

Haar zending heeft haar nieuw inzicht gegeven in het bekeringsverhaal van haar ouders. Haar ouders, Ingunn Jossi Andersen en David Michael Perricone, in die tijd studenten medicijnen, woonden tegenover een mormoonse kerk, een kerk die ze nooit van hun leven zouden

bezoeken en waarvan ze ook niemand kenden – sterker nog, ze wisten niet eens wat voor kerk het was. Dat veranderde drastisch toen er op hun deur werd geklopt en Ingunn opendeed.

‘Kunnen we wat heet water van u kopen?’, vroeg een van de twee jongemannen die voor de deur stonden. Verbijsterd gaf ze gehoor aan het ongewone verzoek.

‘We hebben een doopdienst, maar de boiler [in ons gebouw] staat niet aan’, legde de andere, goedgeklede jongeman opgetogen uit. ‘We kunnen alleen koud water tappen.’

Er verschenen nog meer jonge mannen en vrouwen met emmers en grote pannen om het water naar de overkant van de straat te brengen. David en Ingunn waren onder de indruk van hun toewijding en vroegen of ze de doop mochten bijwonen.

De volgende dag stonden de twee zelfde jonge mannen bij David en Ingunn voor de deur met nog een verzoek. Ze vroegen of ze hen over het evangelie van Jezus Christus mochten vertellen. 44 dagen later liet het paar zich dopen in dezelfde vond die minder dan twee maanden daarvoor met hun hete water was gevuld.

Nu ontmoet Jennifer veel mensen wier leven is beïnvloed door haar ouders. ‘Het is verbazingwekkend om in dit land op zending te zijn, waar zoveel mensen zich mijn ouders herinneren. Ik voel me zo gezegend. Ik weet dat ik betrokken

ben bij het wonderbaarlijkste werk ter wereld. Dit is het werk van de Heer, en mijn getuigenis is gesterkt door de krachtige voorbeelden van de getrouwe leden in dit land’, zegt Jennifer.

Jennifer zal in de toekomst de gemeente Trondheim bezoeken, waar haar ouders zich hebben laten dopen. ‘Ik ben nog nooit zo opgewonden geweest als toen ik de brief van president Gordon B. Hinckley opende en las dat ik naar Noorwegen op zending was geroepen, mijn geboorteland, het vaderland van mijn moeder, en het land waar mijn ouders zich hebben laten dopen’, zegt Jennifer.

Het gezin Perricone woont nu ongeveer 45 minuten van de heuvel Cumorah vandaan, een belangrijke plek in de geschiedenis van de kerk. ■

Dienen in de kerk makkelijker met nieuwe website

De kerk heeft Serving in the Church gelanceerd, een nieuwe sectie op www.lds.org die een steun zal zijn voor leidinggeevenden in priesterschap en hulporganisaties bij de uitoefening van hun roeping. Deze site, die momenteel alleen in het Engels is, is op 9 juni 2004 van start gegaan.

Leden die geroepen zijn in een

van de organisaties van de kerk kunnen deze website raadplegen om meer begrip te krijgen van hun nieuwe taak en de achterliggende doelen. De website bevat introducties op en beschrijvingen van de volgende organisaties van de kerk: Melchizedekse priesterschap, Aäronische priesterschap/jongemannen, jongevrouwen, ZHV, jeugdwerk en zondagsschool. Ook heeft het een Military Relations-link voor hen die in het leger dienen of spoedig onder de wapenen gaan, en voor wie hen presideren.

Met de andere links op de site komt u bij de tekst van toespraken die op recente open dagen van de hulporganisaties in Salt Lake City zijn gehouden, bij de geschiedenis van elke organisatie, en bij de boodschappen van de presidenten van de hulporganisaties. De site zal in de toekomst worden uitgebreid naar mate de behoeften van de leiders zichtbaar worden.

Ook kan men op Serving in the Church toegang krijgen tot de onlangs gelanceerde muzieksite van de kerk. Het is een van de drie onlangs gelanceerde secties op www.lds.org die erop gericht zijn het gezin en het individu te sterken. De eerste was de Home and Family-site, die erop is gericht het gezin te sterken en te beschermen. Daar vindt u ideeën voor de gezinsavond en ander materiaal dat verband houdt met het gezin. ■

Website van de kerk biedt informatie in het Nederlands

Internetgebruikers beschikken al lang over tal van mogelijkheden om informatie over de kerk te verkrijgen, maar een aantal maanden geleden is de site **www.kerkvanjuszchristus.nl** ingericht volgens de richtlijnen van de kerk. Er is nu algemene informatie over het evangelie te vinden, speciale pagina's over het gezin en over de tempels van de kerk, en een lijst met adressen. Ook nieuws over de kerk is op dit webadres te vinden.

Voorlopig is nog een (andere) selectie uit het nieuws van en over de kerk te vinden op de site van Kerknieuws (**www.liahona.nl**); daar vindt u tevens koppelingen naar de diverse officiële sites van de kerk en enkele andere interessante sites.

NIEUWS INZENDEN

De website van de kerk biedt de mogelijkheid om artikelen voor Kerknieuws in te zenden. Maar wie nieuws wil inzenden, kan dat ook nog steeds per post doen (adres: Grovestins 64, 7608 HN Almelo, Nederland), of rechtstreeks via e-mail (**nieuws@liahona.nl**). Hoe dan ook, u kunt er zeker van zijn dat ingezonden artikelen welkom zijn. Het zou mooi zijn als meer lezers zouden schrijven over hun eigen ervaringen en over activiteiten waaraan ze hebben meegedaan. Ook wie geen 'schrijversbloed'

heeft, kan een bijdrage aan dit tijdschrift leveren. Korte stukjes tekst over leuke of interessante activiteiten kunnen worden opgenomen in de regelmatig verschijnende rubriek 'Kort nieuws'; ook berichten van drie of vier regels kunnen we daarvoor gebruiken. Bovendien kunt u activiteiten melden voor aankondiging op de website van Kerknieuws.

Van wie nieuws heeft, ontvangen we, indien mogelijk, graag een foto. Ook foto's kunnen zowel per post als via e-mail worden gestuurd. In dat laatste geval graag foto's op

groot formaat en/of met een hoge resolutie.

Veel leden kijken graag op blz. 16 wie er op zending zijn. De namen op die pagina komen er niet vanzelf; we zijn afhankelijk van de leden die deze informatie sturen. Als een nieuwe zendeling zijn of haar oproep heeft ontvangen, laat hij of zij dan liefst zo spoedig mogelijk de zendingsgegevens naar het hierboven en op de zendingenpagina vermelde adres van de nieuwsredactie sturen. ■

Frans Heijdemann

The screenshot shows the website interface for 'DE KERK VAN EZUS CHRISTUS VAN DE BEELDING DER LAATSTE DAGEN'. The main header says 'WELKOM OP DE NEDERLANDSE/STALIJSE WEBSITE VAN DE KERK VAN EZUS CHRISTUS, VAN DE BEELDING DER LAATSTE DAGEN'. A navigation menu includes 'Home', 'Reacties', 'Help', 'Landesites', and 'Nederlands'. A sidebar on the left lists 'INHOUD' with categories: 'Wij geloven...', 'Voor het gezin', 'Genealogie', 'Tempels', 'Media-informatie', and 'Adressen'. The main content area features a news article titled 'De 174e algemene conferentie' dated 6 april 2004, with a sub-headline 'De 174e algemene conferentie is gehouden en is beschikbaar via de volgende aanknopingspunten. In het Engels [icon] In het Nederlands [icon]'. Below this is another article 'Zuster Hinckley overleden' dated 'Op dinsdag 6 april is zuster Marjorie Pay Hinckley, de achtgante van president Gordon B. Hinckley, op 92-jarige leeftijd thuis overleden aan ouderdom.' with a 'Lees verder >' link. A right sidebar contains 'CITAAT' from Joseph Fielding Smith (1878-1972), 'ACTUEEL' with 'Nieuws Nieuws' and 'Een jaar met een eigen tempel', 'Internetuitzendingen' with 'Algemene conferentie Nieuws', 'CES-keers-vaardigheden', and 'Gesproken Schrijven', and a 'KALENDER' section.

De Nederlandse website van de kerk biedt informatie over verschillende onderwerpen.

In het zendingsveld

■ ARMENIË

Mathea van Drogen
Armerida Yerevan Mission
c/o P.O. Box 30150
Salt Lake City,
UT 84130-0150, USA
(uitsluitend brieven op
briefpapier; geen foto's,
kaarten of andere post)

■ BALTISCHE STATEN

Stefaan Cannoodt
Baltic Mission
Melnisla iela 3, Riga
Letland

■ BELGIË/NEDERLAND

Benjamin Karssen
Jeffrey Kleijweg
Zendingsgebied Brussel:
België/Nederland
87, Blvd. Brand Whitlock
B-1200 Brussel

■ CANADA

Stefan Caers
Betty Muntinga
Canada Montreal Mission
1320 Boulevard Graham
Suite 110, Ville Mont-Royal
Quebec H3P 3C8
Canada

■ DUITSLAND

Hilly Kop
Frankfurt Tempel Mission
Frankfurt-Tempel
Talstrasse 10
D-61381 Friedrichsdorf

■ GRIEKENLAND

Joachim Antheriens
Abens Greece Mission
Panayias Eleftherotrias 9
14563 Kifissia, Athene
Griekenland

■ GROOT-BRITANNIË

Iiona Klein
England
Birmingham Mission
187 Penns Lane
Sutton Coldfield
West Midlands
B76 1JU
England

Patrick Speksnijder
Rik Brouwer
Tim Navarro
England London Mission
64-48 Princes Gate
Exhibition Road
South Kensington
London SW7 2PA
England

Alexander Piket
England London South
Mission

The London Temple
Westpark Road
Newchapel, Surrey
RH7 6NB, Engeland

Laurence Gfeller
England Leeds Mission
Lister House, Lister Hill
Horsforth, Leeds
Yorkshire
LS18 5AZ, Engeland

Vincent Looyé
England Manchester
Mission
Trafalgar House
110 Manchester Road
Altrincham
Cheshire WA14 1NU
England

Rolf en Thea van der Put
Farm Management
Company
6 Oulsam Drove
Feltwell, Norfolk IP26 4EL
England

Kevin Verdegem
Scotland Edinburg Mission
51 Spylaw Road
Edinburg EH10 55BP
Schotland

■ INDONESIAÏE

Raymond Ng
Indonesia Jakarta Mission
Jalan Senopati No. 115
Kebayoran Baru
Jakarta 12190, Indonesia

■ IVOORKUST

Rainier Gfeller
Ivory Coast Abidjan
Mission
06 B.E. 1077, Abidjan 06
Ivory Coast, West Africa

■ JAPAN

Catherine Kleijweg
Japan Tokyo South
Mission
1-7-7 Kichijoji Higashi-Cho
Musashino-shi
Tokyo 180-0002, Japan

■ VERENIGDE STATEN

Derk Jan Aukema
Arizona Tempe Mission
1871 E. Del Rio Dr.
Tempe, AZ 85282-2822, USA

Christiaan Noot
Arizona Tucson Mission
1840 East River Rd. Ste. 102
Tucson, AZ 85718, USA

Randy Muller
California San Jose Mission
5406 Thornwood Dr. Ste. 145
San Jose, CA 95123, USA

Peter Erkamp
Illinois Chicago Mission
3295 N. Arlington
Heights Ste. 108
Arlington Heights,
IL, 60004-1588, USA

Martin Kleijweg
Utah Provo Mission
2500 N. University Ave.
Ste. 100
Provo, UT 84604, USA

■ WEST-INDIË

Jan Reijnders
Zendingsgebied West-Indië
P.O. Box 2932
Paramaribo
Suriname

Danny Ng
Rinaldo Kasanwidjaja
Daniel Witte
West Indies Mission
P.O. Bag 543
Valsayn
Trinidad
West Indies

Nieuwe zending

Naam:
Betty Muntinga

Wijk:
Den Haag

Zendingsgebied:
Montreal (Canada)

Aanvang zending:
3 augustus 2004

Opleidingscentrum:
Provo (Utah)

Ga je op zending?

Stuur ons dan je naam, het zendingsgebied, uit welke wijk of gemeente je komt, de plaats van het opleidingscentrum, wanneer je zending begint, het adres van het zendingskantoor en een goede pasfoto! Stuur die liefst zo snel mogelijk na ontvangst van de zendingsoproep, want het duurt ongeveer drie maanden (soms vier of langer) tot een naam op deze pagina kan worden vermeld. Zend die gegevens aan:

Nieuwsredactie Liabona
Grovestins 64, 7608 HN Almelo, Nederland

Foto's liefst in een enveloppe of tussen kartonnetjes vastmaken; niet met lijm, plakband, nietjes of paperclips vastmaken!

Familieleden van zendingen

Als het zendingskantoor van het zendingsgebied waar uw familieled op zending is, verhuist, geef dan a.u.b. het nieuwe adres door aan de nieuwsredactie. Anders blijft het oude (en dus verkeerde) adres op deze bladzijde staan. Ook als iemand al van zending terug is, maar nog vermeld staat op deze bladzijde, kunt u dat doorgeven aan de redactie.

De liefde van de Heer voelen door nederigheid

Kies met een gebed in uw hart de teksten en leringen uit deze boodschap die aansluiten bij de behoeften van de zusters die u bezoekt. Vertel over eigen ervaringen en geef uw getuigenis. Nodig de zusters die u bezoekt uit om dat ook te doen.

Ouderling Marlin K. Jensen van de

Zeventig: 'Gelukkig heeft de Heiland ons een voorbeeld gegeven om nederigheid te ontwikkelen. Toen zijn discipelen bij Hem kwamen en vroegen: 'Wie is wel de grootste in het koninkrijk der hemelen?' zette Hij een kind in hun midden. (...) Als een kind worden is een geleidelijk proces van geestelijke ontwikkeling waarin we door de Heilige Geest en ons vertrouwen in de verzoening van Christus worden geholpen. Door middel van dit proces zullen we uiteindelijk de eigenschappen van een kind ontwikkelen: zachtaardigheid, nederigheid, geduld, liefde en geestelijke onderworpenheid. Door ware nederigheid zullen we onvermijdelijk tegen God zeggen: 'Uw wil geschiede.' En omdat wie we zijn, beïnvloedt wat we doen, zal onze onderworpenheid tot uitdrukking komen in onze eerbied, dankbaarheid, en gewilligheid om roepingen, raad en opbouwende kritiek te accepteren.' ('Ootmoedig wandelen met uw God', *Liabona*, juli 2001, p. 10.)

LV 112:10: 'Wees nederig, en de Here, uw God, zal u aan de hand

leiden, en u antwoord geven op uw gebeden.'

President James E.

Faust, tweede raadgever in het Eerste

Presidium: 'Nederigheid heeft alles te maken met evenwicht. Als je bijvoorbeeld een complimentje krijgt, dan neem je dat in dank aan, maar laat het niet naar je hoofd stijgen. (...) Iemand die nederig is, staat open om iets te leren. De Heer heeft beloofd: "Want mijn Geest wordt de wereld ingezonden om de nederigen en verslagenen te verlichten" [LV 136:33].' (Zie 'De deugden van rechtschapen dochters van God', *Liabona*, mei 2003, p. 109.)

Bonnie D. Parkin, algemeen ZHV-

presidente: 'Onze zwakheden kunnen ons hart tot onze hemelse Vader voeren en tot zijn wil voor ons. Dat kan moeilijk zijn! Het is pijnlijk! Het is angstaanjagend! Maar we worden er ook nederig door, en als we nederig genoeg zijn om te erkennen dat we afhankelijk van de Heer zijn om onze zwakheden te overwinnen, vervult Hij ons hart met zijn eeuwige liefde en verandert Hij onze zwakheden in sterke punten. We moeten nederig zijn zodat we erachter kunnen komen wat zijn wil voor ons is. Een krachtige manier om dat te weten te komen, is een patriarchale zegen. Ze geeft ons een beter begrip van zijn liefde voor ons omdat ze onze gaven opsomt en zijn aanmoedigingen en beloften voor

eenieder van ons bevat.'

Jakobus 4:10: 'Vernedert u voor de Here, en Hij zal u verhogen.'

Bisschop Richard C. Edgley, eerste raadgever in de Presiderende

Bisschop: 'Als we ons nederig onderwerpen aan de wil van de Vader, krijgen wij de krachtbron van God — de kracht van nederigheid — tot onze beschikking. De kracht om de tegenwoord van het leven tegemoet te treden, de kracht van vrede, de kracht van hoop (...) de kracht van een hart vol liefde voor, en getuigenis van, de Heiland Jezus Christus. Daartoe is de Heiland ons uiterste voorbeeld van de kracht van nederigheid en ootmoed. Tenslotte heeft Hij door zijn wil aan de Vader te onderwerpen de grootste, en zelfs de krachtigste, gebeurtenis uit de hele geschiedenis tot stand gebracht. Wellicht enkele van de grootste woorden in de hele heilige Schrift zijn heel eenvoudig: "Niet mijn wil, maar de uwe geschiede" (Lucas 22:42).' ('Nederigheid als krachtbron', *Liabona*, november 2003, p. 99.)

• *Door welke voorbeelden van nederigheid hebt u de liefde van de Heer kunnen voelen?*

• *Hoe kunt u door nederigheid in het dagelijks leven dichtbij de Heer komen?* ■

Ik was atheïst

Nicole Germe

Mijn man, Yves, liet zich in 1989 in De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen dopen. Ik was atheïst en begreep niets van het evangelie. En zelfs toen ik al de zendelingenlessen met mijn man aanhoorde, deden de leringen van de zendelingen me niets.

Ik besefte echter al snel dat mijn man het evangelie serieus nam. Hij was gestopt met roken en

drinken. Ik vroeg me af hoe lang hij dat zou volhouden. Enkele jaren eerder had hij al eens geprobeerd met roken te stoppen, maar dat had hij slechts drie maanden volgehouden.

Na de doop van Yves kwamen de zendelingen iedere week bij ons langs om mij in het evangelie te onderwijzen en met me in het Boek van Mormon te lezen. Maar ze hadden niet veel succes.

Op een dag zat ik zelf in

Ik zat het Boek van Mormon te lezen en onder-tussen te roken. Omdat ik me niet kon concentreren, legde ik mijn sigaret neer om na te denken.

het Boek van Mormon te lezen. Ik zat ondertussen te roken. Omdat ik me niet kon concentreren, legde ik mijn sigaret neer om na te denken. Ik begon opnieuw te lezen en deze keer kon ik begrijpen wat ik las. Ik begreep het niet alleen, maar ik wilde meer te weten komen.

Die avond had ik een vreemde, maar prachtige droom. Ik geloof dat de Heiland me uitnodigde om lid van zijn kerk te worden. Ik werd wakker, glimlachte en voelde me erg goed.

Er gingen maanden voorbij en mijn man bleef het woord van wijsheid naleven. Ik zei tegen mezelf dat hij daar een goede reden voor moest hebben, maar ik bracht geen veranderingen in mijn eigen leven aan.

In het begin van 1990 raakte ik bevriend met twee zendelingzusters. Zij vastten en baden dat ook ik in staat zou zijn om met roken te stoppen. Dat was erg moeilijk voor me omdat ik al 22 jaar rookte en op dat ogenblik al zo'n 40 sigaretten per dag. Uiteindelijk zei ik tegen ze dat als dat pakje leeg was, ik zou stoppen en me zou laten dopen.

Ik stopte op 1 april 1990 met roken, en een week later werd ik gedoopt. Ik ben erg blij om lid van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen te zijn. Ik ben mijn man dankbaar, die zijn gewoonten ten goede heeft veranderd en mij het goede voorbeeld heeft gegeven. ■

Nicole Germe is lid van de wijk Calais, in de ring Lille (Frankrijk).

Een vlucht in de sneeuw

W. Ward Holbrook

Op een winteravond, tijdens een hevige sneeuwstorm vleren er in een stadje in Idaho, niet ver van de grens met Utah, een ernstig auto-ongeluk plaats. Een jong kind was ernstig gewond geraakt. Ik was ambulancepilot in het gebied Salt Lake City en werd opgeroepen om haar met een klein vliegtuig op te halen en naar Salt Lake City te brengen.

Het dichtstbijzijnde vliegveld was in Pocatello (Idaho). Hoewel het maar 45 minuten duurt om van Salt Lake City naar Pocatello te vliegen, zou het vanwege de gevaarlijke weersomstandigheden bijna drie uur duren om het meisje van de plaats van het ongeval met de ambulance naar Pocatello te rijden. Hoewel de leden van het traumateam veel eerder zouden aankomen dan de ambulance, wilde de dienstdoende arts dat

we er ruim op tijd zouden zijn om het meisje zonder oponthoud van de ambulance in het vliegtuig te kunnen overbrengen.

Het weer was slecht, zo slecht dat we nauwelijks konden landen. Er was een klein passagiersvliegtuig dat tien minuten voor ons ook in Pocatello wilde landen. Ik luisterde aandachtig naar de radiocommunicaties van de andere piloot, want ik wist dat ik met dezelfde omstandigheden geconfronteerd zou worden. Zijn nadering ging goed, totdat hij de landingsbaan

moest kunnen zien. Maar hij kon ze niet zien en moest zijn landing onderbreken en weer opstijgen.

Nu was het onze beurt. Ik maakte me veel zorgen — wat moesten we als we niet konden landen en zonder

het gewonde meisje moesten terugkeren? Ik deed snel een schietgebed. Ik zei tegen onze hemelse Vader dat als Hij wilde dat wij het meisje zouden ophalen, ik zijn hulp nodig had.

Ik begon te dalen. Het leek een eeuwigheid te duren. Behalve de grijze wolken en de sneeuw die langs de voorruit waaide, kon ik niets zien. Ik naderde snel het punt waar ik net als het passagiersvliegtuig de landing zou moeten onderbreken. Ik wachtte tot het allerlaatste moment en toen zag ik plotseling de lichten van de landingsbaan. Ze waren zwak, maar voldoende. Ik minderde snelheid, landde en sprak in stilte een dankgebed uit voor het wonder dat ik zojuist had ervaren.

Toen ik naar onze 'parkeerplaats' taxide, werden me twee dingen duidelijk — de storm zou niet gaan liggen, en het bedrijf dat de vliegtuigen van ijsafzetting moest ontdoen

Na bijna twee uur arriveerde de ambulance. Ik deed de deur open en stapte uit.

en het vliegtuig in een hangar moest zetten om het tegen de weersomstandigheden te beschermen, was al gesloten.

Enkele minuten later landde het passagiersvliegtuig veilig. Onmiddellijk werd de verkeersstoren gesloten en gingen de verkeersleiders naar huis. Toen de passagiers en de bemanning van het passagiersvliegtuig waren vertrokken, deed het grondpersoneel het luchthavengebouw op slot en ging naar huis. Mijn collega's en ik bleven achter zonder de mogelijkheid om het vliegtuig van ijsafzetting te ontdoen of het in een hangar te zetten. En het begon steeds harder te sneeuwen. Het was heel goed mogelijk dat we pas de volgende ochtend zouden kunnen vertrekken.

Het traumateam en ik besloten dat we zouden afwachten wat de weeromstandigheden zouden zijn als de ambulance arriveerde. Toen ik uit het raam van het vliegtuig keek, zag ik dat de sneeuw op het passagiersvliegtuig bleef liggen, dat niet ver bij ons vandaan stond. Omdat ik wist hoe gevaarlijk het was om op te stijgen met sneeuw of ijs op het vliegtuig, ging ik naar buiten. Het sneeuwde steeds harder en er bleef steeds meer sneeuw op het vliegtuig liggen. Ik liep uit het zicht en sprak nog een gebed uit.

De tijd ging die avond erg langzaam voorbij. Af en toe keek ik naar buiten om te zien hoeveel sneeuw er op het passagiersvliegtuig bleef liggen, maar ik ging niet meer naar buiten om onze eigen vleugels te controleren.

Na bijna twee uur arriveerde de ambulance met het meisje. Ik deed

de deur open en stapte uit. Het passagiersvliegtuig was volledig met sneeuw en ijs bedekt. Ik draaide me om en keek naar ons vliegtuig. Hoewel ik had geprobeerd om geloof te hebben en optimistisch te zijn, moet ik beschaamd toegeven dat ik geschokt was door wat ik zag. Tranen van dankbaarheid welden op in mijn ogen toen ik om het vliegtuig heen liep. Het was schoon en droog — er lag helemaal geen sneeuw of ijs op. Het zag eruit alsof het net uit een verwarmde hangar kwam. Het sneeuwde niet meer en het zicht was zodanig verbeterd dat we zouden kunnen opstijgen.

Onze hemelse Vader had voor de wonderen gezorgd die we die avond

nodig hadden om het meisje naar het ziekenhuis te kunnen brengen. Een zeer nederige piloot boog die avond dankbaar zijn hoofd voor de enorme zegeningen die hij had ontvangen.

De vlucht terug naar Salt Lake City verliep zonder problemen. Mijn gebeden en de gebeden van de familieleden en vrienden van het meisje waren beantwoord. Ik heb nooit meer vernomen hoe het verder met het meisje is afgelopen, maar mijn getuigenis van de overweldigende liefde van onze hemelse Vader voor zijn kinderen is die winteravond bijzonder gesterkt. ■

W. Ward Holbrook is lid van de wijk San Diego 13, in de ring San Diego-Noord (Californië).

Dat jij Mij nimmer verlaat

Terri Free Pepper

Toen ik voor het eerst van het evangelie hoorde, vond ik het prachtig en wilde ik het in mijn leven verweven. Ik wilde met een teruggekeerde zending in de tempel trouwen, kinderen krijgen en lang en gelukkig leven. Ik werd verliefd op een geweldige vent. Hij was ook een bekeerling. Na zijn zending trouwden we in de Washington D.C.-tempel.

Vijf jaar en twee kinderen later zal ik helemaal alleen naar de uitzending van de algemene conferentie te luisteren. Mijn man was met de kinderen thuisgebleven.

Ik zal mijn gevoelens die dag nooit meer vergeten. Het 'lange en gelukkige leven' waar ik zo naar had verlangd, begon in duigen te vallen. Mijn

lieve man, de teruggekeerde zending met wie ik in de tempel getrouwd was, had moeite om actief in de kerk te blijven. Ik bad voor hem en plaatste zijn naam op de gebedsrol in de tempel. Toch wilde hij niet naar de kerk. Het was hartverscheurend om mijn zoonje van twee te horen zeggen: 'Pappa, kom met ons mee naar de kerk.'

Toen ik die dag alleen naar de conferentie zat te luisteren, werd ik opgewekt door de uitstekende toespraken, maar ik was ook verdrietig. Ik wilde zo graag dat mijn man er ook was. We waren samen aan deze reis begonnen, maar nu bewandelden we allebei een andere weg. Ik had kracht nodig om door te gaan. Het

kan moeilijk zijn om met een pasgeboren baby en een tweejarig kind alleen in de kerk te zitten, maar wij woonden ook nog in een nieuwe stad, in een nieuwe wijk, en veel leden studeerden nog, net als mijn man. Ik dacht dat ik de enige vrouw met een minderactieve man was, en ik voelde me niet thuis. Ik bleef glimlachen en naar de kerk gaan, maar van binnen ging ik dood.

Tijdens de algemene conferentie die dag ging iedereen staan om 'O, vast als een rotssteen' te zingen. Maar ik bleef zitten. Ik had de kracht niet om op te staan.

Toen het derde en laatste couplet begon, kreeg ik een ander gevoel. Er veranderde iets, en terwijl ik naar de woorden luisterde, werd mijn hele wezen door de Geest vervuld.

Vat moed! Ik ben met u, o, weest niet verschrikt,

want ik ben uw God die uw lot bier beschikt.

Ik sterk u en help u en waarschuw voor 't kwaad,

(...)

als gij vol vertrouwen Mij nimmer verlaat.

(Lofzang 53)

Dat was een van de geweldigste momenten in mijn leven. Het leek wel of iemand me letterlijk hielp opstaan. Ik keek om me heen, maar er was niemand. Vanaf dat moment was ik een nieuw mens. Ik wist dat ik niet alleen was. En op dat moment wist ik dat alles op een dag goed zou komen.

Ik moest onlangs tijdens een avondmaalsdienst glimlachen — 18 jaar na die conferentie — toen mijn man uit de bisschop werd ontheven en als jongemannenpresident werd voorgesteld. Ik kreeg ook een nieuwe roeping — een waar ik mijn hele leven bang voor was geweest — ZHV-presidente. Ik voelde me overweldigd, en mijn hart sloeg over toen het slotgebed werd aangekondigd: 'O,

vast als een rotssteen.'

Ik krijg altijd tranen in mijn ogen als die lofzang gezongen wordt, en op die dag vloeiden ze rijkelijk. Het waren tranen van dankbaarheid en ik wist opnieuw dat alles goed zou komen. ■

Terri Free Pepper is lid van de wijk Mansfield 1, in de ring Arlington (Texas).

Terwijl de aanwezigen zongen, had ik niet de kracht om op te staan. Maar toen het derde couplet begon, werd mijn hele wezen door de Geest vervuld.

Vraag & antwoord

'Ik krijg steeds weer met dezelfde verleidingen te maken, hoewel ik jaren geleden heb besloten er niet aan toe te geven, en dat ook niet heb gedaan. Waarom erkent de Heer mijn toewijding niet en neemt Hij de verleidingen niet weg?'

LIAHONA

Het was niet makkelijk om Nephiet te zijn. De Lamaniëten vielen hen herhaaldelijk aan, maar voor een groot deel van hun duizendjarige geschiedenis weerstonden de Nephiëten hen. De Nephiëten waren duidelijk toegewijd. Waarom nam de Heer de Lamaniëten niet weg?

Daar waren veel redenen voor. Maar waar het op neerkomt, is dat het leven een proeftijd is. Wij moeten hier bewijzen dat we ondanks alles voor de Heer kiezen. (Zie Abraham 3:25.)

Het is nuttig om het volgende te begrijpen:

Ten eerste is het niet God die ons verleidt, maar Satan.

Ten tweede staat God toe dat Satan ons verleidt, als onderdeel van onze proeftijd. Maar Hij beperkt Satan wel. Wij zullen niet boven ons vermogen verzocht worden. (Zie 1 Korintiërs 10:13.)

Ten derde is het geen zonde om verleid te worden. We zondigen als we aan de verleiding toegeven.

Ten vierde is het onze eigen beslissing als we falen. Als de verleiding te groot lijkt te

Vermijd situaties waar je in verleiding kunt komen.

Hoe langer je aan een verleiding toegeeft, hoe moeilijker het is om die te weerstaan.

Je zult niet boven je vermogen verzocht worden.

Het is geen zonde om verleid te worden. Eraan toegeven is dat wel.

Als je faalt, bekeer je dan en blijf het proberen.

zijn, is het meestal omdat we geen weerstand boden toen we de kans hadden. We zijn zelf vaak onze ergste vijand als we onszelf in een situatie plaatsen waar we zullen falen. Zelfs nadat hoofdaanvoerder Moroni de Nephiëten had voorbereid met een betere wapenuitrusting en stadsmuren, was iedereen die naar buiten ging een gemakkelijk doelwit.

Als onzedelijke gedachten een verleiding zijn, vermijd je dan programma's, muziek, websites en andere dingen die dergelijke gedachten veroorzaken? Of bevind je je buiten de stadsmuren, om te zien of er Lamaniëten in de buurt zijn? Ware toewijding aan de geboorte houdt in dat we zo ver mogelijk bij verleidingen vandaan blijven. (Zie IV 20:22.)

Ten vijfde krijgen we de kracht om toekomstige verleidingen te weerstaan door nu aan onze huidige verleidingen weerstand bieden.

Ten zesde kun je al het mogelijke doen om verleidingen te vermijden, maar zullen ze toch op je pad komen. Satan geeft het nooit op. Maar als je je best doet om de normen van God na te leven, zul je voorbereid zijn. Dan zullen je muren dik en je wapenrusting sterk zijn. Toen de Nephiëten het meest

FOTO: STEVE BURGESSON, GEBROEDERD, MOEDEREN NIET TOEGESTUIMD

rechtschapen waren, was het relatief makkelijk om de vijand af te weren.

Ten zevende zal God 'voor de uitkomst zorgen' om aan de verleiding te ontkomen. (Zie 1 Korintiërs 10:13.) Toen de tegenstander Joseph Smith in het heilige bos aanviel, kon hij door de macht van het gebed ontsnappen. (Zie Geschiedenis van Joseph Smith 1:15-16.)

Ten slotte kun je altijd door middel van bekering tot God terugkeren als je aan verleidingen hebt toegegeven, en dat doen we allemaal wel eens. Verleidingen weerstaan is meer dan

zonde ontvluchten: we moeten met heel ons hart naar rechtschapenheid streven.

We moeten aan God laten zien dat we na de duizendste verleiding, ook de duizend en eerste keer weer voor Hem zullen kiezen.

LEZERS

We zijn hier op aarde gekomen om beproefd te worden, zodat we steeds meer op de Heiland gaan lijken. Hij heeft ons keuzevrijheid gegeven, zodat we zelf kunnen bepalen

wat we doen als we met verleidingen geconfronteerd worden. Als de Heer de verleidingen wegneemt, kunnen we onszelf niet bewijzen en het eeuwige leven niet beërven.

Rebecca L. Langham (16), wijk High Country, ring San Antonio-Oost (Texas)

Hoofdaanvoerder Moroni en zijn volk bereidden zich voor op hun veldslagen. (Zie Alma 50:1-5.) Wij hebben ook veldslagen waar we ons iedere dag op moeten voorbereiden. We kunnen verleidingen overwinnen door te

bidden, de Schriften te bestuderen, naar de kerk te gaan en de geboden te onderhouden.

Ouderling Peter J. Guiyab (22),
zendingsgebied Sydney-Noord (Australië)

De verleiding verdwijnt misschien niet, maar jouw beslissing om stand te houden is van belang. De Heer erkent je toewijding, maar de verleiding is er om je te beproeven.

Het is jouw taak om daar boven te staan en je er niets van aan te trekken.

Stephanie Hall (15), wijk Sageview,
ring Idaho Falls-Eagle Rock (Idaho)

Laten we niet vergeten dat het leven op aarde de tijd is om ons voor te bereiden God te ontmoeten en ons werk te verrichten. (Zie Alma 34:32.) God heeft een reden voor onze beproevingen — om ons geduld en onze volharding te beproeven. (Zie Mosiah 23:21.)

Bernadette L. Aabuyan (19), gemeente Palauig,
district Iba (Filipijnen)

De Heer heeft gezegd: 'Maar dit geslacht vaart niet uit dan door bidden en vasten' (Matteüs 17:21). Als wij vasten, bidden en gehoorzaam zijn, zullen we meer kracht krijgen dan we voor mogelijk hadden gehouden. Praat met je bishop. Wend je tot de Heer.

Dayne J. Linford (15), wijk Poquoson,
ring Newport News (Virginia)

Als wij verleidingen weerstaan, kunnen we aan onze hemelse Vader laten zien dat we gehoorzaam zijn aan zijn raad om tot het einde toe te volharden. Vergeet niet dat de

Heer ons persoonlijk kent en niet zal toestaan dat wij boven onze krachten worden verleid.

Ouderling Craig A. Kelley (21),
zendingsgebied San Francisco (Californië)

Als wij de juiste beslissingen nemen, kunnen we in de tegenwoordigheid van de Heer terugkeren. In 2 Nephi 2:11, 16 zegt de Heer dat 'een tegenstelling in alle dingen' moet zijn, en dat 'de mens (...) niet zelfstandig [kan]

**'Je zult goed-
keurende
inluisteringen
of waarschuwingen
krijgen als je beslissin-
gen moet nemen. De
Heilige Geest kan je
bet kwade helpen
ontlopen en je terug-
brengen als je bent
afgedwaald en de weg
kwijft bent.'**

President Boyd K. Packer,
waarnemend president
van het Quorum der
Twaalf Apostelen, 'Het
waarheidsvaandel is
opgericht', *Liahona*,
november 2003, p. 26.

handelen, tenzij hij door het een of ander [wordt] verlokt.'

Anderson Swallon (17), wijk Páu Amarelo,
ring Olinda-Paulista (Brazilië)

We mogen niet vergeten dat 'dit leven (...) de tijd voor de mens [is] om zich voor te bereiden God te ontmoeten' (Alma 34:32). Om verleidingen te kunnen weerstaan, moeten we op een vast fundament staan. (Zie Helaman 5:12.) We moeten standvastig zijn in ons voornemen om de geboden van de Heer te onderhouden.

Célio Ferreira (18), wijk Quéluz,
ring Lissabon-Oeiras (Portugal)

Blijf bidden, dagelijks de Schriften bestuderen en je best doen om standvastig te blijven. Je bent al zo ver gekomen. Onze hemelse Vader heeft je lief en zal je nooit

laten falen.

Sarah Robertson (16), wijk Hope Mills 1,
ring Fayetteville (North Carolina)

Wij zullen niet boven ons vermogen verzocht worden, zoals we in 1 Korintiërs 10:13 kunnen lezen. Als we bidden, kunnen we de kracht ontvangen om te volharden. (Zie Alma 13:28.) De Heer herkent onze spanningen.

Françuelton dos Santos Callow (17), wijk Cascavel 1,
ring Cascavel (Brazilië)

De antwoorden gelden als leidraad en niet als officiële uitspraak over de leerstellingen van de kerk.

WAT VIND JIJ?

Jongeren: stuur je antwoord, met je naam, geboortedatum, wijk en ring (of gemeente en district), en een foto, naar:

Questions and Answers 11/04

50 East North Temple Street, Floor 24
Salt Lake City, UT 84150-3220, USA

Of per e-mail naar: cur-liahona-imag@ldschurch.org

Je antwoord moet uiterlijk 15 november 2004 binnen zijn.

VRAAG

'Hoe kan ik de andere gezinsleden motiveren om gezinsavond te houden en als gezin te bidden en de Schriften te bestuderen?' ■

DROOMAFSPRAAKJE

Je dromen kunnen werkelijkheid worden als je ernaar streeft om te trouwen met de juiste persoon, op het juiste moment, op de juiste plaats en door het juiste gezag.
(Zie Thomas S. Monson, *De Ster*, januari 1997, p. 43.)

EEUWIGE LIEFDE

JANET THOMAS
Kerklijdschriften

In de tempel trouwen is een eerzaam doel voor alle leden van de kerk. Als jonge alleenstaanden deelnemen aan activiteiten van de kerk, bevinden ze zich in de juiste omgeving om de juiste persoon te vinden.

Er was een tijd dat een tempelhuwelijk voor veel leden van de kerk over de hele wereld een hopeloos doel was. Tempels waren vaak zo ver weg dat het wel een sprookje leek als je er wilde trouwen. Maar door alle nieuwe tempels die gebouwd worden, kunnen steeds meer mensen hun huwelijk met de zegeningen van een tempel-verzegeling beginnen.

Maar voordat je gaat trouwen, heb je verkering. Waar vinden deze jonge mannen en vrouwen van de kerk elkaar? Wat doen ze als ze zich op de tempel voorbereiden?

Hieronder staan enkele verhalen van jonge echtparen die onlangs in de tempel zijn getrouwd. Hun verhalen, waar en hoe ze elkaar ontmoet hebben, hoe ze zich op een tempelhuwelijk hebben voorbereid en hoe ze daar geluk in gevonden hebben, kan een inspiratie zijn voor andere mensen die op een tempelhuwelijk in de toekomst hopen.

In al deze verhalen zijn overeenkomsten te vinden. Ten eerste hebben de meeste echtparen elkaar tijdens een activiteit van de kerk

ontmoet. En meestal moesten ze er veel voor over hebben om naar die activiteiten te gaan. Ten tweede hebben ze een tempelhuwelijk als doel gesteld. Ten derde hebben ze de normen van de kerk nageleefd en zich op de tempel voorbereid.

Justin en Tiffany Walker (Verenigde Staten)

Hoewel Justin en Tiffany nu in Utah wonen om hun studie af te maken, zijn ze honderden kilometers bij elkaar vandaan opgegroeid. Tiffany is in Columbus (Ohio) opgegroeid, en Justin komt uit Roanoke (Virginia) — allebei uit een omgeving waar niet veel leden van de kerk wonen. Ze hadden elkaar waarschijnlijk nooit ontmoet als ze niet allebei hun uiterste best hadden gedaan om te studeren in een omgeving waar veel leden van de kerk zijn. Ze hadden allebei voor Brigham Young University-Idaho gekozen. Tijdens geologie zaten ze naast elkaar. Justin, die in het zendingsgebied Londen-Zuid op zending was geweest, was aanvankelijk nogal stil (hij beweert dat hij zich goed wilde concentreren).

Tiffany en Justin Walker (Verenigde Staten)

Maar al snel hadden ze geregeld leuke gesprekken.

Toen hun vriendschap zich ontwikkelde, kregen ze verkering. Maar omdat ze tijdens de zomervakantie nooit bij elkaar waren, duurde hun verkeringstijd ruim twee en een half jaar. In die tijd merkten Tiffany en Justin dat ze allebei een sterk verlangen hadden om in de tempel te trouwen. Tiffany zegt: 'Ik kreeg voor het eerst een verlangen om in de tempel te trouwen toen ik besepte dat ik daar speciale verbonden kon sluiten die nergens anders gesloten kunnen worden. Ik wist dat er absoluut geen andere en betere plek was om te trouwen dan de tempel.'

Aries en Lowenna Janssens (Engeland)

Aries en Lowenna zagen elkaar voor het eerst tijdens een dansavond voor jonge alleenstaanden. Ze keken elkaar alleen aan. Er werd geen woord gewisseld. Zes maanden later, reden Aries en enkele vrienden 190 kilometer naar het inwijdingsfeestje van de nieuwe flat van Lowenna. Hij zegt: 'Dat was eigenlijk vrij normaal als de jonge alleenstaanden zo ver bij elkaar vandaan wonen.'

Ze herkenden elkaar van de dansavond. Aries verspilde geen tijd en vroeg of Lowenna en haar zus met hem wilden gaan waterskiën. Lowenna en haar zus konden niet vanwege de grote afstand, maar ze zagen elkaar een paar keer per maand tijdens dansavonden en andere activiteiten. Hun

vriendschap werd steeds sterker. Toen ze steeds meer voor elkaar gingen voelen, belden ze elkaar geregeld.

Lowenna zegt: 'Onze gevoelens waren sterker dan we in het verleden met vrienden of vriendinnen hadden ervaren. We wilden allebei de beste persoon voor de ander zijn.'

Aries wilde haar ten huwelijk vragen en kocht in het geheim een ring. Hij overwon zijn angst en vroeg haar vader om haar hand. Het stel maakte een wandeling naar een prachtige waterval, waar Aries tijdens zijn kinderjaren veel was geweest. Toen Aries in zijn rugzak naar de ring op zoek was, zei Lowenna, die dacht dat hij alles te snel vond gaan: 'Is er iets dat je in onze relatie wil veranderen?'

Aries antwoordde: 'Ja, eigenlijk wel. Ik wil eigenlijk heel wat veranderen.' Hij haalde het doosje met de ring te voorschijn.

Het stel begon meteen plannen te maken. Tien weken later trouwden ze in de Prestontempel (Engeland). Lowenna's grootvader voltrok het huwelijk in de tempel.

Lowenna zegt: 'De Geest was de hele dag sterk aanwezig, en was voor al onze familieleden en vrienden die geen lid van de kerk waren, een uitstekende introductie tot het evangelie. We hadden het gevoel dat niets in dit leven belangrijker dan ons eeuwige huwelijk was. We zijn zo dankbaar voor de kracht die we elkaar tijdens onze verkeringstijd gaven, waardoor we in staat waren om naar het huis van onze hemelse Vader te gaan en de heilige verbonden te sluiten waardoor we nu in ons huwelijk geleid worden.'

Pang King Yeung Dono en Bobo Ka Po (Hongkong)

Vlak nadat Ka Po zich had laten dopen, moedigden de zendelingzusters haar aan om naar het instituut te gaan. Het werd op zaterdagochtend vroeg gehouden, en Ka Po herinnert zich hoe moeilijk het was om zo vroeg op te staan.

Een klasgenoot belde haar iedere zaterdagochtend op om haar wakker te maken en aan te moedigen naar het instituut te komen. Op een dag gaf de klasgenoot die verantwoordelijkheid aan King door. Dat was het begin van hun vriendschap.

Ka Po zegt: 'De activiteiten van de kerk waren een hulpmiddel om elkaar beter te leren kennen.' Hun eerste afspraakje was een dansles voor jonge alleenstaanden.

Aries en Lowenna Janssens (Engeland)

Pung Bobo Ka Po en King Yeung Dono (Hongkong)

Ka Po en King hebben vier jaar verkering gehad. King hielp Ka Po bij het verkondigen van het evangelie aan haar grootmoeder en broer. De avond dat hij Ka Po ten huwelijk vroeg, was dat op de speelplaats van de school waar zij avondschool volgde. Ze had net een belangrijk examen gedaan en was uitgeput, maar ze voelde zich fantastisch toen hij haar ten huwelijk vroeg en haar een verlovingsring gaf.

Ze zijn in de Hongkongtempel (China) getrouwd. Ka Po zegt: 'Ik zal de dag van onze verzegeling in de tempel nooit vergeten. Het was zo prachtig en geweldig dat we voor eeuwig samen kunnen zijn. Ik kon niet stoppen met huilen en mijn hart was zo vol dat ik niet kon praten. Ik houd van de tempel en de grote zegen dat we in ons eigen land naar de tempel kunnen gaan.'

'Ons tempelhuwelijk zal niet alleen invloed op ons hebben, maar ook op onze kinderen en kleinkinderen. Het is zo belangrijk dat we dezelfde doelen op aarde nastreven. Ik houd van het evangelie en van mijn eeuwige partner.'

Tururarii en Taiana Teturu (Tahiti)

'Tegen de tijd dat ik twaalf was, werd mijn verlangen om in de tempel te trouwen steeds groter', zegt Taiana. Het was meer dan een vaag doel dat ik wilde bereiken. Ik wilde iemand worden die in aanmerking zou komen om in de tempel te trouwen. Dus ging ik me

voorbereiden, voornamelijk door middel van 'Persoonlijke vooruitgang'. Ik kreeg van veel mensen hulp — mijn ouders, mijn jongevrouw-wenleidsters — en door de vele activiteiten van de kerk kon ik op koers blijven.'

Daarentegen was Tururarii niet zijn hele leven lid van de kerk geweest. Hij werd op 25-jarige leeftijd lid van de kerk. 'Maar toen ik lid van de kerk was geworden, en steeds meer over de zegeningen leerde, stelde ik meteen een doel om in de tempel te trouwen.'

Tururarii en Taiana ontmoetten elkaar tijdens een koorrepetitie voor een paasconcert in de kerk. Ze traden op met het koor, leerden

Nu er steeds meer tempels over de hele wereld gebouwd worden, is het tempelhuwelijk een mogelijkheid voor steeds meer heiligen der laatste dagen.

Tururarii en Taiana Teturu (Tahiti)

elkaar beter kennen en kregen verkering. En tijdens een conferentie voor jonge alleenstaanden op een buureiland besloten ze dat ze zouden trouwen. Toen ze van de conferentie thuiskwamen, spraken ze met hun bisschop en begonnen ze plannen te maken om in de Papeetetempel (Tahiti) te trouwen.

Tururarii legt uit hoe ze door hun voorbereiding op een tempelhuwelijk dichter tot elkaar zijn gekomen: 'Vanaf het moment dat ik lid van de kerk was geworden, heb ik me voorgenomen om in de tempel te trouwen. En toen ik Taiana leerde kennen, werd dat ons gezamenlijke doel en verlangens.'

Alexander en Rachel Sarafian (Australië)

Alexander en Rachel hadden een gezamenlijke vriend die hen tijdens een activiteit van de jonge alleenstaanden aan elkaar voorstelde. Maar de eerste keer dat ze echt met elkaar spraken, was tijdens een conferentie voor jonge alleenstaanden in Brisbane. Alexander zei Rachel gedag toen ze uit de eetzaal kwamen. Rachel liep te piekeren en had iemand nodig om mee te praten. Dus gingen ze buiten op het gras zitten praten.

Alexander beloofde dat hij Rachel voor haar verjaardag mee uit zou nemen, maar voor die tijd lag hij al in het ziekenhuis door een motorongeluk. Ze begonnen samen veel tijd door te brengen. Maar omdat ze zo ver bij elkaar vandaan woonden, maakten ze het uit en gingen ze allebei hun eigen weg.

Ruim een jaar later kocht Alexander weer een motorfiets. Toen hij een keer van de kerk naar huis reed, werd hij door een auto aangereiden en kwam hij weer in het ziekenhuis terecht. Rachels moeder had van het ongeluk gehoord en vertelde het aan haar dochter. Rachel besloot de lange rit van Brisbane naar Sydney te maken om Alexander te bezoeken.

Alexander zegt: 'Ik voelde nog veel voor Rachel, en ik neem aan dat zij nog veel voor mij voelde als ze helemaal uit Brisbane wilde komen om mij te bezoeken.' Ze hadden het tijdens hun verkering over trouwen gehad, maar nu vond Alexander dat het tijd was om over een huwelijk in gebed te gaan. Rachel schrok nogal van

die vraag, maar ze ging ermee akkoord om erover te bidden.

Alexander had zijn antwoord al ontvangen. Toen Rachel in gebed vroeg of ze met hem moest trouwen, kreeg ze het gevoel dat ze ja moest zeggen. Alexander was haar beste vriend.

Met zijn been nog in het gips nam Alexander haar mee naar dezelfde plek in het gras waar ze voor het eerst met elkaar gesproken hadden. En toen ze op een bankje over de oceaan uitkeken, vroeg hij haar officieel ten huwelijk.

Met de hulp van familieleden en vrienden verhuisde Rachel na drie maanden naar Sydney en begon ze het tempelhuwelijk te plannen. Voor Alexander en Rachel is hun verzegeling in de tempel een verbond en een belofte dat ze samen aan het eeuwige huwelijk zullen werken. ■

Rachel en Alexander Sarafian (Australië)

Je tempelhuwelijk plannen

Gefeliciteerd! Je bent verloofd met de persoon die je liefhebt, met wie je voor eeuwig samen wilt zijn. Je hebt waarschijnlijk veel vragen over je aanstaande tempelhuwelijk. Hier zijn wat antwoorden op veel gestelde vragen van heiligen der laatste dagen die verloofd zijn.

Hoe kunnen we een datum voor het tempelhuwelijk vaststellen?

Bel de tempel waar je wilt trouwen en spreek een datum en tijd af. Houd rekening met de openingstijden van de tempel. Je kunt het telefoonnummer van de tempel aan je bisschop of gemeentepresident vragen. Je kunt de gegevens over de tempel en de openingstijden ook vinden op www.lds.org. Klik op 'Temples'.

Hoe ver voor het huwelijk moet je een afspraak met je bisschop of gemeentepresident voor een tempelaanbevelingsgesprek maken? Wat moeten we nog meer over het verkrijgen van een tempelaanbeveling weten?

Maak ruim van tevoren een afspraak met de bisschop of gemeentepresident en de ring- of zendingspresident,

Een tempelhuwelijk plannen is niet zo moeilijk als je weet wat je moet doen. Vooral belangrijk is een afspraak met de tempel maken voor de verzegeling, een tempelaanbevelingsgesprek met je bisschop en ringpresident (of gemeentepresident en zendingspresident), en ervoor te zorgen dat je bij je verzegeling je trouwboekje bij je hebt.

zodat jij en zij niet het gevoel hebben dat ze onder tijdsdruk staan om de gesprekken te houden. Je moet aan de vereisten voldoen en begiftigd zijn voordat je in de tempel verzegeld kunt worden. En je moet minimaal een jaar lid van de kerk zijn voordat je een tempelaanbeveling kunt krijgen. Jij en je partner moeten allebei twee aanbevelingen hebben die door de bisschop of gemeentepresident en de ring- of zendingspresident zijn ondertekend: een tempelaanbeveling en een aanbeveling voor eigen verordeningen.

Wanneer kunnen we in de tempel verzegeld worden?

Je moet wettig gehuwd zijn voordat je in de tempel verzegeld kunt worden. Neem contact op met het gemeentehuis om na te gaan wat de vereisten zijn. Neem je trouwboekje mee naar de tempel als bewijs dat je wettig gehuwd bent.

Wat kost het om in de tempel te trouwen?

In de tempel trouwen kost geen geld. Maar er wordt wel een kleine bijdrage gevraagd als je kleding huurt (in sommige tempels mogelijk).

Hoe gaan we gekleed als we verzegeld worden?

Het echtpaar en hun gasten komen in hun zondagse kleding naar de tempel.

In de tempel is de bruidsjurk wit, eenvoudig, met lange mouwen en zonder allerlei versieringen. Jurken in de tempel hebben ook een hoge halslijn. Jurken met een sleep zijn niet toegestaan in de tempel, tenzij de sleep voor de ceremonie kan worden verwijderd of van achteren bijeengebonden. Smokingkostuums, sjerpen, hoeden en bloemen zijn niet gepast in de verzegelkamer. Als je specifieke vragen over kleding hebt, kun je

de tempel bellen waar je wilt gaan trouwen.

Bruidegoms dragen hun tempelkleding tijdens de ceremonie en trekken gepaste kleding aan voor de foto's later. Bruiden kunnen ook een tempeljurk dragen tijdens de ceremonie en later gepaste bruidskleding aantrekken — als ze willen.

Wie kunnen we uitnodigen voor ons tempelhuwelijk?

Het is gepast om familieleden en goede vrienden uit te nodigen. Ze moeten begiftigde leden van de kerk zijn met een geldige tempelaanbeveling. Iedere tempel heeft verzegelkamers van verschillende afmetingen. Als je een afspraak maakt, vraagt de tempel hoeveel mensen je verwacht en vertellen ze je hoe laat de gasten worden verwacht.

Maar als we familieleden hebben die geen lid van de kerk zijn?

Familieleden of vrienden die niet in staat zijn om de tempel in te gaan, mogen in de wachtkamer plaatsnemen, als die er is, of anders op het tempelterrein wachten. Je kunt een huisonderwijzer, bisschop of gemeentepresident, of een ander lid van de kerk vragen om bij de mensen te blijven

die de ceremonie niet bij kunnen wonen en om hun getuigenis te geven van de heilige aard van het tempelhuwelijk.

En als sommige gasten een andere taal spreken?

Als je hulp nodig hebt met vertaling tijdens de ceremonie, kun je van tevoren contact met de tempel opnemen om te vragen of er hulp beschikbaar is.

Kunnen we in de tempel ringen uitwisselen?

Na de verzegeling kun je in de verzegelkamer ringen uitwisselen. De tempel zal je de richtlijnen daarvoor geven.

TRADITIES

Je hebt misschien gezien dat mensen met rijst gooien, toeteren of auto's versieren. Dat is allemaal niet gepast op het tempelterrein.

FOTO'S

Uiteraard mogen er in de tempel geen foto's worden genomen, maar je kunt bijna overal op het tempelterrein foto's maken.

RECEPTIES

Als je een receptie of een ander feest wilt organiseren, houd het dan eenvoudig. Het belangrijkste onderdeel van je trouwdag is de heilige ceremonie in de tempel. Je wordt door het gezag van het priesterschap voor eeuwig verzegeld aan de

persoon van wie je houdt. Maak je geen zorgen over een bijzondere gebeurtenis met familieleden en goede vrienden, en laat het eeuwige huwelijk niet overschaduwd worden door andere festiviteiten.

ONTSPAN JE

Maak je geen zorgen als je nog nooit naar de tempel bent geweest, of als je niet precies weet wat er tijdens de verzegeling gaat gebeuren. Er zijn liefdevolle tempelwerkers en begiftigde familieleden of vrienden die je in de tempel zullen begeleiden.

Ringen uitwisselen is geen onderdeel van de ceremonie, en het is niet gepast om ergens anders op het tempelterrein ringen uit te wisselen.

Kunnen we buiten de tempel nog huwelijksgeloften afleggen?

Het is ongepast om na het tempelhuwelijk geloften af te leggen. Je hebt al heilige verbonden met elkaar en de Heer gesloten. In sommige gebieden is het wettelijk verplicht om eerst buiten de tempel te trouwen.

Hoe lang duurt een huwelijksceremonie in de tempel?

De verzegeling duurt meestal twintig tot dertig minuten. De tempel zal je laten weten hoe lang van tevoren je in de tempel moet zijn om je goed voor te bereiden.

Wat kunnen we doen als er geen tempel in de buurt is?

Een tempelhuwelijk is ieder offer waard. Veel echtparen wachten lang totdat ze voldoende middelen hebben om naar de dichtstbijzijnde tempel te reizen. Als je buiten de tempel trouwt, moet je minimaal een jaar wachten totdat je in de tempel verzegeld kunt worden, tenzij het volgens de wet in jouw land verplicht is om eerst voor de wet te trouwen. Je bisschop of gemeentepresident kan je meer informatie geven.

Is er iets anders waar we van op de hoogte moeten zijn?

Er zijn twee mannelijke getuigen nodig voor de huwelijksceremonie. Ze moeten begiftigde Melchizedeks-priesterschapsdragers zijn met een geldige tempelaanbeveling. Vaak zijn de vader van de bruid en de bruidegom de getuigen. Je kunt ook twee andere goede priesterschapsdragers vragen. En de tempel kan op verzoek voor twee getuigen zorgen. ■

VERKERING voor de wind

Als je uitgaat, sluit dan vriendschappen die duurzame kracht bezitten, en die een stevig fundament voor een huwelijk kunnen vormen.

SUSAN W. TANNER

Algemeen jongevrouwenpresidente

Ik wil graag drie evangelieperspectieven bespreken: vriendschap, verkering en een intieme relatie.

Ten eerste: vriendschap is een evangeliebeginsel. Het is een noodzakelijk onderdeel van ons emotionele en geestelijke welzijn. Ten tweede: vriendschap is het fundament waarop verkering en een huwelijk gebouwd moeten worden en waarop ze voorspoedig kunnen zijn. En ten derde: een intieme relatie vóór het huwelijk kan de ontwikkeling van een sterke vriendschapsband verhinderen, maar na het huwelijk kan de vriendschap erdoor versterkt worden.

Vriendschap

Hoe belangrijk is vriendschap voor je? In welk opzicht is vriendschap een zegen in je leven? Heb je weleens het gevoel gehad dat je geen vrienden had? Het is ellendig en eenzaam zonder vrienden. Vriendschap is noodzakelijk voor je welzijn — niet alleen leuk, maar noodzakelijk. We hebben er allemaal behoefte aan; het is een algemene behoefte.

Daar kreeg ik een bevestiging van door een van de zusters van het algemeen jongevrouwenbestuur, die van de zomer had gereisd. Tijdens haar reizen had ze jongevrouwen in Idaho, Brazilië, Mongolië en

Rusland gesproken. Overal had ze dezelfde vragen over hun leven gesteld en de antwoorden verzameld. Dit zijn de vragen die ze stelde, met de meest voorkomende antwoorden die ze ontving.

Vraag: Waardoor word je gelukkig?

Antwoord: Vriendinnen.

Waar maak je je het meeste zorgen over? Vriendinnen.

Wat doe je het liefst in je vrije tijd? Tijd met mijn vriendinnen doorbrengen.

Waar denk je het meest aan? Vriendinnen.

Waarom komen jongevrouwen niet naar de wekelijkse activiteitenavond? Geen vriendinnen.

Waarom worden jongevrouwen minder actief? Invloed van vriendinnen.

Is dat niet verbazingwekkend? Vriendinnen zijn zo belangrijk voor de jongevrouwen over de hele wereld. En ik veronderstel dat jongemannen dezelfde antwoorden zullen geven. En dat geldt ook voor veel volwassenen. We hebben allemaal behoefte aan vriendschap.

Profeten hebben gezegd dat vriendschap een allesomvattend onderdeel van het naleven van onze verbonden is. Denk maar eens aan het voorbeeld van het volk van Alma bij de wateren van Mormon. Daar spraken zij het verlangen uit om in de kudde van God te worden opgenomen. Alma vroeg of zij bereid waren om elkaars lasten te dragen,

om met de treurenden te treuren en hen te troosten die vertroosting nodig hadden. Hij vroeg ze eigenlijk of ze bereid waren om een vriendschapsverbond te sluiten. Zij klaptten in hun handen van vreugde om zo'n verbond te kunnen sluiten. En zij verenigden hun hart in eenheid en liefde. Dat is een groot voorbeeld van vriendschap uit de Schriften. (Zie Mosiah 18.)

We kunnen Jezus Christus het grootste voorbeeld van vriendschap noemen. 'Vriend' was het grootste compliment dat Hij zijn discipelen gaf. Hij zei:

'Dit is mijn gebod, dat gij elkander liefhebt, gelijk Ik u heb liefgehad.

'Niemand heeft grotere liefde, dan dat hij zijn leven inzet voor zijn vrienden.

'Gij zijt mijn vrienden (...)

'(...) Ik noem u niet meer slaven, want de slaaf weet niet, wat zijn heer doet; maar u heb ik vrienden genoemd, omdat Ik alles, wat Ik van mijn Vader gehoor heb, u heb bekendgemaakt' (Johannes 15:12-15).

Als vriendschap zo belangrijk in de lering van onze profeten en de Heiland is, moeten we er dan niet naar streven om goede vrienden te zijn die hun verbonden naleven? Het is christelijk om zo'n vriend te zijn; het is hemels om zulke vrienden te hebben. Als heiligen der laatste dagen weten we dat de verhoging het voorrecht inhoudt om voor eeuwig te verblijven waar onze ware vriend, de Heiland, verblijft, en anderen die net als Hij zijn geworden. In de Schriften staat deze prachtige belofte: 'Dezelfde omgang, die hier onder ons bestaat, zal daar onder ons bestaan, alleen zal deze dan met eeuwige heerlijkheid gepaard gaan' (LV 130:2).

Verkering

Daarmee zijn we op het tweede punt aanbeland: verkering. Vriendschap behoort een belangrijke rol tijdens de verkering en het huwelijk te spelen. Ik beschouw vriendschap als het fundament van de verkeringspiramide. Ik zal dit punt met een verhaaltje verduidelijken.

Het is het verhaal van Isaak en Rebekka. Maar het is geen bijbelverhaal. Het is het verhaal van onze dochter Rebekka en haar vriend Isaac. Onze Rebekka wilde niet zo graag trouwen als de Rebekka uit het Oude Testament. Ook was ze niet bereid om haar levensstijl op te geven en onmiddellijk haar gezin te verlaten en een onderdeel van het leven van een ander te worden.

Onze Becky was 21. Ze had zich opgegeven om in de zomer voor de Brigham Young University naar

Vriendschap is noodzakelijk voor je welzijn — niet alleen leuk, maar noodzakelijk. We hebben er allemaal behoefte aan; het is een algemene behoefte.

Mozambique te gaan. Ze wist ook niet of ze op zending wilde gaan, maar ze had wel de papieren in huis en vast een afspraak bij de tandarts en de huisarts gemaakt. En ze dacht eraan om verder te studeren in haar gebied. Om kort te gaan, ze probeerde erachter te komen wat ze in de volgende fase van haar leven wilde doen. We vroegen ons allemaal af wat ze zou kiezen — Mozambique, een zending of verder studeren.

Ondertussen was Isaak ten tonele verschenen en voegde er een vierde keus aan toe — huwelijk. Hij ging enkele maanden later medicijnen studeren en wilde niet zonder Becky gaan. Later zei hij dat hij ook enkele keuzen voor haar in petto had — huwelijk, medicijnen studeren en uiteindelijk moederschap. Hij zei: 'Als ze dat niet zou doen, wist ik dat er voor mij nog maar een optie overbleef: ellende.'

Becky was een vrouw van de 21ste eeuw. Ze had de wereld en geweldige mogelijkheden tot haar beschikking, en het was moeilijk voor haar om haar dromen aan de kant te zetten. Wat haar uiteindelijk overtuigde, was de innerlijke goedheid van Isaak en de vriendelijke manier waarop hij haar behandelde. Hij was ook romantisch — hij stuurde prachtige bloemen, hij nam haar mee uit zovooft.

Maar die dingen alleen zouden haar nooit overgehaald hebben. Wat haar het meest overtuigde, was de manier waarop hij voortdurend haar gevoelens en behoeften boven de zijne plaatste. Hij deed kleine, attente dingen, wat goede vrienden voor elkaar doen. Toen hij bijvoorbeeld merkte dat het bandje van haar horloge te groot was, haalde hij er enkele schakels uit zodat het precies om haar pols paste. Een andere keer had hij haar auto van binnen en van buiten helemaal gewassen, en daar had ze helemaal niet om gevraagd. Ook vond ze een keer een lijstje dat hij had gemaakt met manieren waarop hij zichzelf kon verbeteren; veel van zijn doelen waren op dienstbaarheid geconcentreerd. Deze vriendelijke daden waren een voorbode van blijvende vriendschap, een uitdrukking van zijn karaktereigenschappen, die zouden blijven voortduren als de lichamelijke schoonheid uiteindelijk afneemt.

Becky realiseerde zich dat hij de eigenschappen bezat om in goede en slechte tijden te volharden, de eigenschappen die zij belangrijk vond voor een vriend. Dus trouwde ze met Isaak. En nu kijkt ze terug en weet ze dat zijn sterke punten een prachtige aanwinst in hun relatie zijn. Ze heeft het gevoel dat ze met haar beste vriend is getrouwd. En zo hoort een huwelijk ook te zijn.

Vriendschap behoort de basis van romantische liefde te zijn — de liefde die tot verkering en een huwelijk leidt. Zowel vriendschap als romantische liefde kunnen worden wat God ervan verwacht, maar alleen als ze gebaseerd zijn op naastenliefde, 'de reine liefde van Christus' (Moroni 7:47). Zoals we in Moroni en 1 Korintiërs kunnen lezen, is naastenliefde geduldig, lankmoedig, vriendelijk, niet afgunstig en onzelfzuchtig. Door naastenliefde kunnen echtparen geloven, hopen, volharden en zich verheugen in de waarheid. Echtparen die naastenliefde hebben, hebben het beste met elkaar voor. Hun liefde is vol van de reine liefde van Christus. Dat zijn de eigenschappen waar we tijdens onze verkering en ons huwelijk naar moeten streven. (Zie 1 Korintiërs 13:4-7; Moroni 7:45.)

Gezonde communicatie is een van de manieren waarop we een sterke, liefdevolle relatie kunnen ontwikkelen. Communicatie is de manier waarop een goede relatie begint en standhoudt. Mijn ongehuwde kinderen vragen me voortdurend hoe het toch komt dat mensen trouwen. Het lijkt wel een mysterieuze puzzel. Ik weet dat iedereen op verschillende manieren verliefd wordt. Maar er is toch wel een gemene deler in hun verhalen te vinden. En dan bedoel ik spontaniteit in communicatie. Zoveel echtparen zeggen: 'We zaten alleen maar te praten; de tijd vloog voorbij toen we zaten te praten; ik voelde me zo ontspannen toen we zaten te praten; we hebben hetzelfde gevoel voor humor; we praten graag over onze gezamenlijke interesses en waarden.'

Dat was ook het geval op mijn eerste afspraakje met mijn man. De hele avond waren er allemaal mensen om ons heen, maar we hadden het gevoel dat we met z'n tweeën waren. John en ik spraken onophoudelijk met elkaar.

Ik heb iemand ooit horen zeggen: 'Liefde is een lang gesprek.' Daar ben ik van overtuigd. Ik zeg zelfs vaak voor de grap tegen onze kinderen dat als ik niets meer tegen hun vader te zeggen heb, het huwelijk voorbij is. Dat kan ik makkelijk zeggen, want wij praten graag over van alles met elkaar.

De communicatie die zo leuk is in een vriendschap, is

ook essentieel als je iemands innerlijke persoonlijkheid leert kennen. Soms ontwikkelt een relatie zich niet verder omdat er alleen maar over algemene oppervlakkigheden wordt gesproken.

We zoeken soms naar geluk in exotische oorden, en naar romantiek in mystiek, geld of aantrekkelijkheid. Soms kijken we alleen maar naar het uiterlijk. Maar we moeten vriendschap sluiten met mensen die christelijke eigenschappen in zich hebben. Als je uitgaat, sluit dan vriendschappen die duurzame kracht bezitten, en die een stevig fundament voor een huwelijk kunnen vormen. Pas nadat je een stevige, deugdzaam basis in je relatie hebt ontwikkeld ontstaat er ruimte voor lichamelijke intimiteit — in het huwelijk.

Intieme relatie

De intieme relatie tussen man en vrouw kan mooi en goed zijn — een prachtige zegen. Maar als het lichamelijke onderdeel van de romantiek te vroeg of te snel in een relatie voorkomt, kan het de overhand krijgen. Het kan de hele relatie gaan overheersen. Onze lichamelijke emoties zijn krachtig en opwindend. En dat hoort ook zo. Maar juist daarom moeten ze tot na het huwelijk in bedwang worden gehouden — als de andere fundamentele onderdelen van de relatie zijn ontwikkeld.

We hebben onze kinderen enkele beginselen bijgebracht waardoor ze hopelijk beschermd worden. We hebben geprobeerd pakkende zinsneden te bedenken die ze tijdens gevaarlijke of beslissende momenten gemakkelijk kunnen onthouden. Ik wil graag vier beginselen noemen waardoor jullie beschermd zullen worden als je ze onthoudt en naleeft.

1. Vermijd de gevaren van de duisternis.

Zorg ervoor dat je altijd op goed verlichte plekken bent — letterlijk en figuurlijk. Het is verstandig om de lichten aan te laten — op het balkon, in de huiskamer, tijdens een

dansavond. En het is veilig om plaatsen te vermijden waar een duistere sfeer heerst.

2. Vermijd het horizontale gevaar. Ga niet met een vriend of vriendin liggen. Doe dat gewoon niet — niet om een film te kijken, een boek te lezen of tijdens een picknick uit te rusten.

3. Vermijd het gevaar van afzondering. Ga samen naar openbare gelegenheden. Leer persoonlijke gesprekken te voeren op plaatsen waar ook andere mensen zijn. Het is veel veiliger om ergens te zijn waar je gemakkelijk gestoord kunt worden.

4. Kuisheid is een vereiste. Uit je uiterlijk, je taalgebruik en je gedrag moet blijken dat je een letterlijke zoon of dochter van onze hemelse Vader bent. Als we goed begrijpen hoe belangrijk ons lichaam in het plan van onze Vader is, zullen we veel respect voor ons lichaam hebben. Als je je fatsoenlijk kleedt en draagt, zullen anderen respect voor je hebben.

Je beschermt jezelf als je omgaat met mensen die ook goede keuzen proberen te doen. Iemand waar jij de rest van je leven mee wilt doorbrengen, moet het beste met jou voorhebben.

In *Voor de kracht van de jeugd* staat: "Kies

Gezonde communicatie is een van de manieren waarop we een sterke, liefdevolle relatie kunnen ontwikkelen. Communicatie is de manier waarop een goede relatie begint en standhoudt.

Echtparen die naastenliefde hebben, hebben het beste met elkaar voor. Naastenliefde is een eigenschap waar we tijdens onze verkering en ons huwelijk naar moeten streven.

vrienden en vriendinnen die dezelfde waarden hebben. Dan kunnen jullie je aan elkaar optrekken. Goede vrienden en vriendinnen zal het naleven van hoge normen vergemakkelijken. Een goede vriend(in) zal je aanmoedigen om het beste uit jezelf te halen' (2001, p. 12).

De Heer wil dat wij in alle opzichten één worden. De intieme relatie in het huwelijk kan de geestelijke eenheid versterken. We zijn voor elkaar gemaakt.

Ons voorbeeld is het allereerste liefdesverhaal. De Heer zei dat het niet goed was als Adam alleen zou zijn. Dus schiep de Heer Eva als 'een hulp' voor hem (Genesis 2:18). De bedoeling van deze tekst is dat Eva werd geschapen als iemand 'die bij hem past'.

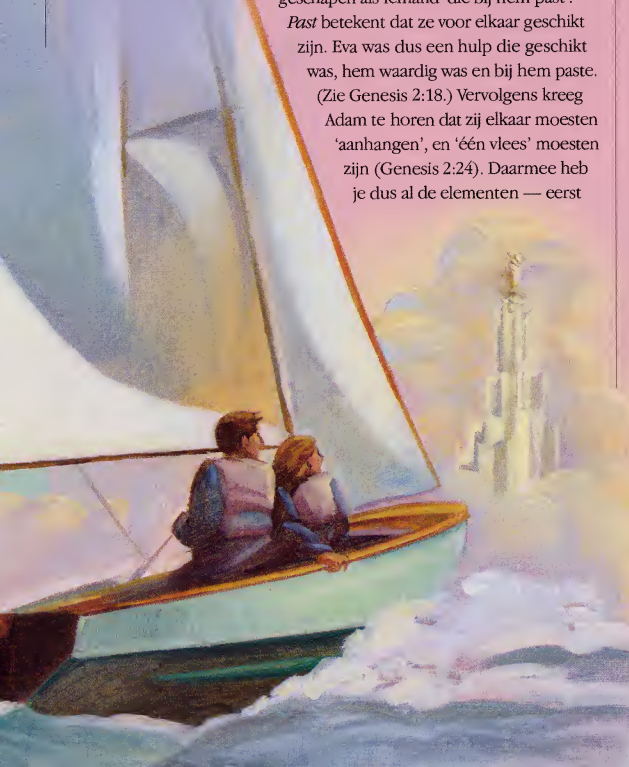
Past betekent dat ze voor elkaar geschikt zijn. Eva was dus een hulp die geschikt was, hem waardig was en bij hem paste. (Zie Genesis 2:18.) Vervolgens kreeg Adam te horen dat zij elkaar moesten 'aanhangen', en 'één vlees' moesten zijn (Genesis 2:24). Daarmee heb je dus al de elementen — eerst

geschikt zijn voor elkaar en dan, na het huwelijk, de intieme relatie daaraan toevoegen.

Ik weet hoe het is om zo'n vriend te hebben. Mijn man, John, was lief, attent en romantisch toen we verkering hadden. En zelfs toen hij studeerde, een fulltimebaan had en we drie kinderen onder de vier hadden, bleef hij lief, attent en romantisch ten opzichte van mij. Dat heeft hij laten zien door me bij mijn drukke taken te helpen. Hij deed de kinderen iedere avond in bad. Hij boende de keukenvloer. En hij was mijn contactpersoon met de buitenwereld — hij hield me op de hoogte van de laatste ontwikkelingen. Hij voorzag in ons onderhoud. Hij moedigde mij als moeder aan. Hij hielp de kinderen met hun toneelstukjes, concerten, sportevenementen en huiswerk. Hij gaf mij de kans om uit te rusten — wandelingen, weekendjes weg, naar de tempel of af en toe met hem mee op reis. Als ik 's avonds moe thuiskom, maakt hij tosti's en andere lekkernijen zodat ik niet hoeft te koken. Hij is mijn inspiratie en mijn redacteur als ik schrijf en toespraken voorbereid. Hij bidt voor me en geeft me priesterschapszegens. Hij is in alle opzichten mijn 'hulp'.

Ik hoop dat eenieder van ons door onze relatie met vrienden, familieleden en God zoveel vreugde zal vinden. We mogen niet vergeten dat goede vriendschappen op christelijke eigenschappen zijn gebaseerd. Dergelijke vriendschappen zijn een gezonde basis waarop in de verkeringstijd verder gebouwd kan worden. En uiteindelijk zal die intieme relatie, heel voorzichtig, de heilige vriendschap in het huwelijk versterken. Ik getuig dat deze beginselen waar zijn. Ik hoop dat wij vreugde mogen vinden in de heilige omgang die de Heer ons heeft gegeven. ■

Naar een toespraak, gehouden tijdens een devotionaal aan de Brigham Young University-Idaho, 18 november 2003.

Wist je?

Toets je kennis van de Bijbel

Hoeveel weet je van de romantiek en de huwelijken in het Oude Testament? (Ja, zelfs in de Bijbel staan liefdesverhalen.) Probeer de volgende profeten uit het Oude Testament aan vrouwen te koppelen.

1. Adam	a. Lea (zie Genesis 29:21–23)
2. Jozef (zoon van Jakob)	b. Asnat (zie Genesis 41:45)
3. Jakob (zoon van Isaak)	c. Eva (zie Genesis 3:20)
4. Isaak (zoon van Abraham)	d. Sippora (zie Exodus 2:21)
5. Abraham	e. Rebekka (zie Genesis 24:67)
6. Mozes	f. Rachel (zie Genesis 29:20–30)
	g. Sarai (zie Genesis 11:29; 17:15)

Antwoorden: 1c (we hopen echt dat je deze goed hebt!), 2b, 3a en f, 4e, 5g, 6d

WEES EEN VRIEND

'Een vriend is een onbetaalbaar bezit omdat een ware vriend ons niet alleen liefheeft zoals we zijn, maar in staat is om ons beter achter te laten dan hij ons heeft gevonden. (...)

'Iemand zonder vrienden is arm, maar nog veel armer als hij zelf geen goede vriend meer is.'

Ouderling Marvin J. Ashton (1915–1994) van het Quorum der Twaalf Apostelen, 'Het is niet leuk om arm te zijn', *Ensign*, september 1982, p. 73.

Fatsoenlijke trouwjurken

Als je in tijdschriften naar bruidsmode kijkt, zie je waarschijnlijk niet veel fatsoenlijke jurken die gepast zijn om op je trouwdag in de tempel te dragen. Maar als je goed kijkt, kun je een fatsoenlijke, prachtige trouwjurk vinden. Je kunt ook je eigen jurk maken. Zoek een patroon en witte stof uit die je mooi vindt, en ga aan het werk.

WAT IS EEN GEZIN?

Voordat we op aarde kwamen, zijn we allemaal in het gezin van onze hemelse ouders grootgebracht. We zijn als kinderen in een aards gezin op deze wereld gekomen.

Onze Vader heeft ons de kans gegeven om volgens zijn plan van geluk hier op aarde een gezin te stichten. (Zie Alma 42:8.) We kennen dat plan. Dat plan is in de Schriften en door hedendaagse profeten verkondigd. Het is opnieuw bevestigd in 'Het gezin: een proclamatie aan de wereld', gepubliceerd door mannen die door God tot profeet, ziener en openbaarder zijn geroepen.

In deze proclamatie staat duidelijk dat er een gezin ontstaat als een man en een vrouw in het huwelijk treden. Als zij in de tempel van de Heer verzegeld worden, heeft dat gezin de mogelijkheid om eeuwig te zijn — ook aan de andere kant van de sluier. Door deze tempelverordeningen zijn de kinderen voor eeuwig aan hun ouders verzegeld.

In 'Het gezin: een proclamatie aan de wereld' wordt uitgelegd dat ons geslacht een onderdeel van onze identiteit is, en dat het geslacht belangrijker is voor onze rol in ons gezin op aarde en in de eeuwigheid. In de proclamatie staat ook dat man en vrouw in opdracht van God verschillende, maar even belangrijke, rollen in het gezin hebben, hoewel hun eeuwige doelen wel dezelfde zijn. De vader heeft de primaire taak om in het onderhoud van het gezin te voorzien. De belangrijkste rol van de moeder is de opvoeding van

de kinderen. Als man en vrouw samenwerken, vullen ze elkaar aan.

Soms is het door omstandigheden moeilijk of onmogelijk om dit hemelse patroon te volgen. Als dat het geval is, zal onze Vader hun inspanningen om de beginselen van het eeuwige gezin na te leven, eren en belonen. Als ze kinderen hebben, zal Hij ze zegenen in hun rechtschapen inspanningen om een eeuwige relatie met hun kinderen te ontwikkelen. Als zij niet de kans krijgen om te trouwen, en toch vol geloof zijn leringen naleven, zal Hij ze om hun rechtschapenheid rijkelijk zegenen. Iedereen kan vooruit kijken en zich voorbereiden op de dag dat hij of zij deel van een eeuwig huwelijk uitmaakt, met zijn of haar eigen kinderen.

In 'Het gezin: een proclamatie aan de wereld' staan de bouwstenen die het fundament van een eeuwig gezin vormen: 'Een geslaagd huwelijk en een hecht gezin worden gegrondvest op en in stand gehouden met de beginselen van geloof, gebed, bekering, vergeving, respect, liefde, mededogen, werk en gezonde ontspanning.'

In een wereld die steeds minder Gods bedoeling met het gezin erkent, is het voor geliefde zoons en dochters van God steeds belangrijker om hun eeuwige bestemming voor ogen te houden en de beginselen in de proclamatie na te leven. Om hen daarbij te helpen, zal er in de komende maanden in de *Liabona* en de *Ensign* een serie artikelen worden gepubliceerd die op de beginselen in 'Het

gezin: een proclamatie aan de wereld' zijn gebaseerd. De proclamatie is in zijn geheel op de bladzijde tegenover dit artikel te vinden. ■

INTRODUCTIE TOT DE PROCLAMATIE OVER HET GEZIN

'We leven in een wereld van verwar- ring, van verschuivende waarden. De verleiding is heel groot om af te wijken van de gedragsnormen die door de tijd heen hun waarde bewezen hebben. Het morele fundament van onze gemeenschap is ernstig verzwakt. (...)

'Er is (...) zoveel misleiding wat betreft de waarden en normen, zoveel verlokkingen en verleidingen die de wereld langzaam maar zeker tot verval brengen, dat we vinden dat we moeten waarschuwen. Daarom vaardigen wij, het Eerste Presidium en de Raad der Twaalf Apostelen, nu een proclamatie uit aan de kerk en aan de wereld, als een verklaring en een bevestiging van de normen, leerstellingen en gebruiken die betrekking hebben op het gezin, welke door profeten, zieners en openbaarders van deze kerk berhaaldelijk zijn uiteengezet.'

President Gordon B. Hinckley, voordat hij 'Het gezin: een proclamatie aan de wereld' voorleest, in 'Bied weerstand aan de verlokkingen van de wereld', *De Ster*, januari 1996, p. 92.

HET GEZIN

EEN PROCLAMATIE AAN DE WERELD

HET EERSTE PRESIDIUM EN DE RAAD DER TWAALF APOSTELN VAN
DE KERK VAN JEZUS CHRISTUS VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN

WIJ, HET EERSTE PRESIDIUM en de Raad der Twaalf Apostelen van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen, verklaren plechtig dat het huwelijk tussen man en vrouw van Godswege is geboden en dat het gezin centraal staat in het plan van de Schepper voor de eeuwige bestemming van zijn kinderen.

IEDER MENS – man en vrouw – is geschapen naar het beeld van God. Iedereen is een geliefde geestzoon of -dochter van hemelse Ouders, en als zodanig heeft iedereen een goddelijke aard en bestemming. Het geslacht is een essentieel kenmerk van iemands voorsterfelijke, sterfelijke en eeuwige identiteit en bestemming.

IN HET VOORSTERFELIJKE LEVEN kenden en aanbaden de geestzonen en -dochters God als hun eeuwige Vader, en aanvaardden zijn plan waardoor zijn kinderen een stoffelijk lichaam konden krijgen en aardse ervaringen konden opdoen om voortgang te maken op weg naar volmaking en om uiteindelijk hun goddelijke bestemming als erfgenaam van het eeuwige leven te verwezenlijken. Het goddelijk plan van gelukzaligheid maakt het mogelijk dat familiebanden ook na de dood blijven bestaan. Heilige verordeningen en verbonden die in heilige tempels beschikbaar zijn, maken het mogelijk dat de mens in de tegenwoordigheid van God terugkeert en dat het gezin voor eeuwig verenigd wordt.

HET EERSTE GEBOD dat God aan Adam en Eva gaf, had betrekking op hun vermogen om als man en vrouw kinderen te krijgen. Wij verklaren dat Gods gebod aan zijn kinderen om zich te vermenigvuldigen en de aarde te vervullen van kracht blijft. Wij verklaren ook dat God geboden heeft dat het heilige voortplantingsvermogen alleen gebruikt mag worden tussen een man en een vrouw die wettig met elkaar gehuwd zijn.

WIJ VERKLAREN dat de manier waarop het sterfelijk leven tot stand komt door God is voorgescreven. Wij bevestigen de heiligheid van het leven en het belang ervan in Gods eeuwige plan.

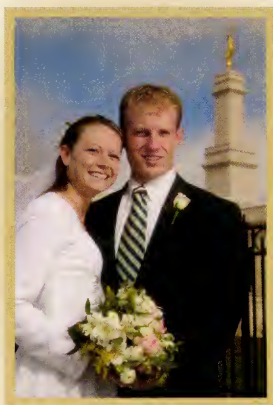
MAN EN VROUW hebben de plechtige taak om van elkaar en van hun kinderen te houden, en voor elkaar en hun kinderen te zorgen. 'Kinderen zijn een erfdeel des Heren' (Psalmen 127:3).

Ouders hebben de heilige plicht om hun kinderen in liefde en rechtschapenheid op te voeden, te voorzien in hun stoffelijke en geestelijke behoeften, ze te leren dat ze elkaar moeten liefhebben en helpen, de geboden van God moeten naleven en gezagsgetrouwe burgers behoren te zijn, waar ze zich ook mogen bevinden. De echtgenoten – de moeders en vaders – zullen door God verantwoordelijk worden gehouden voor het nakomen van deze verplichtingen.

HET GEZIN is door God ingesteld. Het huwelijk van man en vrouw is van essentieel belang in zijn eeuwige plan. Kinderen hebben er recht op om binnen het huwelijk geboren te worden, en te worden opgevoed door een vader en een moeder die de huwelijksbelofte met volledige trouw eren. De kans op een gelukkig gezinsleven is het grootst als de leringen van de Heer Jezus Christus eraan ten grondslag liggen. Een geslaagd huwelijk en een hecht gezin worden gegrondvest op en in stand gehouden met de beginselen van geloof, gebed, bekering, vergeving, respect, liefde, mededogen, werk en gezonde ontspanning. Volgens het goddelijk plan behoort de vader zijn gezin met liefde en in rechtschapenheid te presiden. Hij heeft tot taak te voorzien in de behoeften en de bescherming van zijn gezin. De taak van de moeder is op de eerste plaats de zorg voor de kinderen. Vader en moeder hebben de plicht om elkaar als gelijkwaardige partners met deze heilige taken te helpen. Invalideiteit, overlijden of andere omstandigheden kunnen individuele aanpassing noodzakelijk maken. Andere familieleden behoren zonnodig steun te verlenen.

WIJ WAARSCHUWEN degenen die het verbond van huwelijksrouw schenden, hun partner of kinderen misbruiken, of hun taken in het gezin niet nakomen, dat zij op een dag aan God rekenschap moeten afleggen. Verder waarschuwen wij ervoor dat het verval van het gezin de rampen voor personen, gemeenschappen en volken tot gevolg zal hebben die de profeten van vroeger en nu voorzegt hebben.

WIJ DOEN EEN BEROEP op burgers en overheidsdienaren met verantwoordelijkheidsbesef overal ter wereld om maatregelen te bevorderen die erop gericht zijn het gezin als fundamentele eenheid van de maatschappij te handhaven en te versterken.

*'Het gezin is door God ingesteld',
verklaren het Eerste Presidium en
het Quorum der Twaalf Apostelen.
'Het huwelijk van man en vrouw
is van essentieel belang in zijn
eeuwige plan. Kinderen hebben er
recht op om binnen het huwelijk
geboren te worden, en te worden
opgevoed door een vader en een
moeder die de huwelijksgelofte met
volledige trouw eren.' Zie 'Het
gezin: een proclamatie aan de
wereld', op de binnenzijde
van de achteromslag.*